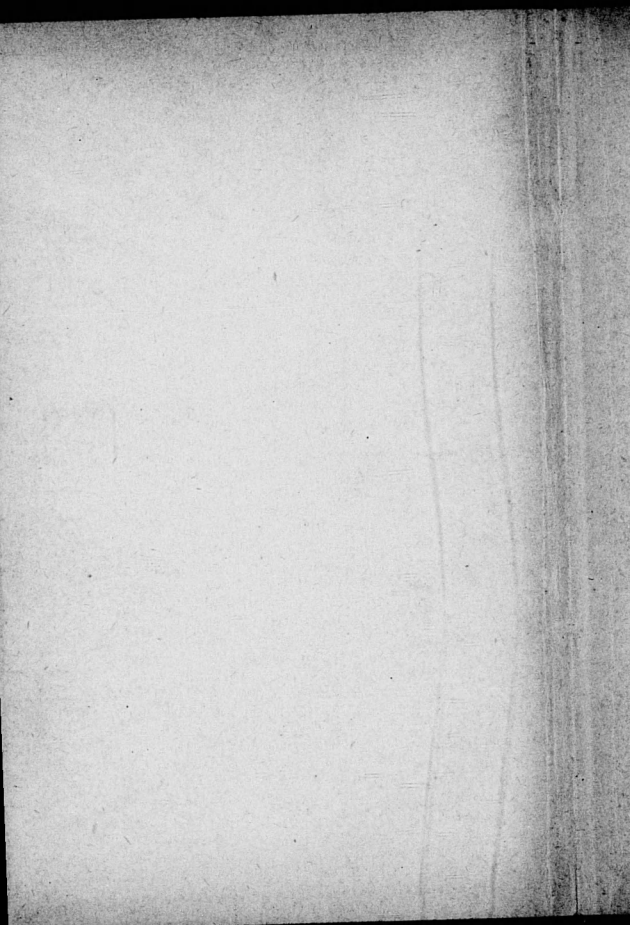

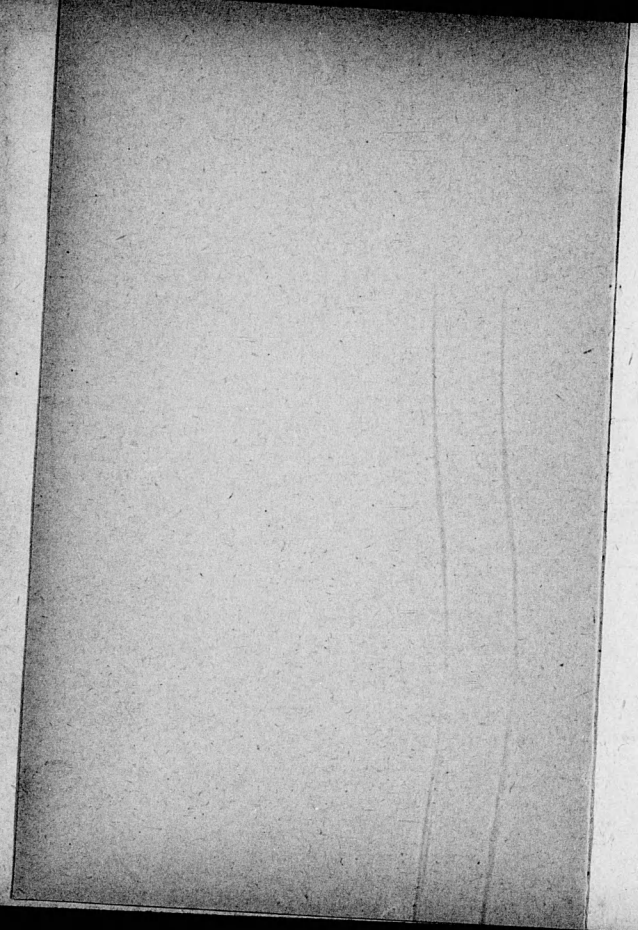
388

Vak 57

LB 353

J. Romann.

NIEUWE BEZOEKEN

BIJ

JESUS IN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT

NIEUWE
BEZOEKEN

BIJ

JESUS

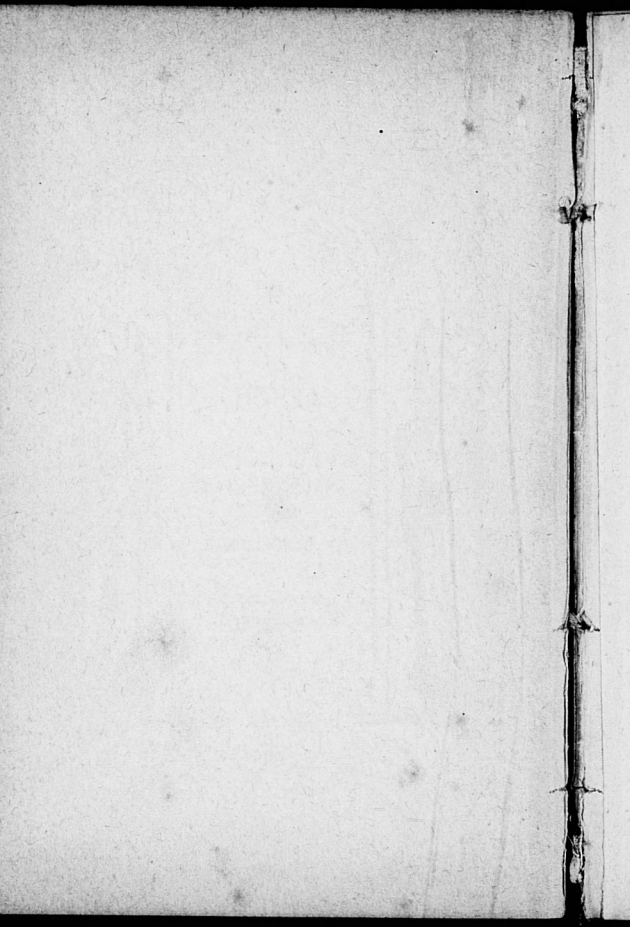
IN

het Allerheiligste
SACRAMENT

DOOR

H. F. SCHOEMAKER,
Pastoor.

Kerkelijk
Goedgekeurd.

VAK

57

No. 388

NIEUWE BEZOEKEN

BIJ

JESUS IN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT

DOOR DE SCHRIJFSTER VAN DE

AVIS SPIRITUELS

MET

gebeden onder de H. Mis, communieoefeningen, verschillende
gebeden, litanïën, hymnen en antifonen der
Allerheiligste Maagd.

Uit het Fransch in het Hollandsch overgebracht

DOOR

H. F. SCHOEMAKER,
Pastoor.

Venite, adoremus.
Komt, laat ons aanbidden.
Psalm 94, 6.

's-HERTOGENBOSCH. — G. MOSMANS Senior, UITGEVER.
Zuidwillemsvaart D 147, vroeger Markt.
1885.

Aan

Jesus in het heilig Sacrament.

Mijn God, ik leg vóór het Tabernakel de gedachten neder, die ik er uit geput heb. Mogen zij, met de hulp Uwer genade, de liefde en de godsvrucht jegens het aanbiddelijk Sacrament in eenige zielen doen toenemen.

Zijne

C
aan
Wij
een
Hos
spin
gelc

N

GOEDKEURING EN AANBEVELING

VAN

Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Mgr. TOULON,

Bisschop van Nancy.

sacrament.

Tabernakel de
uit geput heb.
ver genade, de
ns het aanbid-
zielen doen

Op het gunstig verslag van den door Ons aangestelden Boekenkeurder afgaand, hebben Wij goedgekeurd en keuren goed bij deze een devotie-boekje, getiteld: *Visites à Jesus-Hostie*, door de Schrijfster van de *Avis spirituels*; en Wij bevelen het gaarne den geloovigen van ons bisdom aan.

† JOSEPH,

Bisschop van Nancy.

NANCY, den 29 Juni 1875.

he
de
he
de
de
na
di
an
he

po
gr
m
di
Se
he
ke
h
g

VOORBERICHT.

Men zal het vermetel kunnen vinden dat wij het, na den H. Alfonsus de Liguorio, nog wagen den geloovigen Nieuwe Bezoeken bij Jesus in het H. Sacrament aan te bieden. Zouden echter degene, die zich over deze koenheid verwonderen, beweren dat de Navolging van Christus, na de H. Schrift zeker het bewonderenswaardigste boek dat ooit geschreven werd, al de andere ascetische werken nutteloos gemaakt heeft?

Wij doen in deze nederige proeve geen poging met het zoo heerlijk werk van den grooten Kerkleeraar te wedijveren. Het zou moeielijk vallen bladzijden neer te schrijven, die een teederder liefde voor het aanbiddelijk Sacrament ademen. Doch juist ter oorzaak der heilige begeerte, waarmede van godsvrucht blakende zielen het werkje van den H. Alfonsus ter hand nemen, kan het haar, na een veelvuldig gebruik, niet meer het geestelijk genot ver-

schaffen, dat zij er van den beginne af in vonden. Een weinig verscheidenheid in de overpeinzingen vóór het Tabernakel zal wellicht niet zonder eenig nut wezen.

Deze hoop heeft ons doen besluiten dit boekje den godvruchtigen geloovigen aan te bieden. Wij hopen met Gods zegen onzen wensch vervuld te zien, dat aan Jesus in het allerheiligste Sacrament veelvuldige en vurige hulde moge gebracht worden.

VO

Zij
in h
dage
dit
dage
wel
hun
men
Ao
te g
neer
vruc
king
oorlo
de
herd
het
wijn
van

H

VOORWOORD VAN DEN VERTALER.

Zij, die de gelukkige gewoonte hebben Jesus in het Allerheiligste Sacrament dikwijls, ja dagelijks te bezoeken, of door hun regel, gelijk dit bij de religieusen het geval is, tot het dagelijksch bezoek verplicht worden, gevoelen wel eens behoefte aan nieuwe opwekking, al is hunne godsvrucht tot het aanbiddelijk Sacrament overigens ook nog zoo vurig.

Aan deze behoefte tracht dit boekje eenigszins te gemoet te komen. De gedachten, er in neergelegd, zijn zeker wel geschikt den godvruchtigen lezer bij zijn bezoek nieuwe opwekking te geven. Het scheen daarom niet ongeoorloofd het in zijn Nederlandsch gewaad — de Fransche titel is: Visites à Jésus-Hostie te herdoopen in: Nieuwe Bezoeken bij Jesus in het Allerheiligste Sacrament; te meer niet, wijl ook de Schrijfster in de Voorrede zelve van Nieuwe Bezoeken gewaagt.

Het werkje: Visites à Jésus-Hostie bestaat in

het Fransch uit twee deeltjes. Slechts het eerste deeltje wordt hier in het Hollandsch vertaald den vromen vereerders van het H. Sacrament aangeboden. De vertaling van het tweede deeltje zal bij genoegzame deelneming niet lang op zich laten wachten.

Dat wij de Nederlandsche vertaling der in keurige versmaat overgebrachte hymnen Pange lingua en Verbum supernum, en van den treurzang Stabat Mater, in het Aanhangsel voorkomend, verschuldigd zijn aan den Hoogeerwaarden Heer Mgr. P. VAN DER PLOEG, in leven Hoogleeraar te Warmond, zal wel nauwelijks behoeven gezegd te worden.

Moge dit boekje zijn weg vinden en velen tot nut strekken.

Vóór e
Gebed
Gebed
Gebed
Lofza
Nieuw
Gebed
Gebed
Gebed
Gebed
1.

II.

III
IV

V

V

V

INHOUD.

	Bladz.
Vóór de H. Mis	1
Gebeden onder de H. Mis	3
Gebeden na de Mis	16
Gebeden vóór en na de H. Communie	19
Lofzang Te Deum	31
Nieuwe Bezoeken. Inleiding	36
Gebed van voorbereiding	38
Gebed voor de geestelijke communie.	40
Gebed tot sluiting van 't bezoek	41
Gebed tot de H. Maagd Maria	43
I. Bezoek. Midden onder u staat, dien gij niet kent	44
II. » De Heer zal een naam ver- krijgen door een eeuwig ge- denkteeken, dat niet verwoest wordt	49
III. » Gedenkt, dat ik God ben	53
IV. » Heilig, heilig, heilig is de Heer	58
V. » U heeft de Heer, uw God, uitverkoren, opdat gij zijn eigen volk zoudt wezen	63
VI. » Proeft en ziet, hoe zoet de Heer is	67
VII. » Laat uw gebed opstijgen tot den troon van God	72

VIII.	Bezoek.	De Heer is goed voor de- genen, die op Hem hopen, voor de ziel die Hem zoekt .	76
IX.	»	Hij verachtte niet, en Hij versmaadde niet het ge- smeek des armen	80
X.	»	Zoekt den Heer, dewijl Hij te vinden is; roept Hem aan, dewijl Hij nabij is. .	85
XI.	»	Die den Heer zoeken heb- ben geen mangel aan eenig goed.	89
XII.	»	De Heer wacht, om zich over u te ontfermen . .	94
XIII.	»	Ik ben de Heer; is er iets dat mij moeielijk valt te doen?	99
XIV.	»	Is niet alles in Mij opge- sloten?	103
XV.	»	De Heer wil alléén be- mind worden	108
XVI.	»	't Is mijn vermaak bij de kinderen der menschen te zijn	113
XVII.	»	Ik zal hem trekken met ban- den van liefde	117
XVIII.	»	Ik zal hun een hart geven, opdat zij Mij kennen. . .	122
XIX.	»	Ik zal niet ophouden hun wel te doen	127
XX.	»	Ziehier het Hart, dat d. men- schen zoozeer bemind heeft.	133
XXI.	»	Ik wachtte op een deelnemer	

		in mijne droefheid, en daar was er geen; op een vertroos- ter, en ik vond er geen . . .	138
XXII.	Bezoek.	Ik slaap, maar mijn hart waakt	142
XXIII.	»	Deze is de plaats mijns troons	147
XXIV.	»	Zie, ik ben met u al de da- gen, tot aan de voleinding der wereld	152
XXV.	»	Vrees niet, want Ik ben met u	156
XXVI.	x	Zie, in mijne handen heb Ik u geschreven	161
XXVII.	»	Komt tot Mij	166
XXVIII.	»	Heb betrouwen	170
XXIX.	»	Ik, Ik zelf zal u troosten .	174
XXX.	»	Treedt nader en hoort mij aan	179
XXXI.	»	Wendt u tot Mij, en gij zult behouden zijn	184
XXXII.	»	De harten omhoog	189
XXXIII.	»	Jesus bidt voor ons. . . .	194
		Litaniën, Gebeden, Hymnen en Antifonen .	199
		Litanie van het H. Sacrament	199
		Litanie van het H. Hart van Jesus	204
		Litanie der H. Maagd Maria.	206
		Akte van eerherstel door Jesus in het H. Sa- crament	211
		Gebed tot Jesus in het H. Sacrament . . .	211
		Gebed om de liefde tot het Hart van Jesus te vragen	212
		Gebed om den zegen van het allerheiligste	

	Bladz.
Sacramentl.	214
Akte van toewijding aan het H. Hart van Jesus	215
Lofzang Pange, lingua	216
Tantum ergo	218
Lofzang Verbum supernum	219
O salutaris Hostia	220
Adoro Te.	221
Panis angelicus	224
Ave verum	224
O sacrum	225
Jesu, dulcis memoria.	225
Lofzang tot het H. Hart van Jesus	227
Ave, maris stella	228
Stabat Mater	229
Antifonen v. d. H. Maagd. — Alma Re- demptoris	234
Ave Regina	236
Regina coeli.	237
Salve, Regina	238
Tota pulchra es	240
Geestelijke oefening ter eere van het aller- heiligste Hart van Jesus	241

IMPRIMATUR.

BUSCODUCI, J. J. VERSTERREN, *Rector*
 Septembris 1885. *ad hoc deputatus.*

Vóór de heilige Mis.

't Is eene geliefkoosde oefening voor vrome zielen, eene oefening die haar vele geestelijke voordeelen belooft, dat zij dagelijks de genaden en gaven des H. Geestes over zich afsmeeken. De Zaligmaker heeft gezegd, alvorens Hij deze wereld verliet: »Ik zal u niet als weezen achterlaten . . . Ik zal u mijnen Geest zenden." Vragen wij Hem in het oogenblik, dat wij Hem onder de gedaante van brood en wijn gaan aanbidden, de goedertierene vervulling zijner belofte.

Richten wij ootmoedig tot den H. Geest dit gebed der Kerk, dat al onze noodwendigheden in weinige woorden blootlegt.

Hymnus *Veni, Sancte Spiritus.*

Kom, Heilige Geest, doe een straal van uw licht uit den Hemel op ons nederdalen.

Sacrament.	214
Akte van toewijding aan het H. Hart van Jesus	215
Lofzang Pange, lingua	216
Tantum ergo	218
Lofzang Verbum supernum	219
O salutaris Hostia	220
Adoro Te.	221
Panis angelicus	224
Ave verum	224
O sacrum	225
Jesu, dulcis memoria.	225
Lofzang tot het H. Hart van Jesus	227
Ave, maris stella	228
Stabat Mater	229
Antifonen v. d. H. Maagd. — Alma Re- demptoris	234
Ave Regina	236
Regina coeli.	237
Salve, Regina	238
Tota pulchra es	240
Geestelijke oefening ter eere van het aller- heiligste Hart van Jesus	241

IMPRIMATUR.

BUSCODUCI, J. J. VERSTERREN, *Rector*
 Septembris 1885. *ad hoc deputatus.*

Vóór de heilige Mis.

't Is eene geliefkoosde oefening voor vrome zielen, eene oefening die haar vele geestelijke voordeelen belooft, dat zij dagelijks de genaden en gaven des H. Geestes over zich afsmeeken. De Zaligmaker heeft gezegd, alvorens Hij deze wereld verliet: »Ik zal u niet als weezen achterlaten... Ik zal u mijnen Geest zenden." Vragen wij Hem in het oogenblik, dat wij Hem onder de gedaante van brood en wijn gaan aanbidden, de goedertierene vervulling zijner belofte.

Richten wij ootmoedig tot den H. Geest dit gebed der Kerk, dat al onze noodwendigheden in weinige woorden blootlegt.

HYMNUS *Veni, Sancte Spiritus.*

Kom, Heilige Geest, doe een straal van uw licht uit den Hemel op ons nederdalen.

Kom, Vader der armen, kom, geveer van alle goede gaven, kom, licht der harten.

Volmaakte trooster, zoete gast der ziel, haar zoete verkwikking.

In den arbeid zijt Gij onze rust, in de hitte onze verfrissching, in droefheid en tranen onze troost.

O gelukzaligst Licht! vervul het binnenste van de harten uwer geloovigen.

Zonder uwe hulp is er niets in den mensch, is er niets zuivers.

Wasch ons van alle smetten, besproei wat dor is, heel wat gewond is.

Maak onze hardvochtigheid week, verwarm onze koude, richt onze verdoolde stappen.

Verspreid uwe zevenvoudige gaven over uwe geloovigen, die hun vertrouwen in U stellen.

Verleen hun de verdiensten der deugd, een zalig stervensuur en de eeuwige vreugde. Amen.

Va

V

Mis

Offe

jest

bide

We

tus

Offe

V

een

uw

der

den

de

He

OEFFENING

om de heilige Mis te hooren.

VOLGENS DE MANIER VAN DEN HEILIGEN
LEONARDUS à PORTU MAURITIO.

Van het begin der Mis tot aan het Evangelie.

Vereenig u, wanneer de priester de heilige Mis begint, met Jesus Christus, den grooten Offeraar voor het aanschijn der goddelijke Majesteit. Draag in vereeniging met Hem uwe aanbiddingen en uwe lofzeggingen aan God op. Wensch Hem alle eer te geven, die Jesus Christus Hem in dit oogenblik door het aanbiddelijk Offer bewijst.

Verwek, terwijl de *Confiteor* gebeden wordt, een oprecht berouw over de zonden van geheel uw leven, inzonderheid over die welke gij sedert uwe laatste biecht hebt bedreven. Vraag den bijstand des H. Geestes, alsmede dien van de H. Maagd Maria.

GEBED.

Mijn God, mijn Schepper en opperste Heer, ik aanbid U, en ik erken dat uwe

goedheid mij het leven, het verstand en al mijne goederen geschonken heeft. Maar onvermogen als ik ben om U eene Uwer hoogste Majesteit passende hulde te brengen, offer ik U de vernedering, de eerbewijzing en de liefde van Jesus op in het heilig offer der Mis. Ik prijs met Hem uwe hoogste volmaaktheid; in zijn naam roep ik uwe barmhartigheid over mij af, en ik bid U mijne gebeden aan te nemen in vereeniging met het kostbaar bloed en de verdiensten van uw goddelijken Zoon.

Ik verheug mij, o mijn God, U door dit verheven offer te kunnen verheerlijken, gelijk Gij verheerlijkt wordt in den Hemel. Ik vereenig mij ook met de lofzeggingen der allerheiligste Maagd, der engelen en der heiligen. Ik aanbid U met geheel het hemelsch hof, en ik bemin U uit geheel mijn hart boven alle dingen geheel mijn leven lang. O kon ik door de vurigheid mijner liefde U genoegzame voldoening geven voor den tijd, waarin ik al te zeer descheepselen beminde! Hoe U genoeg te danken, dat een zoo langdurig misbruik uwer genaden U niet verdrotten heeft! Ik vereenig mijne gebeden met het offer uws goddelijken Zoons om eene verdubbeling van ijver in uwen

dien
o H
Leer
heer
beker

V
hed
onz
Z
geb
ten
hee
Wi
heb
elk
ha
de

za
su
w
ge
B
li

dienst te verkrijgen. Moge uwe eeredienst, o Heer, zich verbreiden over geheel de aarde! Leer mij het heilig Hart van Jesus verheerlijken en zijne liefde onder de menschen bekend maken.

Bij het Evangelie.

Verwek een akte van geloof aan de waarheden des Evangelies en herinner u de woorden onzes Heeren:

Zoo gij mij liefhebt, onderhoudt mijne geboden. — Niemand komt tot den Vader, tenzij door mij. — Indien iemand mij liefheeft, hij zal mijne geboden onderhouden. — Wie mij liefheeft, dien zal mijn vader liefhebben. — Dit is mijn gebod: dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad. — Ik bid niet voor de wereld. Wee de wereld!

Van het Offertorium tot den Canon.

Tracht uwe gedachten nog meer bijeen te zamelen om u met de groote offerande, die Jesus Christus hier en in alle heilige Missen, welke over de geheele aarde worden opgedragen, van zich zelve brengt, te vereenigen. Bid God, dat Hij uwe gebeden en uwe handelingen van dezen dag in voortdurende vereeni-

ging met het offer van Jesus Christus aan-neme.

Mijn God, ik draag U met den priester uw goddelijken Zoon op, die zich voor ons gaat slachtofferen. Ontvang met zijn Lichaam en zijn kostbaar Bloed mijne ziel en hare vermogens, mijn hart en zijne aandoeningen, mijne gedachten, mijne begeerten, mijne woorden, mijne handelingen, mijn lichamelijk en geestelijk lijden van dezen dag, tot uwe verheerlijking en tot heil mijner ziel. Ik vereenig mij insgelijks met de meeningen, die Jesus, Maria en Josef gedurende hun leven op aarde gemaakt hebben. Nimmer wensch ik door mijn gedrag deze heilige vereeniging te verbreken.

VERFOEI UWE ZONDEN.

Herinner u in het kort uwe talrijke zonden en spreek bij het gezicht der ontzettende schulden, welke gij tegenover de goddelijke Gerechtigheid op u geladen hebt, met een ootmoedig en rouwmoedig hart:

Van diepe smart doordrongen, U, o Heer, zoo dikwijls beleedigd te hebben, verfoei ik, wijl zij U mishagen, uit den grond van mijn hart mijne ontelbare zonden in ge-

dachten, begeerten, woorden, werken en verzuimenissen. Ik heb een innige spijt uwe heilige wet overtreden, uwe inspraken veracht, uwe genaden misbruikt en geen boetvaardigheid genoeg gedaan te hebben voor mijne zonden. Ik zou wenschen mijn verleden door het offer van mijn leven te kunnen herstellen.

GEBED.

Hemelsche Vader, aanhoor Jesus Christus, die zich voor mij tot Middelaar en Voor spreker maakt bij uwe goddelijke Majesteit; zijn bloed, dat Hij in hoedanigheid van slachtoffer U op het altaar gaat aanbieden, roept voor mij en voor alle zondaars om genade. Laat U bewegen door zijne gebeden, met welke ik de mijne vereenig. Zal Jesus, na zoo smartelijk geboet te hebben voor de zonden der wereld, uwe barmhertigheid vruchteloos voor mij afsmeeken? Ik hoop vastelijk, o mijn God, dat Gij mij door de verdiensten van het kostbaar bloed uws goddelijken Zoons mijne zonden vergeven zult, die ik tot den laatsten dag mijns levens zal betreuren en verfoeijen.

Geef mij, o mijn zoete Verlosser, de nederigheid van den heiligen Petrus, het be-

rouw van Magdalena, de getrouwheid van den heiligen Johannes, de liefde uwer allerheiligste Moeder, den boetegeest van al uwe heiligen en de volkomene kwijschelding van al mijne zonden.

Gedurende den Canon.

Verdubbel uwen ijver, voed een stille hoop dat het Hart van Jesus uwe gebeden zal verhooren en bid, — inzonderheid voor uwe nabestaanden, voor uwe vrienden, voor de Kerk. Maak een bijzondere meening, bijv. om een gebrek uit te roeijen, eene deugd te verwerven enz. Jesus Christus bidt en offert zich op.... Aanstands zal zijn bloed op het altaar vloeijen, aanstands zal Hij afdalen uit den Hemel, de handen met genaden gevuld. Houd u gereed ze te ontvangen.

Bij de Opheffing.

Onze Heer is waarachtig tegenwoordig en geofferd op het altaar. Werp u neder voor uwen Verlosser, die zijnen Vader voor u om genade en barmhartigheid bidt.

Goddelijk Offer, dat alleen waardig zijt aan de heilige Drievuldigheid te worden opgedragen, ik aanbid U en ik offer U op aan mijn God om zijne gerechtigheid te bevredigen, zijne verheerlijking te bevor-

deren en zijne zegeningen te verwerven.

O kostbaar bloed van Jesus, vloeï op mijne ziel, op de zielen van allen die mij dierbaar zijn, op degenen die dit heilig Offer bijwonen, op alle geloovigen en op alle zondaars. Verwerf mij de genade, in dit land der ballingschap heilig te leven, en verkrijg voor hen, die het verlaten hebben, de verlossing uit hunne smarten.

Van de Opheffing tot de Communie.

DANK GOD VOOR ZIJNE WELDADEN.

Werp een vluchtigen blik op de genaden, waarmede gij in al de tijdperken uws levens begunstigd zijt geworden en draag tot dankbaarheid daarvoor het heilig Offer des altaars aan God op.

O mijn God, ik dank U voor de ontelbare weldaden die Gij mij geschonken hebt door mijne schepping, het behoud mijns levens, mijne geboorte in het Katholiek geloof, door de sacramenten, de aflaten en duizend andere middelen, waarvan uwe goedheid zich bedient om mijne ziel te verrijken. Ik dank U ook voor alle mij onbekende weldaden en voor die, welke ik vergeten of misbruikt heb.

Heb dank, o mijn Jesus, voor het groote

geschenk van het heilig Sacrament, dat ik zoo dikwijls mag ontvangen. Heb dank voor de verlichtingen, de vertroostingen, de hulp, die ik in dit aanbiddenswaardig Sacrament vind; geef dat het mijn laatste voedsel op aarde zij.

Uwe barmhartigheid, o mijn God, heeft mij langen tijd gezocht en afgewacht, uwe liefde is mijn langdurig talmen niet moede geworden. Maar indien uwe goedheid jegens mij oneindig groot is geweest, kan ik ze naar waarde vergelden. Ontvang tot dankzegging het aanbiddenswaardig lichaam en het kostbaar bloed van Jesus Christus. Het verheven offer, dat de priester U in onzen naam opdraagt, overtreft alle gaven die Gij mij reeds geschonken hebt en die ik nog van uwe goedheid hoop te ontvangen.

Bid de Engelen en de Heiligen hunne dankzeggingen bij de uwe te voegen.

Heilige Engelen, die het altaar omringt, mijn getrouwe Engelbewaarder en geheel het hemelsch hof, ik smEEK u God te danken voor de menigvuldige weldaden, welke Hij mij bewezen heeft. Draagt Hem de heilige Mis, die ik thans bijwoon, op tot dankzegging voor zijne verledene, tegenwoordige

en
zicht

W
Maa
Drie

O
God

mij

dan

dan

Chr

in

in

liev

loo

aan

dig

al

en

da

le

w

d

o

e

en toekomstige genaden ten mijnen opzichte.

Wend u voornamelijk tot de allerheiligste Maagd, opdat zij uwe dankbetuiging der heilige Drievuldigheid aanbiëde.

Onbevleete Maagd, mijne Moeder, dank God voor zijne oneindige goedheid jegens mij. Verwerf mij de genade niet meer ondankebaar jegens Hem te zijn, bid Hem de dankzeggingen aan te nemen, die Jesus Christus Hem gedurende dit heilig Offer in mijne plaats aanbiedt. Ik bid u daarom in den naam van uw goddelijken Zoon. Gelieve de verdiensten zijns bloeds aan de geloovige zielen toe te voegen, bijzonder aan ..., ten einde hare verlossing te bespoedigen. Ik wensch ook voor die arme zielen al de aflaten te winnen, die aan de gebeden en goede werken, welke ik gedurende dezen dag met uwen bijstand zal verrichten, verleend zijn.

Geestelijke Communie.

Sla, als het Domine, non sum dignus gezegd wordt, driemaal op uwe borst tot belijdenis, dat gij het geluk Jesus Christus te ontvangen onwaardig zijt. Verwek een akte van berouw en van liefde; voeg daarbij een vurig verlangen

naar de heilige Communie en spreek dan het volgend gebed:

Heer Jesus, ik ben niet waardig aan de Tafel der Engelen plaats te nemen, maar wensch toch vurig U te ontvangen. Ik smeeek U mijn hart te zuiveren en daarin geestelijkerwijze te verblijven tot den dag, dat ik het geluk zal hebben te communiceeren. Kom, Heer Jesus; ik bemin U uit geheel mijn hart; geef mij deel aan de genaden, welke Gij aan degenen, die tot U naderen, schenkt.

Stel u voor, dat de heilige Maagd of uw Engelbewaarder u de heilige Hostie aanbiedt. Houd u innig met Jesus vereenigd alsof gij Hem werkelijk ontvangen hadt en zeg tot dankzegging:

Ik aanbid U en ik bemin U, o mijn goddelijke Verlosser, die in waarheid het leven zijt mijner ziel; ik smeeek U in mijn hart te blijven en geheel mijn leven te heiligen, opdat ik het geluk moge smaken U eeuwig te bezitten.

Naar verkiezing kunt gij ook het volgend gebed uit de *Navolging van Christus* gebruiken:

Wie zal mij geven, o Heer, dat ik U alleen vinde, U geheel mijn hart opene, en U geniete, gelijk mijne ziel verlangt; zoo-

dat
eeni
Gij
lijk
liefe
vrie
lang
wor
aftr
nut
me
vin

ho
de
zij
no
U
gi
de
h
st
h

dat niemand meer op mij nederziet, noch eenig schepsel mij beweegt of aangaat, maar Gij alleen tot mij spreekt, en ik tot U, gelijk gewoonlijk een geliefde tot zijnen geliefde spreekt en een vriend met zijnen vriend maaltijd houdt? Dit bid ik, dit verlang ik, dat ik geheel met U vereenigd worde, mijn hart van al het geschapene aftrekke, en door het dikwijls opofferen en nuttigen van uw heilig Lichaam in het hemelsche en eeuwige meer smaak leere vinden.

Van de Communie tot het einde der Mis.

VRAAG DE VOOR UWE ZALIGHEID NOODIGE
GENADEN.

O mijn God, ik verdien geenszins verhoord te worden; gewaardig U echter in den naam uws goddelijken Zoons mij door zijne verdiensten de tot mijne zaligheid noodzakelijke genaden te verleenen. Ik mag U thans met vertrouwen bilden om de vergiffenis mijner zonden, om uwe liefde, om de genade des gebeds, om getrouwheid in het volbrengen der plichten van mijnen staat en in het beoefenen der deugden, die hij vereischt. Bewaar mij voor het ongeluk

van ooit in eene doodzonde te vallen, en geef dat ik mij beijvere iedere vrijwillige zonde te vluchten. Ondersteun mij wanneer ik wankel, verwijder van mij alle gevaren en trek mijne neigingen af van de aardsche dingen! Ik bid U om de godsvrucht tot het allerheiligst Hart van Jesus en tot de heilige Maagd Maria, om de genade der volharding tot het einde mijns levens en om er aan te denken, dat ik daar alle dagen om bidde Zegen mijne familie en al degenen die mij dierbaar zijn; ondersteun den heiligen Vader, bescherm de Bisschoppen, de Priesters, de geestelijke Orden; waak over de heilige Kerk en verdedig haar tegen hare vijanden. Schenk aan allen, o Heer, uwe liefde en uwe genade, en geef dat zij één met U zijn in den tijd en in de eeuwigheid.

Bij het einde der Mis.

**DRAAG UWE HANDELINGEN VAN DEZEN DAG
AAN GOD OP.**

O eeuwige God, ik werp mij voor den troon uwer Majesteit neder; ik aanbid U ootmoedig en offer U al mijne gedachten, mijne woorden, mijne werken en mijne

kwe
mee
ter
love
wor
zali
heid
rech
zond
het
daa
te
al
gin
sus
der
me
Ik
len
lev
wil
goe
een
he
ler
ge
ver
all

kwellingen van dezen dag op. Ik maak de meening alles te doen uit liefde tot U en ter uwer verheerlijking, om U te dienen, te loven en te prijzen, opdat ik meer verlicht worde in de waarheden des geloofs, mijne zaligheid verzekere en op uwe barmhartigheid vertrouwen moge; verder om aan uwe rechtvaardigheid te voldoen voor de vele zonden die ik bedreven heb, de zielen in het vagevuur te verlichten en voor alle zondaars de genade van eene ware bekeering te verkrijgen. In één woord, ik wil heden al mijne handelingen verrichten in vereeniging met de zuivere meeningen, welke Jesus, Maria en alle heiligen des Hemels tijdens hun leven op aarde gehad hebben, en met die van alle rechtvaardigen op aarde. Ik zou deze meening met mijn bloed willen bezegelen en ze alle oogenblikken mijns levens en gedurende de geheele eeuwigheid willen vernieuwen. Neem, o mijn God, mijn goeden wil aan; zegen mij en schenk mij eens krachtdadige genade om gedurende geheel mijn leven in geene doodzonde te vallen. Bewaar mij daarvoor vooral dezen dag, gedurende welken ik alle aflaten wensch te verdienen, die ik deelachtig kan worden, alle Missen wensch bij te wonen, die van-

daag over de geheele aarde worden opgedragen, en de verdiensten er van wensch toe te voegen aan de zielen in het Vagevuur, opdat zij uit hare smarten verlost worden. Amen.

GEBED,

BIJ HET EINDE DER HEILIGE MIS TE ROME
IN GEBRUIK.

Gezegend zij God.

Gezegend zij Gods heilige Naam.

Gezegend zij Jesus Christus, waarachtig God en waarachtig mensch.

Gezegend zij de naam van Jesus.

Gezegend zij Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament des Altaars.

Gezegend zij de Moeder Gods, de allerheiligste Maagd Maria.

Gezegend zij hare heilige en Onbevleete Ontvangenis.

Gezegend zij de naam van Maria, Maagd en Moeder.

Gezegend zij God in zijne Engelen en Heiligen. ¹⁾

¹⁾ Een jaar aflat: telkens; en een vollen aflat eens in de maand voor die het dagelijks bidden onder de voorwaarden, waardige biecht

volgens

1884

te v

een

voor

den

D r

We

barmh

On

wees

To

van

To

in d

D

sla

E

de

C

Ma

r

dig

en

ba

Zij

GEBEDEN,

volgens Pauselijk Decreet van 6 Januari 1884 na iedere gelezene H. Mis geknield te verrichten en waaraan Z. H. de Paus een aflaat van 300 dagen verleend heeft voor allen, die dezelve gezamentlijk met den priester bidden.

Driemaal het »Wees gegroet»

Wees gegroet, o Koningin, Moeder van barmhartigheid ;

Ons leven, onze zoetheid en onze hoop, wees gegroet.

Tot U roepen wij, ballingen, kinderen van Eva.

Tot U smeecken wij, -zuchtend en weenend in dit dal van tranen.

Daarom dan, onze Voorspreekster, ach sla op ons Uwe zoo barmhartige oogen.

En toon ons na deze ballingschap, Jesus de gezegende vrucht uws lichaams.

O goedertierene, o meêdoogende, o zoete Maagd Maria.

R Bid voor ons, H. Moeder Gods.

v Opdat wij de beloften van Christus waar- dig worden.

en Communie en het bezoek eener kerk of openbare bidplaats om er te bidden tot intentie van Zijne Heiligheid.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, onze toevlucht en onze kracht, verhoor de godvruchtige gebeden uwer Kerk, en geef dat wij door de voorspraak der glorierijke en onbevleete Maagd en Moeder Gods Maria, van den Heiligen Josef, van uwe gelukzalige Apostelen Petrus en Paulus en alle Heiligen, datgene met der daad mogen verwerven, wat wij in de tegenwoordige behoeften ootmoedig vragen. Door denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

II
wo
het
gel
gel
mij
blo
ge
mi
m
di
w

b

ver-
kerk,
glo-
eder
van
ulus
laad
gen-
oor

GEBEDEN

vóór en na de heilige Communie.

—

VÓÓR DE COMMUNIE.

Oefening van geloof.

Heer Jesus, ik geloof op uw almachtig woord, dat Gij wezenlijk en waarachtig in het heilig Sacrament tegenwoordig zijt. Ik geloof, dat Gij tot mijn tijdelijk en eeuwig geluk op aarde verblijft. Ik geloof, dat Gij mij in de heilige communie uw lichaam, uw bloed, uwe ziel en uwe godheid schenkt. Ik geloof, dat Gij in mijn hart komt, wijl Gij mij bemint en opdat ik U beminne. Wek mijn eerbied op, vermeerder mijn geloof aan dit aanbiddelijk geheim en maak het onwrikbaar.

Oefening van hoop.

Mijn God, hoe zou ik, bij de zekerheid binnen weinige oogenblikken uwe barmhar-

LAAT ONS BIDDEN.

O God, onze toevlucht en onze kracht, verhoor de godvruchtige gebeden uwer Kerk, en geef dat wij door de voorspraak der glorierijke en onbevleete Maagd en Moeder Gods Maria, van den Heiligen Josef, van uwe gelukzalige Apostelen Petrus en Paulus en alle Heiligen, datgene met der daad mogen verwerven, wat wij in de tegenwoordige behoeften ootmoedig vragen. Door denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

H
woo
het
gel
gel
mij
blo
gel
mi
mi
di
wi

b

ver-
erk,
glo-
eder
van
alus
aad
en-
oor

GEBEDEN

vóór en na de heilige Communie.

—

VÓÓR DE COMMUNIE.

Oefening van geloof.

Heer Jesus, ik geloof op uw almachtig woord, dat Gij wezenlijk en waarachtig in het heilig Sacrament tegenwoordig zijt. Ik geloof, dat Gij tot mijn tijdelijk en eeuwig geluk op aarde verblijft. Ik geloof, dat Gij mij in de heilige communie uw lichaam, uw bloed, uwe ziel en uwe godheid schenkt. Ik geloof, dat Gij in mijn hart komt, wijl Gij mij bemint en opdat ik U beminne. Wek mijn eerbied op, vermeerder mijn geloof aan dit aanbiddelijk geheim en maak het onwrikbaar.

Oefening van hoop.

Mijn God, hoe zou ik, bij de zekerheid binnen weinige oogenblikken uwe barmhar-

tige liefde te ondervinden, niet hopen op U die mij geschapen hebt, op U dien ik verloren had en die mij hebt vrijgekocht, op U die mij uw heilig Lichaam tot spijs wilt geven? Uwe goedheid jegens mij is oneindig, maar ook mijne hoop op uw goddelijk Hart is grenzeloos. Ik hoop dan alles wat uwe met uwe goedheid vereenigde almacht mij in deze communie te hopen veroorlooft, en mijne hoop strekt zich voor het tegenwoordige en voor het toekomstige zoover uit als uwe werkelijke vereeniging met mij daar aanspraak op geeft.

Oefening van nederigheid.

Heer Jesus, ik ben niet waardig U te ontvangen, maar hoe konde ik het ook zijn? Om goed te communiceeren moest ik gelijk zijn aan de engelen des Hemels, en ik ben een zondaar! Gij echter, die mijne zwakheid en mijne ellende kent, spreek slechts één woord, werp slecht één blik op mij en ik ben gereinigd. Ik bied U mijne met zonden besmeurde ziel, genees hare kwalen, vernieuw haar leven. Door de overmaat mijner ellende gedreven kom ik tot U, o mijn Jesus, laat mij ruimschoots deelachtig worden aan uwe goddelijke barmhartigheid.

Mi
U v
verk
gebo
mijn
uit
uit
nad
Ik
nog
lee
aan
kos
uw
wo

U
co
g
d
e
e
g
v

Oefening van berouw.

Mijn God, ik heb U weinig gediend en U veel beleedigd, ik heb groote genaden verkwist en aan uwen wil heb ik weerstand geboden, doch ik heb een groot berouw over mijne zonden. Er is er niet ééne, die ik niet uit geheel mijn hart verfoei, en die ik niet uit liefde tot U en met de hulp uwer genade besloten ben nimmer meer te bedrijven. Ik zou duizendmaal liever willen sterven dan nog het ongeluk hebben U vrijwillig te beleedigen. Neem mijn berouw goedgunstig aan, wisch mijne zonden nogmaals uit in uw kostbaar bloed, en maak dat mijne ziel door uwe tegenwoordigheid volkomen gezuiverd worde.

Oefening van verlangen.

Mijn Heer en mijn God, ik verlang vurig U te ontvangen, vertraag het oogenblik der communie niet langer. Mijne naar uwe tegenwoordigheid hongerende, naar uwe liefde dorstende ziel wenscht met U werkelijk vereenigd te zijn en altijd geheel met U vereenigd te blijven. Geef aan mijne ziel het geheiligde brood, dat voedt zonder ooit te verzadigen, het goddelijk voedsel, dat de

harten zuivert. Kom, o mijn Jesus, en toef niet langer. Maak, dat ik in geheel mijn leven naar niets vuriger verlange dan naar de heilige communie en naar uwe verheerlijking.

Oefening van opdracht.

O Jesus, die in de heilige Hostie mij uw lichaam en uw bloed wilt geven, vervul in mij, niet alleen door de gave van U zelven, maar ook, indien het U behaagt, door het lijden, uw liefderijken en barmhartigen wil. Bereid mij door de heilige communie voor om het kruis gewillig op mijne schouders te nemen en, als het zijn moet, het geheel mijn leven te dragen. Ik geef mij aan U over om in eene volkomene vereeniging met uw aanbiddelijke persoon te leven en te sterven. Neem, o mijn zoete Verlosser, het offer van mij zelven aan en roep mij tot een heilige vereeniging met uw allerheiligst Hart.

—

NA DE COMMUNIE.

Oefening van aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, voor uwe Majesteit neergebogen aanbid ik U in mijn hart, dat Gij tot uw heiligdom gemaakt hebt. Ik

aanbid U, onzichtbaar voor mijne oogen, maar aan mijne ziel geopenbaard door de betuigingen uwer liefde. Ik aanbid U met uwe onbevleete Moeder, die het aanbiddelijk Sacrament zoozeer vereerd heeft. Ik aanbid U met mijn Engelbewaarder . . . Met Magdalena werp ik mij aan uwe voeten neder, ach, sla op mij een blik van barmhartigheid. Met den heiligen Johannes rust ik aan uw Hart. doordring mij met het vuur der goddelijke liefde. Ik offer U de aanbiddingen op van alle uitverkorenen in den Hemel en van alle rechtvaardigen op aarde, om mijn onvermogen, U naar verdienste te huldigen, daardoor eenigszins te vergoeden.

Oefening van liefde.

Mijn Heer en mijn God, ik weet niet of ik U bemin, maar ik zou U willen beminnen uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel en uit al mijne krachten. Ik zou U alleen willen beminnen en wenschte, dat Gij alleen bemind wierdt. Wees Gij, o Heer, het leven mijner ziel en de ziel mijns levens. Ik onderwerp mij aan uwe zoete heerschappij. Ik offer U, als bewijs mijner liefde, alles op waarover ik te beschikken heb, mijne gedachten, mijne woorden en mijn hart.

Maak, dat ik tot elken prijs mij uwe liefde verzekere, bij iedere communie daarin toeneeme en in deze heilige liefde geheel mijn leven volharde; en schenk mij, alvorens ik sterf, de genade U volmaakt te beminnen.

Oefening van vertrouwen.

Heer Jesus, indien ik alleen uwe goddelijke Majesteit en mijne onwaardigheid beschouwde, moest ik vreezen; maar de gedachte aan uwe liefde stelt mij gerust. Ik hoop dat mijn hart, hetwelk uw verblijf is geworden, ook de troon uwer barmhartigheid zal wezen. Ik verlaat mij op U, die mij geschapen en voor den prijs van uw bloed verlost hebt. Ik stel mijne zaligheid tusschen de handen uwer oneindige goedheid. Ik vind in U, o mijn God, alles wat ik voor tijd en eeuwigheid kan en moet wenschen. Gewaardig U in mijn hart tegenwoordig te blijven, gelijk Gij in de heilige Hostie tegenwoordig zijt.

Oefening van gebed.

O Jesus, wat kunt Gij mij weigeren, nadat Gij U zelven aan mij gegeven hebt? Ik mag alles vragen, omdat iedere genade, die ik begeer, minder is dan hetgeen Gij

mij h
eerst
lijke
leven
de t
zond
heid
ving
zigh
van
wel
dat
kor
de
de
de
de
ve
vo
la
d
v
U
c
h

mij hebt geschonken. Ik smEEK U dan voor-
eerst om de tot mijne zaligheid noodzake-
lijke genaden. Wisch het verledene mijns
levens uit, zegen het tegenwoordige, heilig
de toekomst. Behoed mijne ziel voor iedere
zonde en voor iedere vrijwillige onvolmaakt-
heid. Bevestig haar in eene kalme overge-
ving aan uwen heiligen wil. Wend elke be-
zigheid, die U niet tot laatste doel heeft,
van mij af en gebruik mij tot aan uw Hart
welgevallige werken. Verbeter elk verlangen,
dat te veel uit natuurlijke neiging voort-
komt; onderdruk iedere begeerte, die met
de genade in strijd is; en, daar ik mij uit
de wereld niet kan terugtrekken, zoo neem
den geest der wereld van mij weg, opdat
de gedachte aan U, de liefde tot U, de
verheerlijking van U in mijn leven den
voorrang hebben boven alle andere be-
langen.

Ik bid U vuriglijk, o mijn Jesus, mij van
de aardische dingen te onthechten. Het le-
ven en den dood neem ik aan, gelijk het
U zal behagen er over te beschikken. Van
dit oogenblik af geef ik mijne ziel in uwe
handen voor het uur van mijn dood. Ik
breng U het offer van mijn leven en bid
U mijn vurigen wensch te vervullen, dat

ik op mijn sterfdag de heilige communie moge ontvangen. Moge het aan uw Hart behagen mijn laatsten snik op te vangen als een zuivere akte van liefde tot U.

Verleen mij ook, o Jesus, het onschatbaar voorrecht voor de straffen mijner zonden in dit leven te voldoen, opdat ik bij mijnen dood niet de onuitsprekelijke smart eener tijdelijke scheiding van U ondervinde, waarmede geene smart op aarde te vergelijken is.

Stort uwe zegeningen uit over mijne familie, over mijne vrienden, over hen die voor mij bidden of aanspraak op mijne gebeden hebben, over den Paus en over de Kerk. Gewaardig U ook, o Jesus, door de verdiensten van uw goddelijk Hart de genade der bekeering aan eenige ongelukkige slaven der zonde te verleenen, inzonderheid aan degenen, die uw Lichaam en Bloed ontheiligd hebben. Keer in hunne zielen terug en bereid hen door de boetvaardigheid tot een zaligen dood voor. Schenk hun met de genade van een oprecht berouw de volkomene vergiffenis hunner zonden. Ook bid ik U met aandrang om de bekeering der arme zondaars, die heden voor uwer vreeselijken rechterstoel zullen verschijnen

en ni
welke
heid
Heer
gram
barm

Z

P

Y

u

e

en niet denken aan de strenge rekenschap, welke zij aan uwe hoogste rechtvaardigheid moeten geven. Eindelijk bid ik U, o Heer, wend van ons af de werkingen uwer gramschap en laat ons slechts die van uwe barmhartigheid ondervinden. Amen.

GEBED,

VAN DEN H. IGNATIUS VAN LOYOLA.*

Ziel van Chistus, heilig mij.

Lichaam van Christus, maak mij zalig.

Bloed van Christus, maak mij dronken.

Water van Christus' zijde, zuiver mij.

Lijden van Christus, versterk mij.

O goede Jesus, verhoor mij.

In uwe wonden verberg mij.

Laat niet toe dat ik van U gescheiden worde.

Verdedig mij tegen den boozen vijand.

Roep mij in het uur mijns doods.

En beveel dat ik tot U kome, om U met uwe Heiligen te loven in de eeuwen der eeuwen. ¹⁾ Amen.

¹⁾ 300 d. afl. telkens en een vollen afl. eens in de maand voor degenen die het dagelijks bidden onder dezelfde voorwaarden opgegeven op bl. 16.

Opdracht van zich-zelfen aan God,

getrokken uit de geestelijke oefeningen van den H. Ignatius.

Neem, Heer, en ontvang geheel mijne vrijheid, mijn geheugen, mijn verstand en mijn wil, al wat ik heb en bezit; Gij hebt mij dat alles gegeven, o Heer, en ik schenk het U terug; dat alles behoort U toe, beschik er over naar welgevallen. Geef mij uwe liefde en uwe genade, want deze is mij genoeg.

GEBED.

En ego o bone, etc. 1)

En Ego, o bone et	Zie mij hier, o goe-
dulcissime Jesu, ante	de en zoetste Jesus
conspectum tuum ge-	voor Uw aanschijn op
nibus me provolvo, ac	mijne knieën neêrge-
maximo animi ardore	bogen; met de groot-
te oro atque obtestor,	ste vurigheid van ziel
ut meum in cor vividos	bid en smee ik U dat

¹⁾ Pius VII, 10 Apr. 1821, heeft aan allen, die dit gebed godvruchtig en met een rouwmoedig hart bidden, geknield voor een afbeeldsel, welk ook, van den gekruisigden Zaligmaker, telkens onder de gewone voorwaarden vollen afluut verleend, dien Leo XII (17 Sept. 1825) ook toepasselijk gemaakt heeft op de geloovige zielen.

fidei,
tis ser
pecca
poeni
emen
mam
impr
no
dolo
vuln
cons
cont
ocu
iam
suo
Te,
den
et
me
os
17

fidei, spei et charitatis sensus atque veram peccatorum meorum poenitentiam, eaque emendandi firmissimam voluntatem velis imprimere, dum magno animi affectu et dolore tua quinque vulnera mecum ipse considero ac mente contemplor, illud prae oculis habens, quod iam in ore ponebat suo David propheta de Te, o bone Jesu: *foderunt manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea* (Ps. 21, v. 17 en 18).

Gij U gewaardigt levendige gevoelens van geloof, hoop en liefde met een waar berouw over mijne zonden en een vasten wil om die te verbeteren in mijn hart te drukken, terwijl ik met groote ontroering en droefnis des gemoeds Uwe vijf wonden bij mij zelven overweeg en in den geest aanschouw, mij herinnerende de woorden welke de profeet David reeds omtrent U, o goede Jesus, zich in den mond legde: *zij hebben mijne handen en mijne voeten doorboord, zij hebben alle mijne beenderen opgeteld.*

LOFZANG TE DEUM.

Te Deum laudamus,
te Dominum confite-
mur.

Te aeternum Pa-
trem: omnis terra
veneratur.

Tibi omnes angeli:
tibe coeli et univer-
sae potestates.

Tibi Cherubim en
Seraphim: incessabili
voce proclamant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus, Dominus
Deus Sobaoth.

Pleni sunt coeli et
terra maiestatis glo-
riae tuae.

Te gloriosus Apos-
tolorum chorus,

Te Prophetarum
laudabilis numerus,

U, o God, loven
wij, U belijden wij
als onzen Heer.

U, eeuwige Vader,
vereert de gansche
aarde.

U loven alle enge-
len, U de hemelen
en alle machten.

U roepen de Cheru-
bijnen en Sarafijnen
zonder ophouden toe:

Heilig,

Heilig,

Heilig, de Heer,
God der Heerscharen.

De hemelen en de
aarde zijn vol van
de majesteit uwer
glorie.

U looft het glorie-
volle koor der apos-
telen.

U prijst de door-
luchtige schare der
Profeten.

Te
didat
citus.

Te
rarun
tetun

Pa
Maje

V

veru

liun

S

par

,

Ch

Ch

ten

su

no

ut

a

d

le

Te Martyrum candidatus laudat exercitus,

Te per orbem terrarum Sancta confitetur Ecclesia.

Patrem immensae Majestatis.

Venerandum tuum verum et unicum Filium.

Sanctum quoque paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriae, Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum.

Tu, devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna coelorum.

U roemt het schitterend leger der Martelaren.

U belijdt de heilige over de gansche aarde verspreide Kerk.

O Vader van ontzaglijke majesteit,

Met uwen waren en eenigen Zoon, die dezelfde eer waardig is,

En den Heiligen Geest, den vertrooster.

Gij, o Christus, zijt de Koning der glorie.

Gij zijt de eeuwige Zoon des Vaders.

De menschheid aannemend om ons te verlossen, hebt Gij den schoot eener Maagd niet geschróomd.

Gij hebt, na den prikkel des doods verwonnen te hebben, den geloovigen het hemelrijk geopend.

Tu, ad dexteram
Dei sedes: in gloria
Patris.

Judex crederis esse
venturus.

Te ergo quaesu-
mus, tuis famulis sub-
veni, quos pretioso
sanguine redemisti.

Aeterna fac cum
Sanctis tuis in glo-
ria numerari.

Salvum fac popu-
lum tuum, Domine,
et benedic haeredi-
tati tuae.

Et rege eos, et ex-
tolle illos usque in
aeternum.

Per singulos dies
benedicimus te.

Et laudamus nomen
tuum in saeculum
et in saeculum saeculi.

Gij zit aan de rech-
terhand Gods in de
heerlijkheid des Va-
ders.

Wij gelooven dat
Gij als rechter zult
komen.

Daarom smeecken
wij U, kom uwe die-
naren te hulp, die
Gij door uw kostbaar
bloed verlost hebt.

Laat hen allen
onder uwe Heiligen
geteld worden in de
eeuwige glorie.

Maak uw volk za-
lig, o Heer, en ze-
gen uw erfdeel.

En bestuur hen, en
verhef hen tot in
eeuwigheid.

Wij loven U alle
dagen.

En wij prijzen
uwen naam in de
eeuwen der eeuwen.

Dign
die ist
nos cu

Mis
mine,
tri.

Fia
tua,
nos,
sper

In
ravi
in a

Do
no

gl

tr
S

Dignare, Domine,
die isto sine peccato
nos custodire.

Miserere nostri, Do-
mine, miserere nos-
tri.

Fiat misericordia
tua, Domine, super
nos, quemadmodum
speravimus in te.

In te, Domine, spe-
ravi; non confundar
in aeternum.

v. Benedictus es,
Domine, Deus patrum
nostrorum.

R. Et laudabilis et
gloriosus in saecula.

v. Benedicamus Pa-
trem et Filium cum
Sancto spiritu.

R. Laudamus eum
superexaltemus eum
in saecula.

Gewaardig U, o
Heer, ons dezen dag
voor alle zonden te
bewaren.

Ontferm U onzer,
Heer, ontferm U
onzer.

Stort uwe barm-
hartigheid over ons
uit, o Heer, dewijl wij
op U gehoopt hebben.

Op U, o Heer, heb
ik gehoopt, ik zal in
eeuwigheid niet be-
schaamd worden.

Gezegend zijt Gij,
Heer, God onzer va-
deren.

En lofwaardig en
glorierijk in eeuwig-
heid.

Prijzen wij den
Vader en den Zoon
met den Heiligen
Geest.

Loven en verheffen
wij Hem in eeuwig-
heid.

v. Benedictus es,
Domine Deus, in fir-
mamento coeli.

R. Et laudabilis, et
gloriosus et superex-
altatus in saecula.

v. Benedic, anima
mea, Domino.

R. Et noli obli-
visci omnes retributi-
ones ejus.

v. Domine, exaudi
orationem meam.

R. Et clamor meus
ad te veniat.

Gezegend zijt Gij,
Heer, onze God, in
het uitspansel des he-
mels.

En lofwaardig, en
glorierijk, en hoog
verheven in eeuwig-
heid.

Loof, mijne ziel,
den Heer.

En wil nimmer ver-
geten al wat Hij U
gegeven heeft.

Heer, verhoor mijn
gebed.

En mijn geroep
kome tot U.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Deus, cujus miseri-
cordiae non est nu-
merus et bonitatis in-
finitus est thesaurus,
piissimae majestati
tuae pro collatis donis
gratias agimus, tuam
semper clementiam

O God, die rijk zijt
in barmhartigheid en
een onuitputtelijken
schat van goedheid
in U bergt, wij dan-
ken Uwe goedertie-
rene majesteit voor
de verleende gunsten

exora
peter
conce
dese
futu
Chri
nost

exorantes: ut qui en smeeken uwe barm-
petentibus postulata hartigheid steeds,
concedis eosdem non dat Gij, die aan de
deserens ad praemia biddenden het ge-
futura disponas. Per vraagde toestaat, hen
Christum Dominum niet verlaat, maar tot
nostrum. Amen. de toekomstige glorie
voorbereidt. Door
Christus onzen Heer.
Amen.

NIEUWE BEZOEKEN

BIJ

JESUS CHRISTUS

IN HET

Allerheiligste Sacrament des Altaars.

INLEIDING.

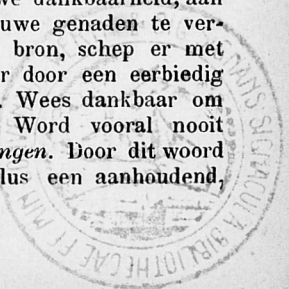
**Over de wijze van Jesus in het
H. Sacrament te bezoeken.**

Het bezoek van het H. Sacrament schijnt, als de ontmoeting van twee innig verknochte vrienden, tot troost van Jesus' Hart en van het onze bestemd. Voor ieder geloovige heeft het allerheiligste Sacrament een bovennatuurlijke aantrekkelijkheid. Wanneer men echter gedurende den dag de verlatenheid der meeste kerken ziet, zou men meenen dat de christenen de geloofsleer aangaande de wezenlijke en waarachtige tegenwoordigheid van Jesus Christus in het heilig Sacrament des Altaars niet kenden. Toch mag men er niet aan twijfelen, dat

Hij d
De l
des l
is h
binn
het
gen
ding
late
hie
on
in
En
he
sh

Hij daar uit liefde tot ons tegenwoordig is. De kerk is in waarheid de verblijfplaats des Heeren; de lucht, die men er inademt, is heilig; niets wat ontwijdt moet daar binnenkomen. De H. Bernardus placht bij het binnentreden der heilige ruimte te zeggen: »Weg van mij gedachten aan aardsche dingen, weg onrust en zorgen, ik neem u later weder op; het is u niet geoorloofd hier binnen te komen.» — Zamelen wij dus onze gedachten bijeen, alvorens wij Jesus in het H. Sacrament gaan bezoeken. De Engelen, die in heilige vreeze neergebogen het tabernakel omringen, leeren ons het slechts met diepen eerbied te naderen.

Nadat gij door eene oefening van aanbidding de eerste hulde aan de waarachtige tegenwoordigheid onzes Heeren gebracht hebt, geef dan vrijen loop aan uw vertrouwen, aan uwe liefde, aan uwe dankbaarheid, aan uw verlangen om nieuwe genaden te verkrijgen. Gij zijt bij de bron, schep er met volle handen uit; maar door een eerbiedig en aanhoudend gebed. Wees dankbaar om meer te verkrijgen. Word vooral nooit moede in uwe *smeekingen*. Door dit woord duidt de Apostel Paulus een aanhoudend, volhardend gebed aan.

Toonen wij onze liefde ook door onze houding. De uitwendige houding des lichaams is de uitdrukking van de inwendige gesteltenis der ziel. Deze moet ootmoediger zijn dan het lichaam. Is het ons wegens zwakheid niet mogelijk geknield te blijven, dat dan ons gebed, hetwelk onze gevoelens uitdrukt, ootmoediger zij dan onze houding; want, volgens de krachtige uitdrukking van den profeet David, moeten wij biddend ons *slaafs* voor God vernederen. Met te meer recht kunnen wij ons niet diep genoeg ter aarde nederbuigen voor den in het heilig Sacrament zich zoo diep vernederenden God, noch Hem genoeg onzen eerbied bewijzen.

Vragen wij de genade onzen Heer goed te kennen. Een heilig Kerkleeraar zegt: »Mozes was slechts een mensch, toen hij den berg Sinaï beklom, en hij daalde er af vol van God.” Streven wij er naar dat de Engelen ons, als wij van het bezoek terugkeeren, vervuld zien met kennis van en met liefde voor Jesus in het heilig Sacrament.

GEBED

VAN VOORBEREIDING TOT HET BEZOEK.

Mijn opperste Heer en mijn God, ik geloof aan uwe tegenwoordigheid in dit heilig

Sacram
die G
kozen
dank
heim
kind
een
S
bre
bev
der
te
uv
be
ze
d
C
r

Sacrament. Ik aanbid U onder de gedaanten, die Gij in uwe barmhartigheid hebt uitgekozen om bij ons tegenwoordig te zijn. Ik dank U, dat Gij mij dit onuitsprekelijk geheim hebt leeren kennen en mij, ondankbaar kind, hier wilt ontvangen, alsof mijn bezoek een voldoening ware voor uw Hart.

Sta mij toe, o Jesus, dat ik U mijne hulde breng met de Engelen, die dit heiligdom bewaken. Ten einde U de eer, welke U van den kant der menschen niet te beurt valt, te vergoeden, offer ik U op de lichtstralen uwer godheid, die Gij voor onze oogen verbergt. Ik offer U op de onophoudelijke dankzeggingen der Heiligen voor al de zegeningen, die uit het heilig Sacrament voortvloeijen. Gewaardig U het over de geheele aarde meer en meer te doen kennen en vereeren.

Ik offer U dit bezoek voornamelijk op tot dankzegging voor de instelling van dit goddelijk Sacrament; tot vereering van al de heilige Hostiën, waarin Gij op aarde tegenwoordig zijt; tot eerherstelling voor de versmadingen, welke Gij daarin dagelijks door heiligschennende communiën en door godslasteringen van ongeloovigen en ketters ontvangt. Ik offer het U eindelijk op als een vergoeding voor de verlatenheid en de ar-

moede, waarin het aanbiddelijk Sacrament zich op zoovele plaatsen bevindt. Ach, wat zijt Gij goed, o Heer, dat Gij U niet uit het tabernakel verwijdert en aan den omgang met ons de voorkeur geeft boven de U verschuldigde eerbewijzingen!

O mijn Jesus, geef dat ik in deze oogenblikken van aanbidding en onderhoud met U uwe barmhartigheid ruimschoots ondervinde. Laat niet toe, dat ik van uw groote toegewendheid om mij te ontvangen misbruik make; maar doe mij een goed gebruik maken van uwe ontelbare weldaden, waarvan de eerste is, dat ik in het katholiek geloof ben geboren. Vul Gij zelf het ontoereikende mijner dankbaarheid aan en bewaar mij voor alle verstrooiingen in dit uur van aanbidding.

Bij het eindigen van 't bezoek doet men gevoegelijk een geestelijke communie.

GEBED

VOOR DE GEESTELIJKE COMMUNIE.

O Jesus, ik geloof vastelijk dat Gij in het aanbiddelijk Sacrament tegenwoordig zijt. Ik ben niet waardig U in mijn hart te ontvangen, doch ik bemin U en verlang U enkel te beminnen om U zelve. Gewaardig U in

mijne ziel te komen, alsof ik het geluk hadde te communiceeren. Vervul mij met uwe tegenwoordigheid en houd mij geestelijker wijze met U vereenigd tot het oogenblik, waarin ik het geluk zal hebben U werkelijk te ontvangen.

GEBED

TOT SLUITING VAN 'T BEZOEK.

O Heer Jesus, ik dank U uit geheel mijn hart voor alle weldaden, welke Gij mij gedurende dit bezoek verleend hebt. Ik offer het U op in vereeniging met uwe allerheiligste gebeden en smeeke U die voor mij Uwen Vader aan te bieden. Herstel alle nalatigheden, waaraan ik mij heb schuldig gemaakt en geef mij de genade mij voortaan ernstig te beteren.

Zegen mij, o Jesus, verhoor al mijne gebeden en schenk mij een vurige liefde voor het heilig Sacrament. Geef, dat ik er overal met veel liefde aan denke en dat ik het uur van aanbidding hooger schatte dan alle andere oogenblikken van den dag. Ik bid U ook om eene steeds volmaaktere gesteltenis bij het ontvangen der heilige Communie, en om het verlangen, U in het heilig

Sacrament te vereeren en de vereering daarvan bij anderen te bevorderen, in mij te vermeerderen.

Ik beveel U de noodwendigheden mijner ziel en die mijner familie en vrienden. Behoed ons voor iedere vrijwillige zonde, vergeef ons de zonden die wij bedreven hebben, en verwek in ons den geest van boetvaardigheid. Kom de H. Kerk, den Paus, de bisschoppen, de priesters, de kloosterlingen en alle geloovigen te hulp. Bestuur het werk der missionarissen; bekeer de ongelooovigen, de ketters, de zondaars en geleid hen tot eene ware boetvaardigheid. Schenk een zaligen dood aan alle zieken, die heden in doodsstrijd verkeerden; verlicht de zielen in het Vagevuur en verlos ze uit hare smarten.

O mijn Jesus, verleen mij de onschatbare genade der volharding tot het einde en geef, dat ik er dagelijks om bidde. Laat mij den graad der deugd verwerven, die ik noodig heb om den graad der heerlijkheid te bereiken, dien Gij voor mij bestemd hebt. Bewaar mij voor een haastigen en onvoorzienenden dood, en laat niet toe, dat ik zonder de laatste heilige Sacramenten ontvangen te hebben deze wereld verlate. Maak mij

zalig, o Jesus, door de barmhartigheid van uw goddelijk Hart. Amen.

GEBED

TOT DE HEILIGE MAAGD MARIA.

Allerheiligste Maagd, Moeder van God en ook mijne moeder, ik bid U ootmoedig mij aan het Hart van Jesus toe te wijden met al hetgeen ik zal doen en lijden tot het einde mijns levens. Verwerf mij door uwe macht over dit goddelijk Hart eene bijzondere genade, die mij aan deze toewijding volkomen getrouw doet blijven.

O Maria, laat mij uw vermogen op het Hart van uwen dierbaren Zoon ondervinden. Bid Hem, dat Hij heersche over mijne ziel en dat Hij voor altoos mijn Vader, mijn Trooster, mijn Toeverlaat en mijn eenige Schat blijve. Ik vraag u ook, o onbevleete Maagd, de steun in mijne zwakheid, de vreugde in mijne droefheid, mijne kracht in den arbeid en in de beoefening der deugden te zijn. Herstel, bid ik u, de fouten waaraan ik mij heden, en voornamelijk gedurende dit bezoek, jegens het Hart van Jesus heb schuldig gemaakt. Vul aan wat mij aan liefde ontbreekt en laat niet toe,

dat ik dit heiligdom verlate zonder een vonkje mede te nemen van het goddelijk liefdevuur, waarvan uw hart voor God en voor mijn Zaligmaker Jesus Christus verteerd wordt. Amen.

I. B E Z O E K.

Gebod van voorbereiding. Zie blz. 38.

Midden onder u staat, dien gij niet kent.
Joh. I, 26.

Bij het zien onzer onverschilligheid ten opzichte van het heilig Sacrament konden ook de Engelen zeggen, dat de God des tabernakels waarlijk een onbekende is onder ons. Toch is Hij, dien de wereld niet kent, haar Oorsprong en Middenpunt, haar Heer en Verlosser! Prenten wij deze waarheid diep in onze ziel bij het naderen tot het Heilige der heiligen waar, zooals het geloof ons leert, de oneindige God tegenwoordig is, tot wiens eigenschappen de onmetelijkheid behoort.

Jesus heeft zich tot slachtoffer gemaakt om bij ons op aarde te blijven. Kon Hij een middel vinden om zijne majesteit vol-

kom
lijk
ons
doo
en
kar
Zij
ied
we
wij
on
di
en
di
w
on
di
b
le
E
l
v
o
j

komener onzichtbaar te maken, zijne heerlijkheid meer te verbergen en zijne liefde ons beter te toonen? Deze liefde dringt door de sacramentele gedaanten heen, en als wij ons vóór het tabernakel bevinden, kan Jesus ons geen onbekende meer zijn. Zijne liefde openbaart Hem genoeg aan ieder die Hem zien wil. Indien wij Jesus weinig kennen, dan komt het daarvan, dat wij Hem niet vurig genoeg bidden zich aan onze ziel te openbaren. Wij vergeten te dikwijls, dat de hoogste Heer van hemel en aarde, die Zich zelven genoegzaam is, die zonder ophouden de volmaakste eerbewijzingen der Engelen ontvangt, hier door ons wil aangebeden worden, en ach hoe dikwijls verwacht Hij te vergeefs deze aanbidding! Is een verwonderlijker, belangrijker en meer miskende liefde denkbaar? En wij, die het onwaardig voorwerp dezer liefde zijn, wij verwijderen ons, in stede van dankbaar voor deze liefde te zijn, van onzen God, ten einde eene wereld na te jagen, die Jesus niet kent.

O mijne ziel, indien gij eenig besef hadt van het liefdegeheim der Eucharistie, indien gij Dengene kendet die zich in de enge ruimte van het tabernakel verbergt, Dengene

die slechts door een gering hulsel aan uw gezicht wordt onttrokken, zoudt gij dan aarzelen de kerk te bezoeken en zoudt gij haar zoo spoedig verlaten? — Tusschen God en u is maar een lichte sluier? Gij ziet uwen hoogsten Heer niet, maar gij bevindt u in zijne nabijheid! Meer dan David, die zich gelukkig achtte eene plaats te hebben gevonden, waar hij den Heer zijne gebeden kon opdragen. Gij hebt een goddelijk Hart gevonden, waarin gij eene uitgelezen plaats hebt om uwe gebeden en uwe liefde op te dragen en barmhartigheid te verkrijgen. Treed, mijne ziel, het heiligdom der hemelsche gunsten binnen en verlaat het niet lichtelijk.

Aanbidding.

Ik groet U en aanbid U, o heilig Sacrament, levend Brood, Heiligdom der Godheid! Ik geloof vastelijk, o mijn God, dat Gij onder de sacramenteele gedaanten tegenwoordig zijt en dat Gij onder deze nietige uiterlijke teekenen uwe menschheid en godheid verbergt. En hoezeer dit geheim mijn verstand ook te boven gaat, vereer ik het toch met vreugde en beschouw het met eerbied, en ik ben bereid mijn leven

voor
Ik
hebt
wijls
niet
bemi
zond
ik h
mijn
digk
ken
sch
loos
one
U
tab
vo
be

ve
G
m
u
b
z
n
e
e

uw
lan
gij
en
Gij
gij
a-
ts
er
en
e
n
d
-
-
.

voor de getuigenis zijner waarheid te geven.

Ik dank U, o Jesus, dat Gij mij bevolen hebt U lief te hebben; want daar ik U dikwijls en veel beleedigd heb, verdiende ik niet meer U te beminnen, noch U te kunnen beminnen. Er was een tijd, dien ik mij niet zonder droefheid kan herinneren, waarin ik haast niet aan U dacht, waarin ik, naar mijn gedrag te oordeelen, uwe tegenwoordigheid in het tabernakel niet scheen te kennen. Vergeef mij mijne vroegere onverschilligheid! — In stede van mij te *veroorlooven* U te beminnen, legt Gij mij in uwe oneindige liefde den dringenden plicht op U lief te hebben! Wanneer ik naar het tabernakel zie, gevoel ik dat het zoet is voor mijn hart U te willen, U te kunnen beminnen.

Heer Jesus, ik offer U dit bezoek op ter vereering van de wonde uws Harten, opdat Gij door haar uwe weldaden over uwe en mijne vrienden moogt uitstorten. Vergeef mij mijne zonden, herstel de onvolmaakte bedoelingen welke Gij in mijne handelingen ziet, opdat mijne ziel geen twee heeren moge dienen. Heersch Gij alleen over haar en richt een schutsmuur in haar op tegen den geest der wereld. Geef mij de genade

niet ongevoelig te zijn voor de goddelijke dingen en in de onthechting aan de schepselen en het vluchten der zonde tot mijn laatsten snik te volharden. Leer mij van mijne handelingen evenzoo vele oefeningen van liefde maken, opdat ik, na U hierbeneden gekend en bemind te hebben door het licht des geloofs, U eens in den hemel moge aanschouwen en beminnen voor eeuwig.

O Maria, Moeder van mijn God, aanschouw de gevaren, waarin mijne ziel verkeert, en heb medelijden met haar. Red, bid ik u, mijne ziel, de zielen der mijnen en verkrijg voor de zondaars de genade der bekeering. Bid voor ons, want uwe gebeden zullen, door uw moederlijk gezag gesteund, alles vermogen op het hart van Jesus.

VERZUCHTING: Mijn Jesus, geef mij de genade de oogenblikken van aanbidding steeds te verkiezen boven die, welke ik aan de wereld schenk.

Geestelijke communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 14.

II. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

De Heer zal een naam verkrijgen
door een eeuwig gedenkteeken, dat
niet verwoest wordt.

Isaias, LV, 13.

Ten einde door de christenen niet vergeten te worden heeft onze Heer eene gedaante aangenomen, die Hem veroorlooft midden onder zijn volk te blijven. Onze kerken verlevendigen de herinnering aan zijne tegenwoordigheid, en het heilig Sacrament is waarlijk het eeuwigdurend gedenkteeken zijner liefde.

Hoe verbazend zijn de wonderen dezer machtige liefde in de oogen der geloovigen! Hoe groot is de genade, op ieder tijdstip des levens, op elk uur van den dag in het zoetste onderhoud met Jesus in het heilig Sacrament te kunnen treden! Bij iedere communie, zelfs bij ieder bezoek aan het heilig Sacrament onze liefde door de levendmakende vlam van het heilig Hart van Jesus op nieuw te kunnen opwekken! Beseffen wij dit geluk, dat de wereld niet kent, dat echter wel gekend wordt door de vrome aanbidders.

ders van het heilig Sacrament. Leggen wij van ons geloof aan dit zoete geheim openlijk getuigenis af en laat ons nimmer behooren tot degenen, die het vergeten of veronachtzamen.

Vele menschen houden zich van het tabernakel verwijderd en weten niet te zeggen waarom. Dikwijls laten zij zich midden op den weg, die naar de Kerk leidt, door een kleinigheid, een nietigheid weerhouden er in te gaan. De duivel alleen trekt voordeel uit zulke luimen, die door een weinig meer godsvrucht, door een weinig meer vastberadenheid in het ten uitvoer brengen zijner besluiten verhinderd zouden worden. Als men ziet, aan welk voorwerp wij in onze gedachten den voorrang geven boven onzen Heer, zou men dan niet vreezen door Hem gerekend te worden tot degenen die Hem verwerpen? Wij behooren toch niet meer tot het getal van hen, die niet weten dat Hij op aarde gekomen is; wij weten ook, waarom Jesus in het heilig tabernakel woont. Ach, indien dit verheven gedenkteeken zijner liefde ons zijn Hart doet kennen, hoe openbaart dan tevens de ledigeruimte, die Hem omgeeft, onze onverschilligheid, onze ondankbaarheid. Houden wij ons over-

tuigd
nen
heel
heil
woor
in d
ieder
onze
ligst

H
woor
heb
Ik
bid
U
lig
het
en
U
uw
do
wi
la
he
w

tuigd, dat wij Jesus geen eer genoeg kunnen bewijzen, al wijdden wij ons ook geheel ons leven aan de vereering van het heilig Sacrament. Zijn werkelijke tegenwoordigheid moet ons met diepen eerbied in de heilige plaats vervullen. Brengen wij iederen dag met vurigen ijver den tol van onzen lof en onzer liefde aan het allerheiligste Sacrament.

Aanbidding.

Heer en Meester van 't heelal, die uwe woonplaats onder de menschen gevestigd hebt, ik aanbid U met innige dankbaarheid. Ik smeeek de Engelen U met mij te aanbidden en te prijzen, en mij te onderrichten U naar behooren te vereeren.

O mijn Jesus, zegen en vervul deze heilige plaats, waar Gij woont, maar nog meer het hart, dat ik U als een levende woning en als eene rustplaats aanbied. Gewaardig U daarin te wonen door uwe genade en uwe liefde, en laat nimmer toe, dat ik U door mijne zonden daaruit verdrijve. Liever wil ik sterven dan U mijn hart zien verlaten. 't Is mij innig leed U beleedigd te hebben; doch in plaats van mij te doen wanhopen, zijn de begane misslagen mij eene

aanleiding uwe barmhartigheid te prijzen. Bewaar mij in het vervolg voor het her-
vallen in de zonde.

Mijn God, geef dat de wederwaardigheden
dezes levens mij het verlangen om U te
behagen niet ontnemen. Dat het menigvuldig
en drukkend harteleed, hetwelk mij zonder
ophouden gelegenheid biedt U nieuwe offers
te brengen, tot uwe verheerlijking strekke.
Laat niet toe, dat de moedeloosheid invloed
uitoefene op mijnen wil, maar versterk hem
door uwe genade opdat hij steeds zich
zelve verloochene. Maak, dat ik aldus door
mijn uitwendig gedrag de zoetheid van uw
juk openbare. Mijne zwakheid is groot en
mijne natuur verzet zich tegen de zelfver-
loochening; geef echter dat ik deze zwak-
heid en den weerzin, dien zij in mij teweeg-
brengt, als een middel gebruike tot boeting
mijner zonden. Spoor mij door uwe genade
krachtig aan mijne zinnelijke natuur te
dooden; versterk en vermeerder door deze
zoo noodzakelijke dooding voortdurend het
bovennatuurlijk leven mijner ziel. Ik neem
het lijden aan als een middel om mijne ge-
dachten, mijne begeerten, mijne neigingen
tot U te verheffen. Geef mij eene zoo in-
nige godsvrucht tot het heilig Sacrament,

dat de
kruis.

O

dat i
minn
hebt,
dan
wil,
nade
en
wat

V
gen
king
C
C

gr
zi
te

dat deze mij kracht genoeg schenkt om mijn kruis met moed te dragen tot den dood.

O Maria, ik wenschte een hart te hebben, dat in staat ware u naar behooren te beminnen. Daar gij mij bemind en beschermd hebt, toen ik u weinig beminde, mag ik dan thans, nu ik u beminnen en vereeren wil, niet verwachten dat gij mij met genaden zult overladen? Verander mijn hart en laat de wereld uit mijn omkeer zien, wat gij ten gunste uwer kinderen vermoogt.

VERZUCHTING: Heer Jesus, geef mij de genade U meer te beminnen tot verheerlijking van U dan tot troost voor mij.

Geestelijke communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

III. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Gedenkt, dat Ik God ben.
Isaias XLVI, 9.

De H. Dionysius zegt, dat God door de grootheid zijner liefde »als ware het buiten zich zelve gekomen is.” Om deze woorden te begripen is het voldoende een blik te

werpen op de Menschwording en op het heilig Sacrament. Kwam eene zoo diepe vernedering wel met de majesteit Gods overeen?

»De liefde, antwoordt de H. Petrus Chrysologus, slaat geen acht op hetgeen oorbaar is, wanneer zij zich aan het be-minde schepsel wil openbaren. Zij gaat niet waarheen de rede haar wijst, maar waarheen de drift haar voert.» Sedert achttien eeuwen brengt de liefde en houdt de liefde Jesus Christus op aarde! Hij is er het voorwerp onzer aanbidding en tegelijkertijd de groote Aanbidder in geest en waarheid. Hoe groot een hulde stijgt ieder oogenblik in onzen naam uit het tabernakel op tot God! Leert Jesus ons daardoor niet stil-zwijgend welk eene vereering wij Hem schuldig zijn, zonder dat wij er aan denken ons die les ten nutte te maken?

»Indien ik, heeft eens een ongeloovige gezegd, geloofde aan de tegenwoordigheid van Jesus Christus, zou ik in de kerk zijnde nederknielen.» Kan men, als men ons vóór het tabernakel ziet, bemerken dat wij vastelijk gelooven aan de wezenlijke tegenwoor-digheid van Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament? Welk een eerbied moesten wij

dan in onze houding, welk een blakenden ijver in onze aanbidding vóór die goddelijke majesteit aan den dag leggen! Moeten wij niet, zooveel wij kunnen, aan Jesus teruggeven wat Hij ten offer brengt om bij ons te kunnen blijven? Werpen wij ons voor den op het altaar verborgen glans der eeuwige heerlijkheid neder. De Cherubijnen bedekken zich met hunne vleugelen vóór het aanschijn des Allerhoogsten; moet ons dit niet een leering zijn, dat wij het allerheiligste Sacrament niet genoeg kunnen vereeren?

Onze goddelijke Verlosser, die in het heilig Sacrament zijne liefde toont, openbaart daar ook zijne werkzaamheid en macht in een schijnbaar stille onbeweeglijkheid. Hij toont zich daar machtig om al de leegten van ons hart aan te vullen en door te dringen in de geheele voor den mensch toegankelijke geestenwereld. Op zijn bevel vertrekken millioenen van engelen met de snelheid des bliksems en keeren, na op alle plaatsen waarheen zij gezonden zijn, zijne genaden te hebben uitgedeeld, terug tot hun leven van aanbidding en gebed. Volgen wij hen na in hunne gehoorzaamheid aan Gods wil. Vervullen wij de plichten van onzen staat, die voor ons uitdrukkelijke be-

velen des Heeren zijn, en keeren wij tot het tabernakel terug om nieuwe krachten, moed, vertrouwen en grootere liefde te verkrijgen. Keeren wij met den eerbied, welken wij aan onzen Heer en God schuldig zijn, terug om ons in onzen ijver te stalen, verzekerd als wij zijn dat het gebed alles kan verkrijgen.

Danken wij onzen Heer, dat Hij op aarde wil wonen. Vragen wij Hem ons geloof, onze liefde, onze getrouwheid in zijnen dienst te willen vermeerderen. Trachten wij door de zuiverheid van ons geweten Hem onze eerbewijzingen aangenaam te maken. Jesus verbergt zijne heerlijkheid om ons niet af te schrikken, dragen wij zorg Hem de eer te bewijzen, die Hij van onze liefde tot Hem verwacht.

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, ik aanbid U, verborgen onder deze nietige gedaanten, met diepen eerbied. Ik loof en prijs U in vereeniging met de verrukkelijke lofzangen der allerheiligste Maagd van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Tot uwe komst op aarde vreesde men U en aanbad men U sidderend; nu echter

trach
te b
ons
om
still
aard
men
doo
I
vre
Ik
Saa
zoo
aan
kw
va
He
ik
uv
vr
ha
zo
tr
b
E
z
e
e

tracht Gij ons meer liefde dan eerbied in te boezemen. Gij daalt tot ons af om door ons bemind te worden en ons wel te doen; om de vreeze te verdrijven van hen, die het stille geheim uwer tegenwoordigheid op aarde duchten. Wie kan de vreeze wegne- men, tenzij Degene die de macht heeft ze door vertrouwen te vervangen?

Ik kom tot U met meer eerbied dan vreeze, met evenveel vertrouwen als ijver. Ik dank U, dat Gij de liefde tot het heilig Sacrament in mij verwekt hebt. Ik had, als zoovele anderen, kunnen leven verre van dit aanbiddelijk geheim verwijderd. Vanwaar kwam de genade die mij, zonder mijn weten, van de wereld afwendde? Gij waart het, Heer, die mij zocht. In het eerst beminde ik U, zonder te vermoeden waarheen mij uwe liefde zou voeren. Wellicht zou ik ge- vreesd hebben U te beminnen, als ik geweten had, dat de liefde tot opoffering leiden zou! — Gij hebt U door eene zoo zoete aan- trekkelijkheid, dat ik ze niet kon weerstaan behendig den toegang gebaad tot mijn hart. En nu, — nu bemin ik U! Ik heb hier op aarde zoo weinig tijd U te beminnen, dat ik geene enkele gelegenheid wil laten voorbijgaan om een akte van liefde te verwekken. Van nu

af draag ik alle rechtmatige genegenheid voor wat het ook zijn moge op U over en bid U de zuiverheid mijner liefde voor tijd en eeuwigheid te vermeerderen.

O Maria, herinner mij dikwijls aan de verplichtingen, welke uwe bescherming mij oplegt, en laat mij in uwe liefde leven en sterven.

VERZUCHTING: O Jesus, bewaar in mij uw beeld en druk het steeds dieper in mijn hart.

Geestelijke communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

IV. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Heilig, heilig, heilig is de Heer.
Isaias vi, 3.

De heiligheid, eene der heerlijkste eigenschappen der Godheid, schittert ook in Jesus in het allerheiligste Sacrament en behoort zich af te spiegelen in alles wat Hem omgeeft.

Naderen wij tot het tabernakel met een diepen eerbied, die tevens gepaard gaat met vrees en met vertrouwen. Toen Mozes het braambosch, dat brandde zonder te verteeren, van nabij wilde beschouwen, riep eene

stem hem toe: »Nader niet! ontschoei uwe voeten! want deze plaats is heilig." De Majesteit Gods zweefde over het brandend en steeds groene braambosch. Het heilig Sacrament geeft ons een even groot wonder te aanschouwen: de glans der Godheid, onder de schaduw der menschheid verborgen, is gehuld onder den schijn van brood, en zoowel de menschheid als de Godheid aanbidden wij om de oneindige heiligheid van den persoon, die onder de gedaante der Hostie in twee onderscheiden naturen bestaat.

Laat ons met vertrouwen tot Jesus naderen, doch vergeten wij niet welk een diepe vernedering Hij zijne heiligheid doet ondergaan door zondaars aan zijne voeten te dulden. De Engelen zijn niet zuiver genoeg vóór zijn aanschijn; als wij het dus wagen voor Hem te verschijnen, laat het dan ten minste met waren ootmoed geschieden. Ontdoen wij ons van ons *schoeisel*, dat is, van het stof, hetwelk zich bij onzen gang door de wereld aan onze schreden hecht. Vragen wij onzen Heer de noodige heiligheid om waardig tot Hem te kunnen naderen in het aanbiddelijk Sacrament. Hij zal ons niet, gelijk Hij dit Isaias deed, een Seraf zenden ten einde onze

lippen met een gloeiende kool te zuiveren; maar Hij zal ons de genade schenken, die de aan onze broosheid vastklevende onvolmaaktheden verteert, wanneer wij er slechts een oprecht berouw over hebben.

Vereenigen wij ons in vurige aanbidding met de Engelen des Hemels. Wel is waar kunnen wij de majesteit onzes goddelijken Verlossers niet zonder ophouden vereeren; zijn wij Hem echter dankbaar, dat Hij onder ons wil verblijven, en houden wij deze dankbaarheid levendig in ons hart. Dit zij in ieder geval onze eerste voorbereiding tot de aanbidding van Jesus in het heilig Sacrament. Men verklaarde den geloovigen in het Oude Verbond, dat alleen de heiligen de oneindige Heiligheid mochten naderen. Laten wij, die het geluk hebben bij haar toegelaten te worden, onzen goddelijken Verlosser vragen, dat Hij onze ziel eenig aandeel in die heiligheid geve.

Aanbidding.

Met den diepsten eerbied werp ik mij voor U neder, o heilig Sacrament, en met de Engelen, die het altaar omringen, met de allerheiligste Maagd Maria en geheel het hemelsch hof aanbid en vereer ik in U de

voor
waan
loof,
heid
onui
Gij
hetv
scha
C
en
lee
de
van
kin
die
lan
Sc
ov
ee
h
k
te

d
z
l
s

voor mijne oogen verborgene Godheid. Gewaardig U mijne hulde te ontvangen. Ik loof, o mijn goddelijke Verlosser, uwe wijsheid en almacht, ik prijs uwe liefde in dit onuitsprekelijk geheim en ik dank U, dat Gij dit goddelijk Sacrament hebt ingesteld, hetwelk de aarde vervult met zoo groote schatten van genade.

O driewerf heilig Sacrament, dat de bron en het toonbeeld van alle heiligheid bevat, leer mij de bekoorlijkheid der deugd, vooral de aantrekkelijkheid van den ootmoed en van de liefde. Laat mij uwe goddelijke werking ondervinden: zuiver mij door de liefde die U verteert en verwek in mij het verlangen naar eene volkomene zuiverheid. Schenk mij vóór alles een oprecht berouw over mijne zonden en doordring mij met een diepe schaamte over mijne onwaardigheid. Beweeg mij om voor mijne heiligmaking alles te doen, alles te verlaten, alles te lijden, alles op te offeren.

Ik dank U voor alle mij bewezene weldaden en wensch uit dankbaarheid al mijne ziels- en lichaamskrachten ter uwer verheerlijking aan te kunnen wenden. O mijn God, gebruik mijn verstand en mijnen wil tot voltrekking uwer raadsbesluiten; wisch uit

mijn geheugen alle onheilige herinneringen en verdrijf uit mijne verbeelding de verleidende voorstelling der wereldsche vermaken. Nadat Gij mij hebt opgewekt om voor U te arbeiden, gewaardig U mijne pogingen tot dat einde te zegenen en verleen mij de bijzondere genade uwe verheerlijking in de wereld te bevorderen.

O Maria, die zoo terecht de *allerzuiverste* Maagd genoemd wordt, verkrijg voor mij eene groote zuiverheid des gewetens, opdat ik waardiger worde tot het tabernakel te naderen. Maak, dat ik getrouwelijk alle middelen aanwende om mijne ziel van elke vlek zuiver te bewaren en, als mijne zwakheid mij ten val heeft gebracht, richt mij dan weder op door een levendig berouw. Geef echter, dat mijne liefde voor Jesus en voor u nog grooter zij dan mijne vrees om Hem te beledigen.

VERZUCHTING : O Jesus, maak dat ik altijd boven de bijzondere bewijzen uwer liefde de voorkeur geve aan de genade om U nimmer, noch door een doodzonde noch door een dagelijksche zonde, opzettelijk te beledigen.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

V. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

U heeft de Heer, uw God, uitverkoren, opdat gij bij uitnemendheid zijn volk zoudt wezen.

Deut. VII, 6.

Wij behooren waarlijk aan God toe; als Schepper heeft Hij op ons, die het maaksel zijner handen zijn, de meest onbeperkte rechten. Doch onder den beminlijksten titel en om eene bijzondere reden behooren wij als bij uitnemendheid toe aan Jesus in het heilig Sacrament. God heeft ons ter zijner verheerlijking tot den rang van redelijke schepselen verheven. Hij had echter geen behoefte aan ons en onze schepping heeft aan zijn hoogste geluk niets kunnen toevoegen, terwijl daarentegen Jesus in het heilig Sacrament daar waarlijk slechts om ons en voor ons geluk tegenwoordig is en daar tegenwoordig zal blijven zoolang er menschen op aarde zullen leven. Hij behoort dus daar, om zoo te spreken, evenzeer aan ons als wij aan Hem.

Als wij den diepen zin dezer waarheid doorgronden en zien, welke liefde en welke

opoffering zij ons openbaart, dan zullen wij maken
 diep getroffen erkennen, dat Jesus in het zijn H
 tabernakel voor ons geluk leeft. Leven wij deze s
 ook tot zijne verheerlijking en versmaden de va
 wij het niet in eene zoo innige betrekking onzer
 met Hem te treden en te blijven, als degene nade
 die zóó aan elkander gehecht zijn, dat zij
 geheel voor elkander leven?

Laten wij nimmer de opmerkzaamheid
 van anderen tot ons trekken en stellen wij
 nooit eenig beletsel aan de diepe ingetogen-
 heid, die de grootheid van den goddelijken
 Gastheer des tabernakels vordert. Vergelij-
 ken wij met zijn voortdurende liefde en op-
 offering voor ons de geringe oogenblikken,
 welke wij aan de vereering zijner liefde wij-
 den. Onderzoeken wij voor wie wij geleefd
 hebben en nog leven: voor Jesus Christus
 of voor de wereld? — Betreuren wij het,
 dat wij ons zoo weinig moeite gegeven heb-
 ben Jesus in het heilig Sacrament te bezoeken,
 ten einde Hem te toonen, hoezeer wij
 zijne tegenwoordigheid onder ons op prijs
 stellen. Vragen wij Hem, dat wij ons voort-
 aan van de schepselen, naar wier achting
 en bijval wij zoo verlangend geweest zijn,
 afwenden. Bidden wij Hem ons de liefde
 voor de wereld en hare voorbijgaande ver-

Mi
 bied
 de v
 sen!
 aan
 ring
 ijver
 aant
 bese
 tot
 C
 aan
 dat
 mij
 dei
 het
 vas
 ho
 zie

llen wij maken te ontnemen en ons den toegang tot
 in het zijn Hart te veroorlooven. Versterken wij in
 en wij deze schuilplaats de kracht van ons geloof,
 smaden de vastheid onzer hoop, de duurzaamheid
 ekking onzer liefde en bidden wij Hem om de ge-
 degene nade der volharding.
 dat zij

Aanbidding.

omheid
 en wij
 togen-
 elijken
 rgelij-
 en op-
 kken,
 e wij-
 eleeft
 ristus
 het,
 heb-
 ezoe-
 r wij
 prijs
 voort-
 ting
 zijn,
 efde
 ver-

Mijn Heer en mijn God, met welken eer-
 bied zou ik, indien Gij U aan mij openbaardet,
 de voetstappen uws zichtbaren wandels kus-
 sen! Uwe onzichtbare tegenwoordigheid legt
 aan mijn geloof en mijne liefde geene ge-
 ringere verplichting op. Vernieuw mijnen
 ijver om U in het heilig Sacrament te
 aanbidden en doe mij de grootheid der liefde
 beseffen, waarmede Gij de wonderen op aarde
 tot mijn geluk vermenigvuldigt.

O mijn Jesus, geef dat ik zonder ophouden
 aan U denke en U voor uwe weldaden danke,
 dat ik moedig voortschrijde in de vervulling
 mijner plichten en voor geen offer terug-
 deinze. Bewaar mij voor ontmoediging bij
 het gezicht mijner zonden en voor onstand-
 vastigheid in de beoefening der deugd. Be-
 hoed mij voor onrust, als duisternis mijne
 ziel omgeeft; voor de al te groote bezorgd-

heid voor aardsche dingen, en schenk mij de noodige kalmte tot beheersching van mij zelve.

Geef mij de genade om de vermogens mijner ziel en mijne zintuigen ter uwer verheerlijking te gebruiken en mij zelve onafgebroken aan uwen dienst te wijden, gelijk de lamp die dag en nacht voor het tabernakel brandt. Maak, dat ik door trouwe plichtsvervulling uitwendig het licht gelijke, hetwelk uwe tegenwoordigheid verkondigt, en dat de liefde tot het heilig Sacrament mij inwendig verteere. Welken ijver ik ook betoone, o mijn Jesus, nooit zal mijn vlijt geëevenredigd zijn aan de grootheid uwer weldaden, uwer liefde en van uw lijden. — Ik ben niet in staat aan de teedere, sterke en ijverzuchtige liefde te beantwoorden, met welke Gij mijn hart begeert. Dewijl Gij echter door de heilige Communie er de volheid uwer gaven in nederlegt, offer ik U mijn hart in vereeniging met het offer dat gij onafgebroken van U zelve op onze altaren den Hemelschen Vader brengt. Ontvangt dit als een voortdurend bewijs mijner erkentelijkheid en tegelijkertijd als het onderpand mijner liefde.

Hart van Maria, hart van de beste aller

moed
lijke
rege
V
bes
zeg
G
G

zij
w
or
st
m
v
t
e
s
e

moeders, ik wijd u mijn hart met kinderlijke liefde. Doordring het van dezen grondregel: Liever sterven dan aan God mishagen.

VERZUCHTING: O Jesus, moogt Gij bij het beschouwen van mijn hart altijd kunnen zeggen: Het behoort geheel aan Mij!

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

—

VI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Proeft en ziet, hoe zoet de Heer is.

Ps. xxx, 9.

Jesus wil ons in het heilig Sacrament zijne goedertierene liefde bewijzen en zijne weldaden schenken aan allen die er Hem om vragen. Zoeken wij onzen troost bij Jesus, wiens hart even goedertieren en zachtmoedig als ootmoedig is. Het onze is gevormd om de zoetheid der hemelsche vertroostingen te kunnen smaken. Wie deze eenmaal geproefd heeft, weet dat zij onuitsprekelijk zijn. Als wij eenige oogenblikken ernstig nadenken over de teedere liefde en

de barmhartigheid van Jesus in het heilig Sacrament, zal onze ziel overweldigd worden door zijne zoete en niet te beschrijven bekoorlijkheid; ons hart zal op aarde reeds de gelukzaligheid smaken, die bestaat in God te beminnen en zich geheel aan Hem te geven; en wij zullen het ons niet kunnen verklaren, hoe zoovele menschen in de wereld om nietswaardige, vergankelijke belangen het bezoek bij Jesus in zijn aanbiddelijk geheim verwaarloozen.

Hoe dikwijls brengen wij de teleurstellingen, die de wereld ons biedt, het verdriet, dat familieverhoudingen ons vercorzaken, mede aan den voet des tabernakels en zouden wij, terwijl wij ons geluk van *bij God* te zijn weinig beseffen, de kerk willen verlaten! Dragen wij den druk onzer wereldsche bekommelingen en de onaangenaamheden, die onze inborst en lichtgeeraaktheid ons wellicht baren, niet over op Jesus in het allerheiligste Sacrament en stellen wij onzen eenigen Trooster niet verantwoordelijk voor de kwellingen, welke uit onzen omgang met de menschen als van zelve voortvloeien. Wanneer wij, door de liefde van Jesus getrokken, ons geheel aan Hem hebben overgegeven, zullen wij geluk-

kig z
niet.
geluk
even
ande
zij o
het
ged
het
te
min
zijn
on

na
g
o
o
l
v

kig zijn, zelfs al gevoelen wij ons geluk niet. Zoeken wij echter niet enkel zelve gelukkig te zijn, trachten wij ons geluk ook, evenals onze goddelijke Verlosser, met vele andere zielen te deelen. Bidden wij, dat ook zij ondervinden mogen, hoe zoet het is tot het goddelijk Hart te naderen, het al zijne gedachten en genegenheden te schenken, het al zijne begeerten en verwachtingen toe te vertrouwen. Smeeke wij zijne bescherming over ons af en het zal ons die door zijne weldaden op de heerlijkste wijze laten ondervinden.

Aanbidding.

Ik aanbid U, o mijn God, in dit tabernakel, alwaar Gij U met zachtmoedigheid en goedertierenheid aan mij openbaart. Steunend op uw heilig woord aanbid ik uwe voor mijne oogen verborgene Godheid en menschheid. Ik aanbid U met de Engelen hier tegenwoordig, onder de gedaanten, welke Gij in uwe barmhartigheid hebt uitgekozen om onder ons te wonen en, daar de liefde slechts door de liefde kan worden begrepen, zoo geef mij, bid ik U, voor dit geheim een ootmoedige, sterke en duurzame liefde.

Ik bemin U, ja, ik bemin U, lieve Jesus!

Dat uwe liefde, die sterk is als de dood, mij losmake van de al te groote gehechtheid aan de schepselen, van alle menschelijk opzicht, van het prijsstellen op de hoogachting der wereld, van mijne onregelde neigingen en van mij zelven. Geef mij de genade de stilte en de eenzaamheid des tabernakels te beminnen, met gemak en zonder vrijwillige verstrooijing te bidden en het onderhond met U boven het verkeer met de wereld te stellen. Geef, dat dit hemelsch Brood mij kracht geve in lichaams- en zielsgevaren en dat het mijn bovenna-
tuurlijk voedsel zij tot den dag, waarop het leven vrij van droefheid, de vreugde bovenmate en zonder gevaar van ze te verliezen, en de gelukzaligheid zonder einde zal zijn.

O Jesus, geef mij gevoelens, welke uwer liefde waardig zijn, en laat niet toe dat ik moedeloos worde, wanneer ik geen opgewektheid gevoel in het gebed. Ik hoop met de hulp uwer genade U voor mijne langdurige onverschilligheid schadeloos te stellen en tot de eeuwige gelukzaligheid te geraken. Mijne hoop steunt op uw Hart, dat voor mijne zaligheid zoo bezorgd is. Versterk mijne onstandvastigheid, houd de levendigheid mijner verbeelding en de hevigheid

mijner
mij tot
mij va
zacht
zuiver
H. S
gebed
liefde
gen
offer
mij

O
zali
bloo
voo
bed
vlu
een
zor
ve
ak
u
m
te
g
d
M
z

dood, hecht-nsche- p de onge- Geef heid k en n en keer dit ms-na-aet n-n. n. er k - t

mijner zinnelijke neigingen in toom en voer mij tot U terug, wanneer mijne lichtzinnigheid mij van U verwijdert. Bekleed mij met uwe zachtmoedigheid en maak mijne tong, gezuiverd als zij is door de aanraking van het H. Sacrament, slechts dienstbaar aan het gebed en aan de beoefening der christelijke liefde. Maak mij bereidvaardig tot het brengen van sommige offers, om daardoor de offers te vereeren, welke Gij uit liefde tot mij gebracht hebt.

O Maria, mijn goede Moeder, mijne zaligheid is in de wereld aan vele gevaren blootgesteld; waak over mij, bewaar mij voor de zonde en laat mij die, welke ik bedreven heb, verafschuwen en boeten. Ik vlucht in uwe armen en smeeek u mij daarin eene schuilplaats te doen vinden voor de zonde tijdens mijn leven, en in mijn stervensuur er den geest in te geven met eene akte van heilige liefde tot God. Gewaardig u mij in mijne laatste oogenblikken met moederlijke liefde bij te staan en mijne ziel te bevelen aan de barmhartigheid van uw goddelijken Zoon, die weldra mijn onverbiddelijke rechter zal wezen. Bid voor mij, o Maria, en ik zal vastelijk op mijne eeuwige zaligheid hopen.

VERZUCHTING: O Maria, wend mijne oogen af van de ijdelheid der wereld en richt ze naar Jesus in het heilig Sacrament, dien zij eenmaal voor eeuwig zullen aanschouwen.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

VII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Laat uw gebed opstijgen tot den troon
van God.

Isaias xxxvii, 4.

Ten allen tijde kan men Jesus bezoeken en bij Hem blijven, zoolang onze godsvrucht het verlangt; het verhoor wordt nimmer onderbroken. De menigte der vragenden schaadt niemands belangen, noch mat zij Jesus af. Men behoeft niet veel woorden te bezigen om zich te doen verstaan; een enkele zucht, uit een droevig hart voortkomend, is voldoende om Hem tot medelijden te bewegen.

Van uit het tabernakel laat onze goddelijke Verlosser zijn liefdevollen blik op ons rusten. Zijne hand strekt zich beschermend over ons uit en wischt de tranen uit onze

oogen. Hij zoekt ons tot zijn Hart te trekken, ons van zijne zoetheid te vervullen en ons door zijn gezegenden invloed te herschep-
pen. Zijn wij, volgens het woord der eeuwige waarheid zelve, vast overtuigd dat Jesus ons liefheeft; en dat deze overtuiging ons bewege Hem ook onze liefde te toonen.

Het verlangen om Jesus te beminnen is altijd het beste, het vruchtbaarste en wordt ook het eerst vervuld. Herhalen wij dikwijls de aan het Hart van Jesus zoo dierbare woorden: Mijn God, ik bemin U! — Welk een heerlijke harmonie tusschen den hemel en de aarde brengt de liefde tot stand! Drukken wij dikwijls het verlangen uit om aan onzen Heer te behagen. Bidden wij Hem vurig zich zóózeer meester te maken van ons verstand en van onzen wil, dat wij ook in onze uiterlijke handelingen en in onzen gewonen dagelijkschen omgang een waarlijk hemelsch leven leiden. Vragen wij Hem met allen aandrang om de genade onze plichten met een angstvallige nauwgezetheid, maar ook met een dusdanige onbevangenheid en vrijheid des geestes te vervullen, dat wij bij al wat wij doen met onze geestvermogens en zintuigen in de tegenwoordigheid Gods blijven. Bidden wij

Hem, dat het tabernakel steeds onze geliefkoosde plaats moge wezen, naar welke wij heengaan om Hem ons hart te openen en, om mij van de woorden der *Navolging van Christus* te bedienen, met hem te spreken »gelijk een vriend spreekt met zijn vriend.»

Aanbidding.

O allerzoetste Jësus, naar wien ik verlang en in wien ik leef, Gij zijt mij dierbaarder dan mijne ziel en mijn leven! Ik aanbid U, die de ziel mijner ziel, het leven mijns levens, de bewegende kracht en het middelpunt mijns harten zijt. Ik vereenig mij met de Engelen om uwe macht en grootheid te eeren en uwe liefde in dit verheven Sacrament te prijzen.

O mijn Jësus, ik stel mij in uwe handen en offer mij aan U op voor geheel mijn leven; ik zou deze opdracht van mij zelven alle oogenblikken van den dag wenschen te vernieuwen en, dewijl ik bij mijne zonden den blaam der Engelen niet gevreesd heb, zoo zal ik bij mijn streven naar het goede ook dien der menschen niet vreezen. Ik heb, helaas! uwe geboden dikwijls overtreden. Mijne gebreken en mijne hartstochten ver-

oorza
beoef
wil
Ach,
met
voor
verst
van
beho
Gee
in
looc
mij
ber
een
ede
lijk
zor
ma

ze
ov
de
v
d
V
m
d

ge-
elke
enen
ing
te
nen

oorzaken mij allerlei moeilijkheden in de beoefening der deugd. Hoezeer wordt mijn wil naar het kwaad in de wereld getrokken! Ach, heb medelijden met mij; vervul mij met een heilzame vrees voor de zonde en voor het verlies uwer liefde. Verlicht mijn verstand, opdat ik wete wat uwe genade van mij verlangt; ik geef mij zonder voorbehoud aan hare heilzame werking over. Geef mij voorzichtigheid en behoedzaamheid in mijn omgang met de wereld, zelfverloochening en opoffering met betrekking tot mijne omgeving, zachtmoedigheid en vastberadenheid jegens mijne ondergeschikten, eene vroomheid zonder overdrevenheid, eene edelmoedige liefde tegen de armen, orde-lijkheid zonder bekrompenheid, nederigheid zonder verlaging, zelfbeheersching in het vermaak, geduld met anderen en met mij zelven.

er-
er-
Ik
en
et
g
n
r-
n
a
e

O mijn goddelijke Verlosser, stort de zegeningen van uw allerheiligst Hart uit over al de mijnen, over den Paus en over de geheele heilige Kerk. Geef dat de godsvrucht tot het allerheiligste Sacrament in de harten der geloovigen steeds toeneme. Verleen mij en al degenen, die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen, de genade der volharding tot het einde en laat niet

toe, dat ik vergete daar dagelijks om te bidden.

O Maria, verwerf mij de gave des gebeds en verkrijg voor mij de genade mij in mijn hart onafgebroken met God hezig te houden.

VERZUCHTING: O Jesus, laat mij niet heengaan zonder mij gezegend te hebben en dat uw goddelijke zegen zich uitstrekke over al mijne werken.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek bladz. 41.

VIII. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

De Heer is goed voor degenen
die op hem hopen, voor de ziel
die Hem zoekt.

Lam. Jer. III. 25.

David riep uit: „Wat is de God van Israël goed!” En toch, wat wist hij van Diens goedheid? Past het ons niet de zoo zichtbare goedheid van Jesus in het allerheiligste Sacrament luide te verkondigen? In dit goddelijk Sacrament toont Hij ons zijne goedheid in de hoogste mate, laat Hij

om te
beds
mijn
uden.
neen-
n dat
er al

ons zijne liefde ondervinden en brengt Hij ons in het heiligdom van zijn van liefde brandend Hart, om er ons te reinigen van onze vlekken en ons leven te heiligen.

41.

Richten wij, om ons vertrouwen op te wekken, onzen blik naar het tabernakel en naar den hemel. Als wij daar dikwijls heen-zien, zullen wij spoedig meer verlangen dan wij hezitten, al erkennen wij ook met dank-baarheid hoezeer het geheim des altaars ons het leven verzoet. Inist daarom, wijl een voor onze oogen verborgen God ons hart, dat voor het oneindige geschapen is, niet kan bevredigen, gevoelt men dat het niet kan ophouden steeds naar het zichtbaar en onveranderlijk bezit van het hoogste Goed te verlangen.

enen
ziel

5.

an
an
oo
r-
n?
ns
ij

Koesteren wij, nadat Jesus ons hier op aarde in het allerheiligste Sacrament zijne zoetheid heeft doen smaken, het vaste vertrouwen dat Hij ons in het andere leven zijne goedheid op de heerlijkste wijze zal openbaren. Het vertrouwen voert ons als op vleugelen omhoog in het heiligdom zijns Harten. Met genaden overlaadt Hij degenen die Hem zoeken. Vol barmhartigheid strekt Hij zijne doorboorde handen naar ons uit om ons uit de gevaren te redden en ons naar

den Hemel te geleiden. Beantwoorden wij aan zijne liefdevolle pogingen en stellen wij onze hoop op een God, die zóó goed voor ons is, dat Hij onze reisgenoot wil zijn door het leven, een God die ons zóó bemind heeft, dat Hij voor onze zaligheid aan het kruis is gestorven en zich tot slachtoffer gemaakt heeft om ons met zijn vleesch en bloed te spijzen.

Vereenigen wij ons dikwijls met het kleine getal der getrouwe aanbidders van het heilig Sacrament en houden wij ons overtuigd, dat Jesus tot ons zal komen in het uur van onzen dood en ons zijne goedheid zal openbaren in de eeuwige vreugde. Vragen wij Hem een sterke liefde om te lijden, een teedere liefde om te beminnen en een vertrouwvolle liefde om al onze hoop te stellen zoo op zijn kruis als op zijn Hart.

Aanbidding.

O Jesus, die U onder nietige gedaanten voor ons verbergt en U toch op eene zoo lieflijke wijze laat vinden, ik aanbid U! Vervul mij met uwe liefde; laat mij steeds naar uwe liefde verlangen en daarom bidden. Verlos mij van de eigenliefde, bevrijd mij van de gehechtheid aan de schepselen en gedoog

niet, o
lijk o
Gij
hartig
wensc
en ie
meerd
daaro
zou
recht
ik e
dan
Jesus
zoo
vind
O
u to
strij
licht
mijn
mee
op,
heil
al o
mog
onv
del
de

niet, dat ik een slaaf ben van het menschelijk opzicht.

Gij vermoogt alles, o Heer, en uwe barmhartigheid is grooter dan mijne ellende. Ik wenschte zonder vlek te zijn voor uwe oogen en iederen dag kom ik hier terug, met meerdere fouten dan den vorigen beladen en daarom uwe gunsten minder waardig. Toch zou ik, indien ik kon kiezen, U tot mijn rechter nemen, verzekerd als ik ben dat ik eerder bij U barmhartigheid zal vinden dan bij mijn beste vrienden. Na U, o mijn Jesus, zoo dikwijls beleedigd te hebben en zoo nalatig te zijn geweest in uwen dienst, vind ik in uw Hart nog altijd vergeving.

O allerheiligst Hart van Jesus, ik neem u tot woonplaats, wees mijne sterkte in den strijd, de steun in mijne zwakheid, het licht in mijne duisternissen, de verbeteraar mijner gebreken en de bestuurder mijner meeningen. Ik offer U al mijne handelingen op, opdat zij ter uwer vereering in het heilig Sacrament mogen dienen. Ik wijd U al de gevoelens mijns harten en al de vermogens van mijn geest. Vergeef mij mijne onverschilligheid ten opzichte van uw goddelijk Sacrament, ontsteek mijn hart met de vlam der liefde, welke de Engelen, die

U in dit heiligdom aanbidden, verteert en vermeerder mijn ijver tot den dag, waarop ik in de liefde tot U voor eeuwig zal worden bevestigd.

O Maria, moeder van barmhartigheid, kom mij te hulp. Laat al degenen, voor welke Jesus zijn bloed heeft vergoten, uw voortdurenden bijstand ondervinden. Bescherm mij in de oogenblikken, die mijnen dood voorafgaan; sta mij zichtbaar bij in mijn doodsstrijd en geleid mijne ziel voor den oppersten Rechter.

VERZUCHTING: O Jesus, staal mijnen moed bij de gedachte aan het lijden en de rampspoeden des levens.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

IX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Hij verachtte niet, en Hij versmaadde niet
het gesmeek des armen.

Psalm xxi, 25.

Wij zijn allen hulpbehoevend; doch wij
kennen de plaats, waar alle schatten des

Hem
ook
Van
onze
is ge
Hij
onze
D
gekn
beho
Maj
bed
een
hed
beg
I
kon
onz
slac
doe
wo
lijc
me
aa
he
on
He
na

Hemels en der aarde verborgen zijn, en ook de wijze om ze ons toe te eigenen. Van uit het tabernakel ziet de Zaligmaker onze zeer groote geestelijke ellende; zijn Hart is genegen er aan te hulp te komen, doch Hij wacht het oogenblik af, dat wij Hem onze behoeften openbaren.

Deelen wij Hem, aan zijne voeten neêrgeknield, onze talrijke en dringende zielsbehoeften mede. Hij verbergt zijne opperste Majesteit voor onze oogen om ons het gebed gemakkelijk te maken. Leggen wij in eenvoudigheid des harten onze noodwendigheden bloot; hoe vurig verlangt Jesus onze begeerten te vernemen en die te vervullen!

Inzonderheid wenscht Hij ons te hulp te komen als Hij bemerkt, dat wij den last onzer behoeftigheid met droefheid en neêrslachtingheid torschen. Hij wil niet, dat wij door de bitterheden des levens overweldigd worden; zijn Hart is gelijk het onze medelijdend, het bemint ons en heeft deernis met onze smarten. Geven wij ons geheel aan dit goddelijk Hart over; zeggen wij en herhalen wij het: Geef mij alles wat mij ontbreekt en waaraan ik behoefte heb. — — Houden wij ons overtuigd, dat wij alle genaden en alle andere dingen die wij noodig

hebben zullen verkrijgen naar de mate van ons vertrouwen. Stellen wij ons over de vrees van eene of andere vraag van aanbelang te vergeten gerust met de gedachte: Mijn Verlosser kent mijne behoeften en bemint mij, wat is er meer noodig?

't Is troostvol in onze armoede, dat wij de kwellingen die ons drukken kunnen nederleggen in het Hart van Jesus, waar zij aangroeijen als tot een kapitaal, welks renten de Zaligmaker ons gedurende de geheele eeuwigheid zal uitbetalen met de vreugden des Hemels. Wij moeten echter de rente niet willen genieten, alvorens wij door onze smarten het kapitaal hebben bijeengebracht. Treuren wij er niet over, als Jesus het ondanks de jammerklachten onzer natuur vergroot. Vragen wij Hem om al de genaden, welke wij in onze omstandigheden noodig hebben. Verbeelden wij ons nimmer, dat wij te veel kunnen vragen. Jesus' macht is even onbeperkt als zijne goedheid.

Aanbidding.

Ik werp mij voor U neder, o goddelijk Sacrament, en breng U met de Engelen en uitverkorenen alle eerbewijzingen van

aanbid
tot wo
behag
de go
zaligs
Ik w
vere
harte
't
U m
brekl
heid
bare.
mijn
uwe
ook
vrien
den
de
en
zonn
T
offe
ligs
den
voo
de
ove

aanbidding, van liefde en van lofzegging, tot welke ik in staat ben. Mocht het Gode behagen, dat ik in uwe tegenwoordigheid de godsvrucht bezat, waarmede uwe allerzalgigste Moeder U op aarde beschouwde! Ik wijd U in dit uur van aanbidding in vereeniging met haar al de gevoelens mijns harten.

't Is niet noodig, o mijn Jesus, dat ik U mijne ellende, mijne armoede, mijne gebrekkingheid, mijne traagheid, mijne laauwheid in bijzonderheden vertrouwelijk openbare. Gij kent beter dan ik den toestand mijner ziel; ontferm U over haar volgens uwe groote barmhartigheid. Ontferm U ook over mijne nabestaanden, over mijne vrienden en over alle geloovigen, zoo levenden als overledenen. Heb medelijden met de zondaars, geef hun uwe genade weder en schenk ons allen de vergiffenis onzer zonden.

Ten einde deze genaden te verkrijgen offer ik U op de verdiensten der allerheiligste Maagd Maria, van alle heiligen en den schat der Kerk. Vooral voeg ik hier voor mij en voor allen die mij dierbaar zijn de heilige offerande bij, die zonder ophouden over de geheele wereld heen aan God wordt

opgedragen. Wisch, bid ik U, door de verdiensten van uw kostbaar bloed de ontelingen en versmadingen ten opzichte van het allerheiligste Sacrament uit, en vergeef aan allen die het door heiligschennissen ont-eerd hebben.

O goddelijk Hart van Jesus, konde ik de inzichten uwer barmhartigheid door mijne medewerking steunen! Sta mij de bede toe dat ik voor geen arbeid, hoe bezwaarlijk ook, terugdeinze en dat geen lijden, hoe hevig en langdurig ook, mij ontmoedige, opdat Gij alles, wat uwe goedheid van eeuwigheid tot uwe verheerlijking en tot mijne zaligheid over mij beschikt heeft, in mij kunt voltrekken.

O Maria, ik geef mij geheel aan u over; vergeef mij, indien ik vroeger nalatig ben geweest in uwen dienst; in 't vervolg zal ik er mij ijverig op toeleggen. Bescherm mij in mijn leven en vooral sta mij bij in het uur van mijnen dood.

VERZUCHTING: Lieve Jesus, geef dat ik met eene gelegenheid te vinden om de deugd te beoefenen of uit liefde tot U te lijden, mij gelukkiger gevoele dan met een vertroosting of voldoening van welken aard ook te ontvangen.

Ge
Geb

G

In
om
mak
te
ves
onz
van
hu
alt
ge
los
de
er
m
ta
b
b

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

—

X. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Zoekt den Heer, dewijl Hij te vinden is; roept Hem aan, dewijl Hij nabij is.

Isaias LV, 6.

Indien wij geen ander middel hadden om de menschheid onzes goddelijken Zaligmakers te vereeren dan naar den Hemel te zien of onze oogen op het kruis te vestigen, zouden wij, bij de gedachte aan onze verlossing, aan een God die zoo ver van ons verwijderd ware, slechts een koele hulde brengen. Doch Jesus troont op onze altaren! — Kwistig met Zich zelve in de geheimen der Menschwording en der Verlossing, is Hij het vooral in het geheim des Altaars. Nadat Hij onze ellende gezien en ondervonden had, liet Hem de liefde niet meer toe zich van ons te verwijderen. In het tabernakel rustend verwacht hij ons, en 't is billijk dat wij Hem daar aanbidden en den eerbied, welken wij Hem schuldig zijn, bewijzen.

Werpen wij ons, doordrongen van de gedachte dat wij ons bevinden in de tegenwoordigheid van den Heer onzen God, die onzen diepsten eerbied verdient, neder. Hoe gelukkig zouden wij ons gevoelen, wanneer Hij ons gedurende dit bezoek in ons binnenste deze woorden liet vernemen: Zie of er iemand in de geheele wereld is, die u meer bemint dan Ik, uw Heer en uw God! Zegt ons zijne voordurende tegenwoordigheid, als het sprekendst bewijs zijner oneindige liefde, niet veel meer dan een eenvoudig woord?

Sluiten wij ons aan bij de kleine schare geloovigen, die in de schaduw des tabernakels aan Jesus in het heilig Sacrament de bewijzen hunner liefde en erkentelijkheid trachten te geven. Zijn wij niet bevreesd even vertrouwelijk met Hem te spreken als met onzen besten vriend. Vertrouwen wij, evenals aan dezen, aan het goddelijk Hart van Jesus al onze geheimen. Deelen wij Hem onze vrees, onze hoop, onzen begeerten, onze smarten, onze teleurstellingen mede. Hoevele dingen vervullen ons hart, waarvoor wij verlichting zoeken door ze aan de menschen te openbaren, in stede van onze toevlucht te nemen tot het even

mach
hetwe
mede
Vr
trouv
Jesus
er d
verw
heer

M
U r
bid
Ser
Ge
aan
he

te
le
m
ij
d
d
z
b
v

machtig als goedertierend Hart van Jesus, hetwelk alleen ons kan troosten en altijd medelijden met ons heeft!

Vragen wij de genade, om door ons vertrouwen en onze gebeden gemakkelijk tot Jesus in het tabernakel door te dringen en er door onophoudelijke gebeden onze bloedverwanten, vrienden en vele, zeer vele zielen heen te trekken.

Aanbidding.

Met den diepsten eerbied kniel ik voor U neder, o allerheiligst Sacrament! Ik aanbid U met de Engelen, de Aartsengelen, de Serafijnen en geheel het hemelsch hof. Gewaardig U, o Jesus, mijne hulde te bieden aan de heilige Drievuldigheid en mij uwen heiligen zegen te schenken.

O mijn Jesus, geef mij de genade U zóó te aanbidden, alsof ik U op het einde mijns levens voor het laatst in het heilig Sacrament ging bezoeken. Geef mij een vurigen ijver om U mijn dank te betuigen, dat Gij door dit goddelijk geschenk de gestrengheden onzer ballingschap zoo liefderijk verzacht hebt. Ik dank U, dat Gij zoo dicht bij ons zijt gekomen, dat Gij mijne ziel verlicht hebt met de stralen, die van het

heilig Sacrament uitschieten, en dat Gij door dit wonderbaar geheim mij uwe liefde hebt leeren kennen en mij een voorsmaak des hemels gegeven hebt.

Lieve Jesus, ik offer U dit bezoek op tot dankzegging voor mijne laatste heilige Communie en als eene voorbereiding tot de eerstvolgende, die ik weldra hoop te ontvangen. Wil, bid ik U, het geloof en de liefde jegens het heilig Sacrament in mij vermeerderen. Geef dat ik U, die eene oneindige liefde waardig zijt, met eene zuivere, bovennatuurlijke, aan al het aardse onthechte liefde beminne. Maak mij dikwijls indachtig eene akte van geloof aan uwe onzichtbare tegenwoordigheid te verwekken, U in mijn hart gestadig te vereeren en U dikwerf met vertrouwen aan te roepen. Verleen mij de genade, dat ik mij zonder moeite tot het gebed begeve, zonder verveling bidde, zonder zelfzucht en overijling mijn werk verrichte, U vreeze zonder angstig, naar U verlangete zonder vermetel te zijn, en dat ik geheel mijn leven lang onwrikbaar verknocht blijve aan de heilige, katholieke, apostolische en roomsche Kerk, waarin ik, met ootmoedige onderwerping aan al hare leerstukken, wensch te leven en te sterven.

O a
voors
Maag
en in

O
begri
word
welg
en z
opw
bed
van
uwe
voor
V
dat
ver

O allerzoetste Jesus, verhoor mij door de voorspraak der allerheiligste en onbevleete Maagd Maria, aan welke ik mij in het leven en in den dood toevertrouw.

O Maria, konde ik alle christenen doen begrijpen, hoezeer gij verdient bemind te worden! Moge dit verlangen u ten minste welgevallig zijn! Maak dat ik u beminne en zooveel in mijn vermogen is ook anderen opwekke u lief te hebben. Versmaad mijne bede niet: laat allen, die in gevaar zijn van God te beleedigen, en laat ook mij, die uwen bijstand zoozeer noodig heb, uwe voortdurende hulp ondervinden.

VERZUCHTING: O Jesus, geef mij de genade, dat ik altoos even bereidvaardig aan de verlangens van uw Hart beantwoorde

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XI. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Die den Heer zoeken, hebben
geen mangel aan eenig goed.
Psalm XXXIII, 11.

»De Hemel, zegt de H. Bernardus, is eene plaats, waar men niets onaangenaams vindt

en waar niets wenschenswaardigs ontbreekt.” Zoo kan men van het allerheiligste Sacrament zeggen, dat Jesus Christus daarin tegelijk het hoogste Goed der uitverkorenen en dat der ballingen is. Alleen in den Hemel is het bezit van Hem zeer verschillend, zóó verschillend van zijn bezit hier beneden, dat de minste der uitverkorenen den Heer meer geniet dan de meest bevoorrechte ziel op aarde. Want al bezitten wij hetzelfde goed als de zegevierende Kerk in den Hemel, wij worden er niet zóó volmaakt als de Heiligen aan deelachtig. Jesus Christus kan de stroomen zijner wellust niet zóó volledig in ons uitstorten, omdat wij er in onzen tegenwoordigen toestand niet ontvankelijk voor zijn. Toch vloeijen alle genaden uit het Hart van Jesus in het allerheiligste Sacrament.

De heilige Kerkvergadering van Trente verklaart, dat onze Heer in het heilig Sacrament des Altaars „al de schatten zijner liefde voor de menschen als ware het heeft uitgeput.” De goddelijke almacht, door de liefde in beweging gebracht, vermenigvuldigt er de wonderen. De instelling van dit verheven Sacrament heeft alles volbracht tot ons geluk, gelijk het lijden van Jesus aan het kruis alles volbracht heeft tot onze ver-

lossin
zijn l
ontva
heeft
heilig
gehe
gevis
deer
zich
voor
vrag
verc
alle
naa
het
dee
lev

vó
He
wi
H
m
g
n
T
i
i

lossing. Nadat Jesus ons aan het kruis in zijn bloed gewasschen en onze zielen tot het ontvangen van de kostbaarste zijner gaven heeft voorbereid, geeft Hij ons in het allerheiligste Sacrament zijn Hart en zich-zelf geheel en al. Ach, waarom wordt de vrijgevigheid onzes Heeren zoo weinig gewaardeerd? Wanneer zijn goddelijke handen zich openden om goud of andere stoffelijke voordeelen uit te reiken, welk eene menigte vragenden zoude zich dan in zijne tempels verdringen! Niemand zou verstrooid zijn, aller handen zouden zich met hevige begeerte naar Hem uitstrekken. Nu Hij echter vanuit het tabernakel onvergankelijke schatten uitdeelt en slechts rijk maakt voor het eeuwige leven, zijn onze kerken ledig en verlaten!

Gebruiken wij de oogenblikken, die wij vóór het tabernakel doorbrengen, om onzen Heer te danken voor alle genaden, welke wij van Hem hebben ontvangen. Geven wij Hem de verzekering, dat wij Hem meer beminnen dan zijne weldaden. »Wees met de gaven des Hemels dankbaar te erkennen niet bang voor eigenliefde, zegt de heilige Theresia, want Hij die ze u schenkt zal, indien gij er met vertrouwen om bidt, niet in gebreke blijven er tevens die bij te voe-

gen van ze aan Hem alleen toe te schrijven.” — Bidden wij om de liefde tot God, maar beginnen wij eerst onze harten tot het ontvangen dezer liefde gereed te maken en bidden wij dan om ze nimmermeer te verliezen.

Aanbidding.

O mijn God, die oneindig vrijgevig en barmhartig zijt, ik aanbid U! Ofschoon ik een ellendige zondaar ben, kom ik toch met vertrouwen voor den troon uwer genade, en ik noodig de allerheiligste Maagd Maria en de heilige Engelen uit uwe gunsten voor mij af te smeeën. Doch welke gunsten kan ik U vragen, die boven U zelven te verkiezen zijn? Geef mij uwe liefde en uwe genade, bewaar in mij een zuiver geweten en verleen mij de genade van vurig te bidden, opdat ik waardig worde U dikwijls in de heilige Communie te ontvangen. Geef mij, o Heer, geef mij steeds geestelijke goederen. Stort ze in overvloedige mate uit over mijne nabestaanden, over mijne vrienden en over geheel de heilige Kerk. Gij houdt uwe genaden met wêerzin terug, en zoo gaarne zoudt Gij er ons mede verrijken, als wij er U slechts om vroegen. Verlicht de blinden,

die a
schat
mij z
Ga
Ik
goed
scher
bezit
ontn
een
de
tot
C
Hee
in
he
en

die alleen de dingen dezer aarde hoogschatten; wek de christenen en voornamelijk mij zelven uit de onverschilligheid op.

Ga voort uwen Vader voor ons te bidden. Ik wensch geene andere vergankelijke goederen te bezitten dan die, welke Gij mij schenkt; ik verlang echter vurig naar het bezit uwer liefde, die de dood mij niet zal ontnemen. Leer mij de wijze kennen U met een zuivere liefde te beminnen en geef mij de genade U daarom in al mijne gebeden tot het einde mijns levens te vragen.

O Maria, bewaar mijn eenigen schat, onzen Heer Jesus Christus, uwen goddelijken Zoon, in mij voor tijd en eeuwigheid.

VERZUCHTING: O mijn Jesus, mogen uwe heerschappij en uwe liefde in aller harten en bijzonder in het mijne toenemen.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

De Heer wacht, om zich over u
te ontfermen.

Isaias xxx, 18.

Jesus is vol barmhartigheid voor alle menschen, doch zijn goddelijk Hart neigt zich met bijzonder teedere liefde tot degenen, die Hem in het heilig Sacrament komen bezoeken. Na de eer zijns Vaders in onze plaats hersteld te hebben, denkt Jesus er slechts aan om ons wel te doen. De gronde-looze diepte zijner barmhartigheid wordt ons in het heilig Sacrament geopend; putten wij er overvloedig uit door onze met een kinderlijk vertrouwen verrichte gebeden.

Als een vorst gehoor verleent, begeeft men er zich juist op den bepaalden tijd heen, wel wetend dat hij niet op ons wacht. Men is evenwel niet zeker, dat men verkrijgen zal wat men verzocht heeft. Jesus Christus, de Zoon des Allerhoogsten, God zelf, veroorlooft ons tot Hem te naderen, wacht op ons, en dikwijls zeer lang, en ontvangt ons met oneindige goedheid. Wij verlaten Hem nooit, zonder dat Hij zijne

met g
opend
zijns
zijn
dat
ons
barm

To
geda
Hij
gen
dit
mid
waa
op
ons

me
me
to
Ee
w
m
sp
o
d
z
S

met genaden gevulde handen voor ons geopend, zonder dat Hij ons de barmhartigheid zijns Harten heeft laten ondervinden. En wij zijn koud voor het Sacrament van liefde, dat zoo groote schatten voor ons bevat en ons in de tegenwoordigheid van een zoo barmhartigen God plaatst!

Toen Jesus zich aan de sacramenteele gedaanten als ware het vasthechtte, wist Hij dat Hij zich aan de grootste vernederingen blootstelde, maar Hij wist tevens dat dit heilig Sacrament een zoet en machtig middel zou zijn om ons uit de ellende, waarin de zonde onze zielen gestort had, op te heffen; en Hij aarzelde niet zich tot ons heil van dat middel te bedienen.

Beschouwen wij Jesus in het heilig Sacrament als een innig verknochte vriend, die medelijden heeft met onze zwakheid. Vertoon den wij ons aan Hem zooals wij zijn. Eene versijnde eigenliefde maakt ons dikwijls bevreesd onze ellende te openbaren; men vergeet echter, dat deze ons juist aanspraak geeft op barmhartigheid. Toen Jesus op aarde wandelde, zocht hij de zieken en de ongelukkigen op; en ook heden nog is zijn Hart voor dezen het meeste bezorgd. Spoeden wij ons dus, als wij gezondigd heb-

ben, naar Jesus en werpen wij ons voor zijne voeten neder. Hij kent al onze fouten tot de geringste toe. Vragen wij Hem ons van de dwingelandij onzer hartstochten te verlossen, ons de bedriegelijkheid der wereld beter te doen inzien en ons in het vertrouwen op zijne barmhartigheid te bevestigen.

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, ik arme zondaar kom tot uw tabernakel en werp mij voor U neder, niet alleen om U te aanbidden, maar ook om met vertrouwen uwen bijstand af te smeeken. Sta mij toe, dat ik mij met de lofzeggingen der Heiligen vereenige en U die aanbiede tot eerherstel voor mijne zonden en voor de ontelbare tekortkomingen, waaraan ik mij uit zwakheid en boozen wil in uwe tegenwoordigheid heb schuldig gemaakt. Vooral vraag ik U vergiffenis, dat ik uwe heilige inspraken niet gevolgd en aan mijn geestelijken voortgang vrijwillige hindernissen in den weg heb gelegd.

Ik dank U, o mijn God, dat Gij mij verdragen hebt, terwijl ik U beleedigde. Geheel op mijne bekeering uit, waart Gij bij mij, en ik verwijderde mij van U in den dienst der schepselen. De gedachte daaraan

doet
voele
oorza
geef
rouw
U,
rijk
alto
wijls
mijn
koes
glib
C
leed
ik
in
min
ger
we
lijd
mi
en
zin
mi
ell
ve
m
te

doet mij blozen. Blijven de grootmoedige gevoelens, die soms in mijn hart opkomen, ter oorzaak mijner lichtzinnigheid zonder vrucht, geef mij dan ten minste een oprecht berouw over mijne ongestadigheid. Ik dank U, dat Gij zoo goedertieren en zoo liefderijk jegens mij geweest zijt en zal U daar altoos dankbaar voor blijven. Na zoo dikwijls in de zonde te zijn teruggevallen, doet mijne zwakheid mij den vurigen wensch koesteren, dat uwe machtige hand mij van het glibberige pad der zonde zal terughouden.

O Hart van Jesus, in weerwil mijner beledigingen altijd even medelijdend Hart, ik smee U, bewaar mij voor het hervallen in de zonde. Geef mij een hart dat U bemint, een hart dat zich aan de beschikkingen uwer Voorzienigheid bereidwillig onderwerpt, een in voorspoed edelmoedig en in lijden gelaten en kloekmoedig hart. Leer mij onrecht en tegenspraak zonder afkeer en bitterheid verdragen om daardoor eenigszins te herstellen al wat ik tegen U heb misdaan. Verleen mij de genade, dat ik na elken misslag terstond berouw hebbe, U vergiffenis vrage en den weg naar den Hemel voortzette zonder om te zien of moede te worden.

O Maria, uw hart is vol medelijden omdat gij veel geleden hebt; daarom vrees ik niet u lastig te vallen met u zoo dikwijls over mijne kwellingen te spreken en u mijne ellende te klagen. Verkrijg voor mij de genade, dat ik ze geduldig verdrage en mij met volkomene overgiving onderwerpe aan alle kwellingen, waarmede het God moge behagen mij tijdens mijn leven te bezoeken.

VERZUCHTING: O Jesus die de heiligheid zelve zijt en iedere vlek verafschuwt, Licht dat alleen door de zuivere harten gekend wordt, verlicht de oogen mijns geestes, opdat ik de zonde vluchte en mijne onvolmaaktheden leere kennen.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

Ge
Do
Sacr
zijne
wijze
toon
van
niets
ons
doet
goed
te d
lets
lets
heil
de
gun
toon
de
in
M
te

XIII. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Ik ben de Heer . . ; is er iets dat
mij moeilijk valt te doen.
Jer. xxxii, 27

Door de instelling van het allerheiligste Sacrament des Altaars heeft Jesus Christus zijne macht op de bewonderenswaardigste wijze geopenbaard. Zij kan zich schitterender toonen, maar niet grooter. Wél is het waar van het heilig Sacrament, dat onzen Heer niets moeilijk valt, als het er op aan komt ons zijne liefde te bewijzen. Alles wat Hij doet wordt dienstbaar gemaakt aan zijne goedheid. De liefde tracht het onmogelijke te doen en schept er behagen in om de beletselen uit den weg te ruimen. Welke beletselen heeft Jesus overwonnen om in het heilig Sacrament onder ons te wonen! Al de macht en goedheid, die de Heer ten gunste van zijn uitverkoren volk heeft ten toon gespreid, is slechts een schaduw van de macht en goedheid, welke Jesus ons toont in het heilig Sacrament.

Niemand is in staat de macht van Jesus te meten. Elke druppel van zijn goddelijk

bloed bezit door de hypostatische vereeniging de kracht alle menschen te verlossen en te heiligen; maar deze onbepaalde macht, die in de Sacramenten werkt en heilaanbrengende genaden voortbrengt, is verborgen in het aanbiddelijk Sacrament des Altaars. De macht van dit Sacrament is even groot als de liefde, die het heeft ingesteld. De Zaligmaker oefent daarin op een bewonderenswaardige wijze zijne macht uit en zijne weldadige liefde tevens. Het zal Hem dus niet moeielijk vallen onze gebeden te verhooren, waarin wij Hem minder vragen dan hetgeen Hij ons reeds op aandrang van zijn liefdevol Hart heeft gegeven.

Behoorden wij bij de gedachte aan het werk van den dag en aan de kwellingen van den volgenden niet op onze beurt tot Jesus te zeggen: Niets is mij te moeielijk voor U, o mijn God? Voor eene van liefde tot Jesus in het heilig Sacrament brandende ziel is geen werk te zwaar, geen lijden te hard. Zij stelt zich tot regel voor anderen te doen, wat zij wenscht dat voor haar gedaan worde. Zij vergeet zich zelve, want hoe meer men bezig en ingenomen is met zich zelve, des te minder denkt men aan anderen. Indien wij ons nauwkeurig onder-

zoekte
wij J
Be
moei
te v
ken
van
zwa
zich
bed
delij
te m
neli
gen
god

een
een
en
U
be
m
in
m
w
h

zoeken, zullen wij wellicht bemerken, dat wij Jesus minder dan ons zelve beminnen.

Beminnen wij Jesus en het zal ons niet moeilijk vallen te bidden, te lijden, ons te versterven, ons te vernederen, de vermakken der wereld te verachten om den wil van God te volbrengen. Niets valt dengene zwaar die bemint. De H. Leduina achtte zich gelukkig acht en dertig jaren op het bed van smarte, waaraan de wil haars goddelijken Bruidegoms haar gekluisterd had, te moeten doorbrengen. Alles wat onze zinnelijke natuur hard en moeilijk te verdragen schijnt, wordt licht door de macht der goddelijke liefde en met de hulp des gebeds.

Aanbidding.

Heer Jesus, ik aanbid U met den diepsten eerbied en draag U dit bezoek op in vereeniging met den lof, die U in den Hemel en op aarde wordt gegeven. Ik wenschte U met veel liefde te aanbidden en U te beminnen uit geheel mijn hart, uit geheel mijn ziel en uit al mijn krachten. Doe mij in de liefde toenemen en, daar U niets moeilijk valt, zal ik niet ophouden U een wonder van liefde te vragen: mijne zonden hebben mijn hart verkoeld; verwarm en

ontsteek het met de vlammen van uw Hart.

Lieve Jesus, ik neem mijne kruisen bereidwillig aan en geef mij geheel aan uwen heiligen wil over, die altijd even rechtvaardig en goedertieren is. Ik dank U, dat Gij mij door uwe genade de strenge verplichting hebt leeren kennen om de deugd te beoefenen. Geef mij ootmoed en zelfverloochening, aan welke deugden ik in het gemeenschappelijk leven zoo groote behoefte heb, om te rechter tijde voor anderen te wijken.

Onder alle genaden, die ik van uwe goedheid vraag, is er nochtans ééne welke ik vurig wensch te verkrijgen, namelijk deze, dat ik vóór mijnen dood al mijne zonden moge afboeten, opdat ik bij het verlaten dezer wereld terstond de eeuwige vreugde binnengaan en U van aanschijn tot aanschijn moge aanschouwen. Heb deernis met de gesteltenis mijns harten, dat zich zoo licht aan verstrooiingen overgeeft en aan kleinigheden hecht, die het voor uw goddelijk oog van alle kracht berooven. Doe mij de ijdelheid der wereld inzien en de nietigheid harer vermaken beseffen, en verhef, zoodra ik bekoord word uwe tegenwoordigheid uit het oog te verliezen, mijne ziel door de zoete aantrekkelijkheid van uw goddelijk Sacrament beven

het aardsche. Dat mijn hart er steeds hevinger worde heengetrokken en dat ik door uwe barmhartigheid gezuiverd worde van alles wat mij in de oogen van U, de Heiligheid zelve, bevlekt.

O Moeder van altijddurenden bijstand, leer mij mijne toevlucht nemen tot de almacht van uw goddelijken Zoon en altijd datgene vragen wat welgevallig is aan zijn Hart.

VERZUCHTING: O Jesus, geef mij een vurig verlangen naar den hemel en smaak voor de goddelijke dingen.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

—

XIV. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Is niet alles in Mij opgesloten?
Deut. xxxii, 34.

Alle volmaaktheden, alle rijkdommen, alle heerlijkheid en alle geluk bestaan in God, doch bevinden zich eveneens in zekeren zin in het heilig Sacrament. Of is het allerheiligste Sacrament niet de heiliging, de schat, het geluk der Kerk?

Sedert wij dit aanbiddelijk Geheim bezitten, ontbreekt ons niets meer. Wij hebben geene behoefte waaraan Jesus niet voldoen, geen verlangen dat Hij niet kan bevredigen, geen arbeid dien Hij niet helpt beginnen en voltooien. geen lijden dat Hij niet helpt dragen, geene bekommering waarin Hij ons niet troost. — Met veel meer waarheid dan Elkana deze woorden tot zijne echtgenootte sprak ten einde hare tranen te drogen, hooren wij Hem tot ons spreken, wanneer de droefheid ons hart beklemmt: »Waarom weent gij en waarom is uw harte bedroefd? Ben ik u dan niet beter dan tien zonen?"

Welk hart kan met het Hart van Jesus worden vergeleken? Welke kinderen zouden ons beminnen, gelijk Hij ons bemint? Welke vrienden zouden Hem kunnen vervangen of ons wel kunnen doen, gelijk Hij het kan en wil? Welke macht is gelijk aan de zijne? Wien zouden wij al datgene kunnen vragen wat wij van Jesus verkrijgen? Wie kan, als Hij, ons alles geven wat Hij bezit, zonder te verarmen? Zwakke en onstandvastige menschen als wij zijn, zouden wij Hem onze trouw, onze liefde, onze toewijding niet voor immer durven beloven. Verlaten wij ons op het Hart van Jesus,

dat
en d
den.
Hem
He
een
gen
stige
cran
het
men
bem
een
erke
Ver
te
kom
is
ons
ber
gen
me
lie
do
ge
be
w

dat ons al deze dingen beloofd heeft en dat zijne beloften nooit heeft geschonden. Doch verlaten wij ons alléén op Hem.

Het allerheiligste Sacrament is voor Jesus een middel ons met zijne liefde te omringen en de onze te verwerven. Bij een ernstige beschouwing van dit aanbiddelijk Sacrament en van onze ontoereikendheid om het te beminnen gelijk het behoort, gevoelt men leed dat men zijn vermogen om te beminnen niet kan vergrooten ten einde een zoo heerlijk geschenk naar waarde te erkennen. Bedenken wij dat onze goddelijke Verlosser met de verwachting van onze liefde te zullen verwerven in het tabernakel is komen wonen en, daar onze liefde het eenige is wat wij Hem geven kunnen, zoo laat ons het verlangen van Jesus om op aarde bemind te worden, trachten te bevredigen.

Vereeren wij Jesus in het heilig Sacrament met allen mogelijken ijver en met de vurigste liefde. Ondervinden wij echter dat ons hart dor is en koud, stellen wij Hem dan de gevoelens voor die wij zouden wenschen te bezitten, maar die onze Heer zich niet gewaardigt ons te verleenen, en vernederen

wij ons in zooverre wij zelve de oorzaak zijn dezer dorheid.

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, die een oneindige liefde waardig zijt, ik aanbid U! Ik offer U de lofzangen, de vervoeringen van vreugde der Engelen en de aanbidding der Heiligen op, opdat Gij in uw heilig Sacrament geprezen en verheerlijkt wordt als in den Hemel. Ik wil U uit den grond van mijn arm, droevig en van liefde verstoken hart beminnen. Gewaardig U de schuldige ziel nog te beminnen, die zich van U verwijderde, maar die thans, hoezeer ook traaglijk, tot U terugkeert om hare schuld te belijden en hare misslagen te herstellen. Wend, bid ik U, uw liefdevollen blik niet van mij af ter oorzake mijner zonden en onttrek mij niet uwe machtige en krachtdadige hulp, zonder welke ik U niet trouw kan blijven. Vervul mijn hart zoo geheel en al, dat er geen ruimte meer overblijft voor een ander beeld of een andere gedachte. Wees heer en meester over de vermogens mijner ziel; verlicht mijn verstand, houd de afdwalingen mijner verbeelding tegen en buig mijnen wil tot uwen dienst; schenk hem kracht

in d
mij o
mijn
moei
de g
mish
O
dag
voor
naar
en
stro
king
dach
C
bid
den
ziel
tro
ber
heb
arr
ik
ove
los
lie
He

zijn

in de beoefening van het goede en wek mij op uit mijne traagheid in de vervulling mijner plichten. Toon zelf aan mij, welke moeite ik mij geven moet en stel mij in de gelukkige onmogelijkheid U vrijwillig te mishagen.

lige
offer

gde

gen

ge-

nel.

oe-

en.

oe-

aar

g-

re

U,

er

et

er

ul

en

ld

n

r-

n

n

t

O Jesus, trek mijne gedachten naar U heen dag en nacht ; geef dat ik onverschillig ben voor de dingen die voorbijgaan, dat ik alleen naar U verlange en dat ik niets wensche en niets beminne dan U. Neem mijne verstrooiingen en nalatigheden niet in aanmerking en bevrijd mij van alle onnutte gedachten.

O mijn barmhartige Verlosser! zegen, bid ik U, mijne bloedverwanten, mijne vrienden, mijne vijanden, indien ik ze heb, de zielen die aan mijne zorgen zijn toevertrouwd en die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen, degenen die mij wel gedaan hebben en in het algemeen alle zieken, armen, bedroefden en stervenden. Ook smee ik uwen zegen af over de heilige Kerk en over mijn vaderland en bid U om de verlossing van de zielen in het vagevuur.

Heilige Maagd, ontvang de betuiging mijner liefde en van mijn kinderlijk vertrouwen. Help mij wederkeerig van het Hart van

Jesus alle gunsten verkrijgen, die daarin voor mij zijn opgesloten.

VERZUCHTING : O Jesus, geef mij de genade dat ik moge inzien, hoe dwaas het zijn zou iets anders te zoeken dan U en met U te bezitten nog naar iets anders te verlangen.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XV. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

De Heer... wil alléén bemind worden.

Exod. xxxiv, 14.

Het verlangen naar liefde ligt in de natuur des menschen. Zijn hart, om te beminnen geschapen, wenscht wederliefde. Het Hart onzes Heeren heeft, evenals het onze, behoefte aan liefde en het wenscht bemind te worden met eene liefde die elke andere liefde uitsluit. »De zielen, sprak de Zaligmaker tot de H. Angela de Foligno, die mij een oprechte liefde toedragen, zijn Mij zoo dierbaar dat, wanneer eene van haar mij meer beminde dan de vroegere

heiligen, Ik haar nog grootere genaden zou schenken dan deze hebben ontvangen." Dezelfde heilige voegt er de merkwaardige woorden bij: »Onze Heer schijnt, naar het mij voorkomt, te wenschen dat iedere ziel van dezelfde liefde voor Hem brande, door welke Hij zelf voor haar wordt verteerd, en *Hij zou haar deze liefde geven, indien zij Hem het verlangen daarnaar te kennen gaf.*»

Vragen wij van Jesus in het allerheiligste Sacrament ons eene bijzondere liefde te schenken voor zijn goddelijk Hart en laten wij geene gelegenheid voorbijgaan Hem daarvan de bewijzen te geven. Gelijk wij aan dengene, die zich bijzonder aan ons hecht, grootere blijken van liefde geven, zoo laat ook Jesus Christus degenen die, vóór den troon zijner genade neergeknield, hun hart van de wereld afwenden ten einde het aan Hem te geven, zijne liefde meer bijzonder ondervinden. En gelijk wij aan ieder van hen die wij liefhebben geheel ons hart kunnen schenken, zoo doet Jesus zonder ééne ziel onrecht te doen, zijn hart overhellen naar dengene die Hem onverdeeld bemint. Hij zoekt nochtans van onze liefde niet zoozeer voldoening te hebben, als wel ze ons door groote genaden te vergelden. Trachten wij ons door een ware ont-

hechting aan de schepselen de liefde van Jesus waardig te maken. Schenken wij Hem al onze liefde, en als wij Hem van ganscher harte de voorkeur geven boven de schepselen, zullen wij ons het smartelijk verwijt besparen, dat de H. Alfonsus de Liguorio van de lippen eens stervenden kloosterlings opving: »Ongelukkige die ik ben, ik heb alle handelingen mijns levens nauwkeurig onderzocht en vind er niet ééne, die uitsluitend uit liefde tot God werd verricht!» — Zorgen wij er intijds voor, dat wij niet genoodzaakt worden deze bekentenis, welke de ootmoed legt op de lippen des rechtvaardigen, maar die aan het geweten des zondaars wordt afgedwongen, op ons sterfbed te moeten afleggen. De godsvrucht tot het H. Sacrament zal ons voor het ongeluk bewaren van te sterven zonder alles ter liefde van Jesus Christus en ter zijner verheerlijking te hebben opgeofferd.

Bidden wij gedurende dit bezoek vurig om een groote liefde tot Jesus, tot Jesus alleen, en om de genade Hem alleen ons hart te schenken.

Aanbidding.

O Jesus, die al onze aanbidding en liefde

verdient, ik ben niet in staat U waardig te aanbidden. Dewijl ik echter verlang U dui- zende bewijzen van hulde en liefde te geven, vereenig ik mij met de stem en het hart van Maria om U te loven en te prijzen, ge- lijk Gij geloofd en geprezen wordt in den Hemel.

O mijn zoete Verlosser, gewaardig U mijne gebeden te verhooren. Doch laat mij eerst, alvorens ik mijne gebeden tot U opzend, openlijk betuigen dat ik U bemin en altijd wil beminnen. Gij woondet reeds lang in het tabernakel, zonder dat ik er aan dacht U te aanbidden en U voor eene zoo groote liefde te danken, zonder medelijden te heb- ben met de smarten van uw Hart. Ik ben zoo zwak, zoo arm, dat ik uit mij zelven niet de minste liefde voor U kan hebben. Ontsteek daarom mijn hart, bid ik U, met het heilige vuur dat in het Uwe brandt; dat dit vuur mijn hart vertere van verlan- gen en blijde verwachting om U te bezitten. Maak mij ootmoedig, geduldig, barmhartig en verstorven, minder in woorden dan in daden, en vergeef mij dat ik U zoo weinig en zoo laat heb bemind. Beschaamd als ik ben over mijne lichtzinnigheid en getroffen door het geduld, waarmede Gij zoolang reeds

op mijne liefde hebt gewacht, smeeek ik U mij te bevrijden van de gehechtheid aan de schepselen en mij geschikte middelen aan de hand te doen om het verledene te kunnen herstellen en uwe liefde te verdienen.

O Jesus, schenk mij de gevoelens, die Maria ten opzichte van het allerheiligste Sacrament bezielde. Ik offer U op de vervoeringen harer liefde en haar verlangen U op alle plaatsen vereerd en bemind te zien. Maak, dat geen wereldsche verstrooiingen mijne lofzeggingen en gebeden meer komen bederven.

O Maria, wier hart van liefde brandt voor het heilig Sacrament, waak over mijne ziel te midden eener wereld waar alles tegen uwe liefde samenspanst; doch waak vooral over de laatste oogenblikken mijns levens. Ik smeeek uw voortdurenden bijstand af, opdat ik een heilig leven leide en een dood sterve, die kostbaar is in de oogen van God.

VERZUCHTING: O mijn God, geef mij de genade dat ik in mijn stervensuur met waarheid kan zeggen: Ik heb U gesteld boven alle aardsche dingen!

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XVI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

't Is mijn vermaak bij de kinderen
der menschen te zijn.

Prov. viii, 31.

Zonder het heilig Sacrament zouden wij het goddelijk Hart minder volmaakt gekend hebben. Er zou voor de oneindige liefde Gods nog altijd iets te doen zijn overgebleven om zich te openbaren, wij zouden gedurende ons leven op aarde den Verlosser niet in ons midden hebben gehad. Nu echter is Jesus bij ons; Hij blijft altijd op aarde. Die voortdurende tegenwoordigheid van Jesus Christus in het heilig Sacrament bewijst ontegensprekelijk, dat Hij er zijn vermaak in schept om onder ons te blijven, en dat al de heerlijkheid des Hemels zijn Hart niet zou bevredigd hebben, indien hij ze verre van ons had genoten. Ja, Jesus schept waarlijk evenzeer behagen in de aanhoudend terugkeerende gelegenheid om ons wel te doen, als in de bewijzen onzer dankbaarheid.

Maar hoe kan een God zijn vermaak

vinden onder ons? »Omdat Jesus Christus den mensch bemint, antwoordt de H. Thomas van Aquine, alsof de mensch zijn God ware en Hij zonder den mensch niet gelukkig kon zijn.» ¹⁾ Ja, de liefde van Jesus tot ons is zóó groot, dat hij gaarne wil blijven bij degenen die hij bemint, al ontvangt hij ook geen wederliefde van hen. Terwijl Jesus er zijn vermaak in vindt ons niet slechts aan zijne voeten te zien en ons te verhooren, maar ons zelfs af te wachten en van verre reeds te bespieden of wij in onze gedachten met Hem bezig zijn, gaan wij met een zekere gejaagdheid onze vrienden bezoeken, of ons vermaken met dingen die ons van onzen goddelijken Meester verwijderd houden. Kan Hij gelooven, dat het ook ons vermaak is om bij Hem te zijn?

Daar Jesus zijn vermaak bij ons vindt, zoo laten wij het onze bij Hem zoeken. Zou het in het uur van onzen dood niet verschrikkelijk voor ons wezen te vergeefs het voorwerp van zooveel liefde geweest te zijn? Ach, hoe zal het ons eenmaal spijten geen wederliefde te hebben bewezen voor de groote liefde, waarmede wij bemind zijn geworden! Besparen wij ons deze vruchte-

¹⁾ Opusc. 63.

looze
te be
geen
en l
ons
Als v
en o
doorg
nen.

O
tege
gele
verd
men
nade
om
vol
Ver
voor
Kon
een
mij
»Mi
stor
en
aar

looze smart. Bidden wij om de genade Jesus te beminnen. Danken wij Hem voor al hetgeen Hij voor ons gedaan en geleden heeft en laat de godsvrucht tot zijn heilig Hart ons een behoedmiddel zijn tegen de zonde. Als wij Jesus beminden, zouden ons de dagen en de nachten, in zijne tegenwoordigheid doorgebracht, korte oogenblikken toeschijnen.

Aanbidding.

O allerzoetste Jesus, ik aanbid U, hier tegenwoordig. Ik vereenig mij met de Engelen om U in dit verheven geheim naar verdienste te prijzen. Ach, schepten de menschen er zooveel behagen in om tot U te naderen als uw Hart er behagen in heeft om bij hen te blijven, de kerken zouden altijd vol zijn van een neêrgeknielde menigte. Vergeef ons, dat wij aan de schepselen de voorkeur geven boven hunnen Schepper. Kon ik U voor zulk eene onverschilligheid een genoegzame voldoening geven! Vergun mij, dat ik met den H. Augustinus tot U spreke: »Mijn liefderijkste en dierbaarste Verlosser, stort, bid ik U, de volheid uwer zoetheid en uwer liefde over mij uit, opdat ik niets aardisch meer verlange. Geef, dat ik U be-

minne; dat Gij alleen in mijn hart en op mijne lippen zijt. Dat uw goddelijke vinger uw Naam, die zoeter is dan honig, in mijn geheugen schrijve en dat hij er nimmer worde uitgewischt. Schrijf uwen wil en uwe geboden met onuitwischbare letteren in mijn verstand Goede en zoete Jesus, vervul mij, gelijk ik het begeer, gelijk ik het uit al mijn vermogen vraag, dermate met uwe heilige en kuische liefde, dat zij mij geheel en al bezitte, en geef mij als een sprekend bewijs dezer liefde eene bron van tranen; deze tranen zullen mij uwe liefde betuigen en zullen U zeggen hoezeer mijne ziel U liefheeft." ¹⁾

O Jesus, wees het eenig voorwerp van al mijne gedachten en doordring mijn hart zóó geheel en al met het vuur uwer goddelijke liefde, dat geene gehechtheid aan aardse dingen het kan weêrhouden. Als laatste genade waag ik het nog U met den H. Franciscus van Assisië te vragen, dat ik uit liefde tot uwe liefde moge sterven gelijk Gij uit liefde tot mijne liefde gestorven zijt.

O Maria, bewaar mij voor de zonde en verkrijg voor mij de genade, dat ik verlange te sterven om God niet meer te kunnen be-

¹⁾ Med. 34.

leedi
vrees
V
voor
stee
van

G
G

ge
nie
he
ge
Al
ri
he
he
w
da

leedigen en Hem te kunnen beminnen zonder vrees van Hem ooit te verliezen.

VERZUCHTING: Goddelijk Sacrament, wees voor mijn wil als een magneet, die hem steeds naar het goede heentrekt en hem van iedere vrijwillige fout terughoudt.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't gebed, bladz. 41.

—

XVII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Ik zal hen trekken met banden
van liefde.

Oseas xi, 4.

God heeft ons in zijne liefde zijnen Zoon gezonden, en het mensch geworden Woord, niet tevreden met zijn leven voor ons te hebben opgeofferd, geeft zich voortdurend geheel aan ons in het heilig Sacrament des Altaars. Jesus bemint ons met eene zoo vurige liefde dat, indien Hij voor onze zaligheid duizendmaal had moeten sterven, Hij het zonder aarzeling zou gedaan hebben, wijl »zijne liefde tot ons veel grooter is dan al hetgeen Hij om onze zaligheid ge-

leden heeft;" ¹⁾ zijne liefde toch is oneindig en zijne smarten hadden hare grenzen.

Zijn wij niet ongevoelig voor de liefde van een God. Jesus is de magneet en onze harten zijn het ijzer, dat Hij met onweersaanbare kracht wil tot zich trekken. Laten wij ons dan aantrekken en vasthechten aan den goddelijken magneet des Tabernakels.

Onze goddelijke Verlosser wil onze harten omstrengelen met banden, die ze onherroepelijk aan Hem vastbinden. Sommigen blijven besluiteloos hangen tusschen de wereld, welke zij noode vaarwelzeggen, en Jesus, dien zij versmaden of aan wien zij zich slechts ten halve schenken. Het breken der banden, die ons aan de wereld vasthouden, is slechts eene voorbereiding om ons met Jesus te vereenigen; wij moeten Hem bidden, dat Hij ons vasthechte aan zijn Hart.

Laten wij niet behooren tot het getal van hen die, zich spoedend om in de wereld terug te keeren, in alle haast de kerk verlaten, alsof de aan Jesus toegewijde oogenblikken verloren waren voor hun geluk. Blijven wij aandachtig vóór het Tabernakel neêrgeknield en bannen wij elke storende gedachte uit ons geheugen. Schijnt

¹⁾ H. Alfonsus de Lig,

ons
ons
mins
waar
ten
La
Jesu
zijne
trek
zorg
hij
geve
niet
mis
V
bide
bre
een
van
van
wil
te
lie
he
wa
on
on
ra

ons dit niet mogelijk, de genade zal het ons gemakkelijk maken. Vragen wij ten minste dat alles uit het oog te verliezen waaraan wij gedurende het gebed niet moeten denken.

Laten wij, getrokken als wij worden naar Jesus in het heilig Sacrament, ons door zijne liefde vangen. De zoo sterke en zoo zoete trek, die ons naar het Tabernakel leidt, moet zorgvuldig onderhouden worden, anders kon hij verminderen of ophouden zich te laten gevoelen. Verliezen wij door onze schuld niet eene zoo kostbare genade, die wij misschien nimmer zouden terugkrijgen.

Vragen wij Jesus, terwijl wij Hem aanbidden, ons zijne liefde mede te deelen en brengen wij die liefde in beoefening door een verzuim ten onzen opzichte, of een blijk van onverschilligheid, van achteloosheid, of van minachting van den kant des naasten gewillig te verdragen. Nemen wij ons voor te vergeven en te vergeten, ten einde de liefde te beoefenen, waarvan Jesus in het heilig Sacrament ons zulke bewonderenswaardige bewijzen geeft, daar Hij ons na onze zonden nog met liefde ontvangt en ze ons kwijtscheldt op het oogenblik, dat wij rouwmoedig aan zijne voeten nedervallen.

Aanbidding.

Welk eene vreugde is het, o goddelijk Sacrament, met de Engelen en de uitverkorenen bij U te zijn. Ik aanbid U met den diepsten eerbied, maar ik bemin U nog meer dan ik U vereer. »Alles, zoo zij het mij geoorloofd met den H. Augustinus te spreken, alles wat ik zie op de aarde en boven de aarde, spreekt mij van uwe liefde en wekt mij op U te beminnen,” wijl alles mij zegt dat Gij uit liefde tot mij handelt. Trek mijn hart tot U, o Jesus, trek het met kracht naar U heen; want ik word door aardse banden van U verwijderd gehouden. Verbreek ze in al wat U mishaagt; vergeef mij en maak dat ik door de goddelijke banden uwer liefde voor altijd gebonden worde.

Ja, ik bemin U, o mijn Verlosser, maar ik bemin U niet gelijk ik U moet beminnen. Neem mijn hart en schenk mij de genade het nooit weder aan uwe handente ontrukken. Gij hebt mij met zoo sterke banden tot U getrokken toen ik er niet aan dacht U te beminnen, dat ik thans, nu ik U met aandrang smeeke mijne liefde te vermeerderen, mag vertrouwen niet onverhoord te zullen

blijv
welg
telb
tal
gen
lijde
C
den
Ave
gev
vru
kos
Ge
me
Cor
de
en
ha
de
ke
He
pr
de
ge
zo
do

Je

blijven. Geef mij te kennen waarin ik U welgevallig kan zijn. Vergeef mij mijne ontelbare ongetrouwheden; help mij het getal er van verminderen en, indien ik de genade U niet meer te beleedigen ook door lijden moet koopen, dan bid ik U daarom.

O mijn zoete Verlosser, aanzie mij met den blik van liefde, dien Gij van het laatste Avondmaal en van het Kruis op mijne ziel geworpen hebt; vermeerder mijne godsvrucht tot uw allerheiligst Lichaam en kostbaar Bloed in het heilig Sacrament. Geef mij de genade, dat ik dikwijls en met een heilige gesteltenis de heilige Communie moge ontvangen. Stel mij onder de bescherming uwer onbevleete Moeder en laat niet toe, dat ik ooit verdiene door haar verlaten te worden. Ook bid ik U om de zegepraal der heilige Kerk, om de bekeering harer vijanden en van alle zondaars. Heer, wees de steun der zwakke en beproefde zielen en onze gids op den weg der deugd. Wees onze schutsweer in het gevaar, onze vreugde in het leven, onze zoete Teerspijs in het uur van onzen dood.

O Maria, leg mij in de liefdebanden van Jesus en houd mij daarin vast.

VERZUCHTING: Heer Jesus, ik smeeek U de banden, die mij met U vereenigen, dagelijks naauwer aan te halen en niet toe te staan, dat ik mijne vrijheid misbruike.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XVIII. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Ik zal hun een hart geven, opdat zij
Mij kernen.
Jer. xxiv, 7.

In het heilig Sacrament »verbergt Jesus zijne menschheid onder den sluier des geheims en openbaart zijne godheid in wonderen van liefde.” ¹⁾ Hij verlicht het oog der getrouwe ziel en geeft haar een zeldzame kennis van hetgeen Hij is en van hetgeen Hij in het heilig Sacrament uit liefde tot ons doet. De H. Bonaventura putte uit zijn kruisbeeld de wetenschap en de zalving aan zijne werken eigen; doch de H. Thomas van Aquine ontving vóór het tabernakel de wonderbare

¹⁾ Gerbet.

verlichtingen omtrent het heilig Sacrament, welke hij in het officie van het H. Sacrament des Altaars beknoptelijk samenvatte. Wij ontvangen weinig licht, omdat wij er niet om bidden of omdat wij er met weinig aandrang om bidden.

Om Jesus echter te kennen, moet men Hem beminnen. »De brandende liefde, zegt de H. Laurentius Justinianus, verzint altijd iets nieuws, legt ongehoorde plannen ten uitvoer en houdt niet op een middel te bedenken om met nog vuriger liefde te beminnen.» ¹⁾ Vandaar wenscht Jesus in het heilig Sacrament onze harten te verlichten met een levend geloof, om er vervolgens het vuur zijner liefde in te ontsteken. Indien wij niettegenstaande zooveel communiën Jesus nog weinig kennen in zijn aanbiddelijk Sacrament, is dit dan niet daaraan toe te schrijven, dat onze geest zich weinig met zijne tegenwoordigheid en ons hart zich weinig met de herinnering aan zijne weldaden bezig houdt? O indien wij ons die weldaden dikwijls vluchtig in het geheugen terugriepen, dan zouden wij eindelijk het Hart, waaruit zij voortvloeijen, en de hand, die ze ons uitdeelt, leeren kennen.

¹⁾ De cast.

Vragen wij onzen Heer onze zielen te herscheppen, te vernieuwen, haar door de heilige Communie in het leven der genade te bewaren, totdat zij eens worden ingevoerd in het leven der glorie. »Vraag, dus sprak de Zaligmaker tot de heilige Angela de Foligno, vraag vrijmoedig voor u zelve, voor uwe gezellinnen, voor degenen die gij liefhebt; vraag om mijne genaden en bereid u voor ze te ontvangen; want Ik ben meer bereid mijne handen tot geven te openen, dan gij bereid zijt om te ontvangen.» Trachten wij door onze eerbewijzingen en vurige gebeden te verdienen, dat wij aangaande de wezenlijke tegenwoordigheid van Jesus in het heilige Sacrament waarlijk verlicht worden. Beijveren wij ons door steeds vuriger gebeden een grootere liefde te verkrijgen. Laat ons steeds vuriger wenschen in het Hart van Jesus door te dringen, ons hart er in te sluiten en het daar te laten, totdat het geheel van liefde tot God brandt. Vragen wij, dat deze liefde als een vuur al wat van deze aarde is in ons verteere en de te groote natuurlijke gehechtheid aan en de liefde voor ijdele dingen en voor ons zelve in ons verwoeste. Vragen wij vervolgens, dat deze goddelijke liefdevlam onze ziel opwaarts

heffe
maa
lig

II
mij
en
nier
tuu
Jes
vre
en
voo

or
Ge
ha
ge
le
zo
br

zi
U
s
v
d

heffe, zoodat zij niet meer aan zich zelve, maar geheel toebehoore aan Jesus in het heilig Sacrament.

Aanbidding.

Ik aanbid U, o goddelijk Sacrament, dat mij een nieuwe lichtbaak zijt in het leven en aan mijn oog hier op aarde een nieuwen gezichteinder opent van bovennatuurlijk geluk. Doe mij wel beseffen, o mijn Jesus, dat gij alleen mijne ziel kunt bevredigen, maar dat zij ootmoedig, ingetogen en begeerig naar uwe tegenwoordigheid, voor U verschijnen moet.

Heer Jesus, die het heelal bestuurt, geef orde en rust aan de christen volken. Geef ons den moed uit de slavernij der hartstochten ons te verheffen en ons geloof openlijk te belijden. Ik offer U mijn leven op, indien ik voor dezen prijs eenige zondaars op den goeden weg kan terugbrengen.

Daar alle weldaden der goddelijke Voorzienigheid uit uw Hart voortkomen, dank ik U voor het lijden, dat mij een bijzonderen steun geeft en een rechtstreeksch middel voor mij is tot de eeuwige zaligheid. Doe mij de gelegenheden waarin ik U zou mishagen

Vragen wij onzen Heer onze zielen te herscheppen, te vernieuwen, haar door de heilige Communie in het leven der genade te bewaren, totdat zij eens worden ingevoerd in het leven der glorie. »Vraag, dus sprak de Zaligmaker tot de heilige Angela de Foligno, vraag vrijmoedig voor u zelve, voor uwe gezellinnen, voor degenen die gij liefhebt; vraag om mijne genaden en bereid u voor ze te ontvangen; want Ik ben meer bereid mijne handen tot geven te openen, dan gij bereid zijt om te ontvangen.» Trachten wij door onze eerbewijzingen en vurige gebeden te verdienen, dat wij aangaande de wezenlijke tegenwoordigheid van Jesus in het heilige Sacrament waarlijk verlicht worden. Beijveren wij ons door steeds vuriger gebeden een grootere liefde te verkrijgen. Laat ons steeds vuriger wenschen in het Hart van Jesus door te dringen, ons hart er in te sluiten en het daar te laten, totdat het geheel van liefde tot God brandt. Vragen wij, dat deze liefde als een vuur al wat van deze aarde is in ons verteere en de te groote natuurlijke gehechtheid aan en de liefde voor ijdele dingen en voor ons zelve in ons verwoeste. Vragen wij vervolgens, dat deze goddelijke liefdevlam onze ziel opwaarts

heff
maa
lig

I
mij
en
nie
tuu
Jes
vre
en
vo

or
G
ha
g
le
ze
b

z
U
s
v
e

heffe, zoodat zij niet meer aan zich zelve, maar geheel toebehoore aan Jesus in het heilig Sacrament.

Aanbidding.

Ik aanbid U, o goddelijk Sacrament, dat mij een nieuwe lichtbaak zijt in het leven en aan mijn oog hier op aarde een nieuwen gezichteinder opent van bovennatuurlijk geluk. Doe mij wel beseffen, o mijn Jesus, dat gij alleen mijne ziel kunt bevredigen, maar dat zij ootmoedig, ingetogen en begeerig naar uwe tegenwoordigheid, voor U verschijnen moet.

Heer Jesus, die het heelal bestuurt, geef orde en rust aan de christen volken. Geef ons den moed uit de slavernij der hartstochten ons te verheffen en ons geloof openlijk te belijden. Ik offer U mijn leven op, indien ik voor dezen prijs eenige zondaars op den goeden weg kan terugbrengen.

Daar alle weldaden der goddelijke Voorzienigheid uit uw Hart voortkomen, dank ik U voor het lijden, dat mij een bijzonderen steun geeft en een rechtstreeksch middel voor mij is tot de eeuwige zaligheid. Doe mij de gelegenheden waarin ik U zou mishagen

kennen en vermijden; ik verfoei alles wat mij kan verhinderen om U te beminnen en getrouwelijk te dienen. Versmaad mijn verlangen om U te beminnen niet, wijl het zoo langen tijd onvruchtbaar geweest is. Geef mij de genade alleen ter uwer verheerlijking te bidden, te werken en te lijden.

O mijn Jesus, zegen mijn hart als het altaar uwer liefde; zuiver mijne tong, bestemd om U te loven; trek mijne blikken naar U heen; sluit mijne ooren voor gesprekken, die met de liefde strijden. Grif in mijn geheugen de herinnering aan uwe barmhartigheid; geef sterkte aan mijne ziel en vervul haar met moed en met vertrouwen. Bevrijd mij van de zwakheden, die mij tot zonde brengen. Onthecht mij van alles, opdat ik U geheel bezitte, en laat mij in deze onthechting, al is het ook met groote offers, ten einde toe volharden.

O Maria, maak mijne ziel bekwaam om eens uw goddelijken Zoon te aanschouwen en Hem te beminnen met eene liefde die niet meer verminderd wordt door de verstrooiingen des levens. Maak, dat het Tabernakel van nu af het eenigst voorwerp mijner liefde zij en dat ik er dikwijls tot aan mijn

dood
met

Ve
gena
vrien
delij
G
G

eer
ons
on
go
be
ni
Ta
zo
w
is
b

dood met de begeerte, met den geest en met het hart in vertoeve.

VERZUCHTING: O Jesus, verleen mij de genade, gelijk Gij die aan uwe trouwste vrienden geschonken hebt, om in uw goddelijk Hart te leven en te sterven.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

—

XIX. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Ik zal niet ophouden hun wel te doen.
Jer. xxxii, 40.

Welk een bemoedigende en tevens welk een bepaalde verzekering! Onze Heer geeft ons daardoor te kennen, dat Hij niet alleen onze trouw wil beloonen, maar ons ook nog goed wil doen zelfs als wij gezondigd hebben, ten einde ons te doen besluiten Hem niet meer te beleedigen. Zijn verblijf in het Tabernakel te midden van rechtvaardigen en zondaren en zijn vurig verlangen om zoo-
wel de eenen als de anderen te ontvangen, is een duidelijk bewijs zijner voortdurende barmhartigheid jegens ons.

Zou Jesus Christus, die als God de oneindige goedheid is, wel om eene andere reden op aarde blijven dan om ons wel te doen? De H. Bernardus zegt, dat onze Heer zich heeft ten offer gebracht om ons het hoogste goed te schenken. Geschiedt dit niet in het heilig Sacrament, waar Hij Zich-zelfen aan ons geeft? Laat ons niet denken, dat de goddelijke hulp ons moet toekomen op eene wijze zooals wij het verlangen. God doet ons goed, zonder dat wij de hand, die ons weldoet, bemerken. Nemen wij de dingen, wier nut ons ontgaat, ootmoedig en met liefde aan. Soms wordt ons lijden toegezonden, ten einde ons gelegenheid te geven ons vertrouwen op God te doen blijken; geven wij er Hem al de bewijzen van, die Hij verlangt.

Trachten ook wij onzen Heer *wel te doen*, dat is, zoeken wij zijne eer in ons-zelfen en in de wereld te bevorderen? Toen de H. Gertrudis aan haar goddelijken Meester haar vurig verlangen te kennen gaf Hem een kleine weldaad te mogen bewijzen, kreeg zij de volgende schoone les, die wij ook op ons kunnen toepassen, ten antwoord: »Neem alle dingen aan met hetzelfde gevoel van liefde, waarmede Ik ze u toezend:

de r
teerg
de
vade
toela
zake
G
Hen
delij
ook
blik
cran
wer
dat
ger
bel
zijn
op

die
zu
uv
te
bi
to
bl

de rust dankbaar, in vereeniging met mijn teergevoelig medelijden met uwe zwakheid, ... de bedruktheden in vereeniging met mijn vaderlijke zorg, die dergelijke beproevingen toelaat, wijl zij voor uwe zaligheid noodzakelijk zijn."

Gedenken wij wel dat, indien er in den Hemel geen oogenblik is, waarin de goddelijke Majesteit niet wordt aangebeden, er ook in het leven des christens geen oogenblik zijn moet, waarin Jesus in het heilig Sacrament niet bemind en niet met vertrouwen wordt aangebeden. Zorgen wij ervoor, dat wij niet geheel in onze tijdelijke belangen opgaan; houden wij ons bezig met de belangen van Jesus, bevelen wij die aan zijn heilig Hart en rekenen wij er vastelijk op, dat Hij voor onze zaligheid zal zorgen.

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, die gisteren waart, die heden zijt, en die morgen en altijd zijn zult, ik aanbid U in de eeuwigheid van uw bestaan, waarvan Gij U bedient tot ons tegenwoordig en toekomstig geluk. Ik aanbid U in het heilig Sacrament, waarin Gij tot het einde der tijden tegenwoordig zult blijven. Ik aanbid uw heiligen wil, die

zoo oneindig goed is in de uitoefening zijner macht, dat hij nooit heeft opgehouden mij wel te doen. Geef mij de genade, dat ik één van wil met U zij. Ik wensch iederen dag mijns levens alle kwellingen en smarten, welke Gij mij toezendt, bereidwillig aan te nemen en ze tot uwe eer en tot mijn eeuwig welzijn te benuttigen. Indien ik morgen meer dan heden te lijden heb, geef mij dan een krachtvolle genade, opdat ik grootere verdiensten verwerve. Ik geef mij geheel over aan uw liefderijken wil en verlaat mij op uw aanbiddelijk Sacrament, wiens tegenwoordigheid troost schenkt in alle lijden.

O Jesus, geef mij den moed U niets te weigeren. Reeds lang genoeg heb ik uwe inspraken wederstaan, mijn geestelijken voortgang verwaarloosd; doch van dit oogenblik af verzaak ik aan alles wat U mishaaft. Het deel mijns geluks zijt Gij, o Heer, Gij, de deelgenoot van al mijn doen en lijden! Maak dat ik de verdiensten, welke ik door uwe barmhartigheid verworven heb en die alleen de doodzonde mij kan ontrooven, gedurende de eeuwigheid geniete. Herinner mij aan uwe tegenwoordigheid, wanneer ik er niet aan denk, en geef dat ik, door mijne

gedachten te midden mijner bezigheden steeds op het Tabernakel te vestigen, U zonder ophouden mijne liefde betuige.

Goddelijke Verlosser, roep mij met alle kracht, roep mij onwederstaanbaar tot U! Wanneer zal ik het geluk hebben de aarde, waarop ik U zoo dikwijls beleedig, te verlaten om U in den Hemel van gansch harte te beminnen en geheel met U vereenigd te worden? Laat ik er aan denken U te danken, dat met de jaren de dagen mijner ballingschap, waarin ik U verliezen kan, verminderen. Geef, dat ik mij niet meer late verblinden door den voorbijgaanden glans der wereld; richt mijn geest naar den Hemel, voed mijne hooge verwachtingen. Gelukkig in het vooruitzicht, dat zij mij openen, bied ik U mijne dankzeggingen aan voor de eeuwige goederen, welke mij wachten. Doe mij haken naar den dag, waarop ik het verschrikkelijk vermogen van U te kunnen beleedigen zal verliezen. Geef aan mij, evenals aan de H. Theresia, de genade U vurig genoeg te beminnen en hevig genoeg naar U te verlangen om van smart, nog niet sterven te kunnen, te sterven.

O Maria, oefen gedurende mijn leven en in het uur van mijnen dood het middelaar-

schap van barmhartigheid, dat u is opgedragen, jegens mij uit en bewaar mij voor de zonde, zelfs ten koste van mijn tijdelijk geluk.

VERZUCHTING: O mijn Jesus; herinner mij meermalen op den dag U te danken voor uwe overgrootte weldaden en bekroon ze met mij weldra den Hemel te openen.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

—

XX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Ziehier het Hart, dat de menschen zoozeer bemind heeft. (Onze Heer tot de zal. Marg. Maria.)

De mensch heeft somtijds zeer verschillende aandoeningen, zonder dat deze elkan- der schaden of in zijn hart inéénsmelten. Doch hoe groot de macht dezer aandoeningen ook zijn moge, hij kan ze niet ten volle openbaren.

Jesus bemint ons allen met een wonderbare liefde. Zijn Hart draagt ons een vurige en teedere liefde toe, welke zich openbaart in aandoeningen die noch elkander

schaden, noch ineensmelten, wanneer zij zich uiten. Daarenboven bedient Hij zich van zijne almacht om Zich-zelfen in ieder onzer comuniën werkelijk aan ons te schenken. Zoo dikwijls wij tot het Allerheiligste naderen zegt Jesus tot ons: Ziehier het Hart, dat u bemint en verlangt door het uwe bemind te worden; neem het, het zal zijne liefde over u uitstorten.

Jesus doet nog meer. Daar wij niet in staat zijn God met die liefde te beminnen, welke Hij verdient en welke Hij wenscht te ontvangen, staat Jesus ons toe zijn goddelijk Hart te nemen en het zijnen Vader aan te bieden om de liefde, waarmede Hij zelf bemind wordt, over ons af te trekken. 't Is zoet de liefde van hen, die men bemint, te ondervinden; maar 't is nog zoeter te weten dat God ons bemint, en het voortdurend bewijs zijner liefde steeds bij ons te hebben! Onmogelijk kunnen wij onze blikken naar het Tabernakel richten, zonder aan de liefde van Jesus te gelooven; zoozeer openbaart zich daar zijn Hart. Zou onze goddelijke Verlosser, na ons te hebben vrijgekocht, wel op aarde gebleven zijn, indien Hij ons niet vuriglijk beminde? » Wij hebben gezien, zegt de H. Laurentius Justinianus,

hoe Gods eeniggeboren Zoon ons beminde met eene liefde boven alle mate," terwijl Hij voor ons stierf; doch wij zien dagelijks op onze altaren, hoe deze overmaat van liefde zich voortdurend aan een ieder van ons openbaart.

Verwarmen wij vóór het Tabernakel onze zielen aan den gloed van de Zon der gerechtigheid en bidden wij Jesus haar van zuiverheid te doen schitteren en van liefde te doen blaken. Indien wij koud blijven, dan komt dit daarvandaan, dat wij ons hart van Hem verwijderd houden; de verstrooiingen, de zonde, zijn voor de goddelijke stralen een beletsel er in door te dringen. Of wel, besluiteloos als wij blijven hangen tusschen het Tabernakel en de wereld, werpen wij slechts ter loops een blik op het Hart van Jesus; wij schenken Hem een gedeelte van onze liefde en van onze gedachten, terwijl het andere gedeelte op de aarde blijft of naar de aarde, naar beuzelarijen, naar vermaken terugkeert.

Beminnen wij het Hart van Jesus. Beminnen wij het boven alles en beperken wij onze liefde niet langer.

Aanbidding.

Ik groet U, o Hart van Jesus, goddelijk voorwerp van het welbehagen der allerheiligste Drievuldigheid en van de teederste liefde der onbevleete Maagd Maria. Ik aanbid U met de Engelen en met alle heiligen en wensch vurig U gedurende de geheele eeuwigheid met hen te kunnen eeren en prijzen.

„O mijn zoete Verlosser, sluit mij in uw heiligst Hart, in dezen brandoven van zuivere liefde, dan ben ik veilig. Ik hoop, o mijn Jesus, dat Gij mij daarin zult opnemen, omdat ik U bemin, en niet bemin om de belooningen welke Gij mij belooft, maar alleenlijk uit zuivere liefde tot U. Ik bemin U boven alle dingen en meer dan mij zelven. Ik betuig U, dat ik enkel wensch te leven en te sterven in zuivere liefde tot U. En wanneer ik, om in deze liefde te volharden, lijden, verachting, ja zelfs den dood moet ondergaan, zal ik altijd uwe zuivere liefde boven alles wenschen te verkrijgen en te bezitten.” ¹⁾

¹⁾ Uit de gebeden der zal. Marg. Maria.

TOEWIJDING,

AAN HET ALLERHEILIGST HART VAN JESUS.

Gewaardig U, o mijn goddelijke Verlosser, mijn vurig verlangen mij geheel aan uw heilig Hart toe te wijden, welgevallig aan te nemen. Ik wijd U mijne ziel en hare vermogens, mijn lichaam en zijne zintuigen. Zegen, o goddelijk Hart, mijne gedachten, zegen de bedoelingen die mij leiden, opdat zij alle tot uwe verheerlijking strekken. Ontvang mijn leven, mijne wenschen, mijne handelingen, mijne lichaams- en zielesmarten, mijn hart met zijne gewaarwordingen en al de werkzaamheid mijner ledematen, opdat ik slechts handele door uwe liefde gedreven. Geef, o Jesus, dat al mijne bewegingen, woorden en wenschen even zoovele oefeningen van aanbidding en van liefde jegens uw Hart zijn. Verheerlijk U zelve in mij door mijne getrouwheid in de vervulling mijner plichten. Wees mijn eenige hoop en troost, mijn licht en mijne sterkte. Laat niet toe, dat ik iets spreke of doe wat in strijd is met deze volslagen toewijding van mijzelven aan uw allerheiligst Hart. Zegen ze en druk er het zegel der volharding op.

O
naver
is op
trouv
maar
aans
VE
dig
open
oord
G
G

I
Jes
Tal
zij
bej
be
op

O Maria, sta mij toe met den H. Bonaventura tot u te spreken: »Al mijne hoop is op u gevestigd; ik heb het vast vertrouwen dat ik niet verloren zal gaan, maar dat ik u eenmaal in den hemel zal aanschouwen en beminnen.»

VERZUCHTING: O Jesus, ik ben niet waardig U in mijn hart te ontvangen, doch open mij het uwe; dat het mijn toevluchts-oord zij voor hier en hiernamaals.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XXI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Ik wachtte op een deelnemer in mijne droefheid, en daar was er geen; op een vertrooster, en ik vond er geen.

Psalm LXVIII, 21.

Niemand begrijpt beter de droefheid van Jesus, verlaten en eenzaam als Hij in het Tabernakel verblijft, dan degene die door de zijnen verlaten en met onverschilligheid wordt bejegend. Maar hij kan er tevens de zware beleedigingen, waaraan hij zich zelve ten opzichte van Jesus in het heilig Sacrament

heeft schuldig gemaakt, naar afmeten. Allen hebben wij Jesus min of meer verlaten. Er was een tijd in ons leven, waarin Hij zich over den smaad, Hem aangedaan, of ten minsten over onze koelheid jegens Hem kon beklagen. Zijn hart heeft het onrecht, waaraan wij ons schuldig maakten, gevoeld. Wat zouden wij niet lijden, indien wij in de onmiddellijke nabijheid van hen, die ons na aan het hart liggen, gevangen waren en deze ons niet bezochten! Ons wegblijven is des te schuldiger, wijl Jesus als een gevangene is opgesloten om ons in de harde beproevingen des levens te troosten. Heeft Hij geen reden ons hart op een gevoelige wijze te treffen, ten einde ons naar Hem heen te voeren? Wat zijn de vreeselijkste beproevingen, vergeleken bij die van Jesus in het Tabernakel? Hoe gemakkelijk de toegang tot de gevangenis waarin Hij uit liefde tot ons verblijft ook is, trekt zij toch maar weinig bezoekers. Weinig begaan met Hem gevangen en bedroefd te zien, wijden wij Hem slechts de laatste oogenblikken van den dag. Na onze tijdelijke zaken en na onze vermaken, dan komt Hij! Hoe zou onze Heer, die alleen voor ons op aarde blijft, niet daardoor lijden, dat Hij in ons

hart
plaat

Ac
het
aanw
eenz
verh
over
den
alle
verh
maa
vuur
God
de
zoo
bes
blij
nu
tije

tre
en
te
bi
w

hart en leven slechts een ondergeschikte plaats inneemt?

Ach, laat ons de droefheid van Jesus in het Tabernakel erkennen en de middelen aanwenden, zijn Hart te troosten en de eenzaamheid te doen ophouden, welke Hem verhindert zijne barmhartigheid ruimschoots over ons uit te storten. Spreken wij met den H. Augustinus: »Ik wil den Heer niet *alleen* beminnen, ik wil Hem niet *alleen* verheerlijken, noch Hem *alleen* bezitten; maar ik zal in allen die mij omgeven het vuur zijner liefde ontsteken,» opdat mijn God zie, hoezeer ik mij beijver Hem uit de verlatenheid te trekken, waarin Hij op zoovele plaatsen is. Laat ons echter, na dit besluit genomen te hebben, niet in gebreke blijven het in beoefening te brengen, door nu en dan een stichtend woord ter rechter tijd en zonder menschelijk opzicht te spreken.

Aanbidding.

Lieve Jesus, uw van liefde brandend Hart treft op aarde slechts onverschilligheid aan en, ofschoon Gij er voor ons op woont, moeten de Engelen U nog in onze plaats aanbidden. Ik was een van die ondankbaren, waarover Gij U billijkerwijze beklaagt;

heeft schuldig gemaakt, naar afmeten. Allen hebben wij Jesus min of meer verlaten. Er was een tijd in ons leven, waarin Hij zich over den smaad, Hem aangedaan, of ten minsten over onze koelheid jegens Hem kon beklagen. Zijn hart heeft het onrecht, waaraan wij ons schuldig maakten, gevoeld. Wat zouden wij niet lijden, indien wij in de onmiddellijke nabijheid van hen, die ons na aan het hart liggen, gevangen waren en deze ons niet bezochten! Ons wegblijven is des te schuldiger, wijl Jesus als een gevangene is opgesloten om ons in de harde beproevingen des levens te troosten. Heeft Hij geen reden ons hart op een gevoelige wijze te treffen, ten einde ons naar Hem heen te voeren? Wat zijn de vreeselijkste beproevingen, vergeleken bij die van Jesus in het Tabernakel? Hoe gemakkelijk de toegang tot de gevangenis waarin Hij uit liefde tot ons verblijft ook is, trekt zij toch maar weinig bezoekers. Weinig begaan met Hem gevangen en bedroefd te zien, wijden wij Hem slechts de laatste oogenblikken van den dag. Na onze tijdelijke zaken en na onze vermaken, dan komt Hij! Hoe zou onze Heer, die alleen voor ons op aarde blijft, niet daardoor lijden, dat Hij in ons

hart
plaat

A
het
aanw
eenz
verh
over
den
alle
verh
maa
vuu
Goo
de
zoo
bes
bli
nu
tij

tr
en
te
bi
w

hart en leven slechts een ondergeschikte plaats inneemt?

Ach, laat ons de droefheid van Jesus in het Tabernakel erkennen en de middelen aanwenden, zijn Hart te troosten en de eenzaamheid te doen ophouden, welke Hem verhindert zijne barmhartigheid ruimschoots over ons uit te storten. Spreken wij met den H. Augustinus: »Ik wil den Heer niet *alleen* beminnen, ik wil Hem niet *alleen* verheerlijken, noch Hem *alleen* bezitten; maar ik zal in allen die mij omgeven het vuur zijner liefde ontsteken,» opdat mijn God zie, hoezeer ik mij beijver Hem uit de verlatenheid te trekken, waarin Hij op zoovele plaatsen is. Laat ons echter, na dit besluit genomen te hebben, niet in gebreke blijven het in beoefening te brengen, door nu en dan een stichtend woord ter rechter tijd en zonder menschelijk opzicht te spreken.

Aanbidding.

Lieve Jesus, uw van liefde brandend Hart treft op aarde slechts onverschilligheid aan en, ofschoon Gij er voor ons op woont, moeten de Engelen U nog in onze plaats aanbidden. Ik was een van die ondankbaren, waarover Gij U billijkerwijze beklaagt;

maar ik kom U vergiffenis vragen voor mij en voor al degenen, die U in het aanbiddelijk Sacrament vergeten. Vergeef mij, dat ik U niet genoeg geëerd en bemind heb. Mocht ik mij altijd herinneren wat Gij voor mij gedaan en geleden hebt, opdat mijne liefde tot U niet meer onderbroken worde, noch vermindere.

Heer Jesus, hoe dikwijls hebt Gij, na mij met gunsten overladen te hebben, mijn bezoek vruchteloos afgewacht? En nog op dit oogenblik dwaalt mijn geest verre van U! — Ja, wie weet, of mijn hart door een of ander schepsel ingenomen U niet alle recht geeft te spreken: Ben Ik u dan niet genoeg? — O Jesus, dit woord snijdt door mijn hart en vervult het met berouw over mijne lichtzinnigheid, mijne onverschilligheid voor U, mijne bedrijvigheid voor tijdelijke dingen. Vergeef mij, o Jesus! Ik zou mijn hart en mijn geest binnen de muren van het heiligdom willen opsluiten, opdat ik U nimmer verlate, noch met mijne gedachten, noch met mijne begeerten, noch met mijne liefde. Houd mij aan uwe voeten gekluisterd... Geef mij de genade U altijd en in alles boven mij zelven te stellen. Vervul mij met eene zoo brandende liefde

voor U, dat zij mijne eigenliefde verteere en zich mededeele aan allen die mij omgeven.

O Maria, leer mij uw goddelijken Zoon met liefde troosten.

VERZUCHTING: O Jesus, schenk mij de genade, dat ik geen uur meer late voorbijgaan zonder aan U te denken en zonder mijn hart naar het tabernakel te wenden.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

—

XXII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Ik slaap, maar mijn hart waakt.

Boek der Gezangen v, 2.

Jesus schijnt in het heilig Sacrament in een onbewegelijke rust te verkeerren, Hij schijnt als te slapen; maar dit is slechts schijn, zijn Hart waakt! Hij denkt aan ons, hetzij wij aan Hem denken, hetzij wij Hem vergeten. Zijn goddelijk Hart, bewaker en beschermer onzer zielen, is ten opzichte van ons met een barmhartige en werkzame liefde vervuld. De H. Bernardus legt Hem de volgende troostvolle woorden in den mond:

»Sta op vóór den dageraad en vroeger, gij zult mij altijd brandend van liefde voor u, altijd met u bezig vinden. Haast u zooveel gij wilt, gij zult mij nimmer voor-komen.»

Geen mensch kan in liefde met Jesus wedijveren; Hij zal onze vurigste liefde nog altijd ver overtreffen! Beantwoorden wij zijne liefde echter door daden; be-minnen wij Hem, die ons zóó bemint, uit al onze krachten en laat onze liefde een werkzame, ongeveinsde en offervaardige liefde zijn.

Verdrijven wij vóór het Tabernakel alle verstrooiing uit onzen geest. Jesus houdt niet op zijnen Vader tot barmhartigheid jegens ons te bewegen; bereiden wij ons in ootmoedigheid voor ze te ontvangen. Onze eigenzinnigheid, waarmede wij steeds vragen wat wij *wenschen* en niet wat wij *noodig hebben*, belet ons in onze bezoeken bij Jesus troost te vinden. Hoe zal het ons in het uur van onzen dood spijten gedurende zoovele jaren door middel van het allerheiligste Sacrament dicht bij de H. Drie-vuldigheid geweest te zijn, zonder dat wij deze waarheid haast geloofden of ze ten minste tot ons heil benuttigden. Bereiden

wij ons niet de smartelijke ontsteltenis voor dan te moeten erkennen wat wij zonder voordeel bezeten hebben. Besparen wij ons het te laat komend berouw van ons in de tegenwoordigheid van Jesus in het heilig Sacrament te hebben bezig gehouden met de schepselen en met ons zelve. Zoeken wij de groote liefde van het goddelijk Hart, dat altijd naar onze liefde verlangt, door getrouwheid in zijnen dienst te vergelden. Wij kunnen de verlorene jaren niet terugroepen, maar wij kunnen door de vurigheid onzer liefde herstellen wat aan hare duurzaamheid ontbreekt. Trachten wij door bijzondere aandacht en ijver in onze gebeden te voorkomen dat onze Heer, wanneer Hij ons stom of onzen geest met ijdele dingen bezig ziet, met droeve stem van ons moet zeggen: Ik waak in het Tabernakel om mijne genaden in overvloed aan hen te schenken, maar hun hart slaapt in mijne nabijheid en houdt op Mij te beminnen!

Aanbidding.

Ik aanbid U, o allerzuiverst Hart van Jesus, uit liefde tot ons aan het kruis doorstoken. Ik zou wenschen uwe liefde te kun-

nen verheerlijken, die zoo zorgvuldig voor ons is dat zij zich nimmer van onze behoeften afwendt, noch ooit moede wordt er aan te hulp te komen. Ik dank U, dat Gij mij in het allerheiligste Sacrament des Altaars in deze uwe liefde doet deelen. Trek al mijne zielsvermogens naar U heen; geef, dat mijn geest terstond bij het ontwaken op U gevestigd zij en U met eerbied aanbidde, en dat mijn hart zich naar U heenwende door eene akte van zuivere liefde.

Zoet Hart van Jesus, ik beveel U geheel mijn leven. Mijne waakzaamheid is vruchteloos, wanneer Gij niet waakt over mijn hart, op wiens liefde Gij U gewaardigt ijverzuchtig te wezen; neem al zijn vermogen om te beminnen voor U in beslag. Waak over mijne zintuigen, en indien het noodig is dat ik om ze aan uwe wet te onderwerpen moet lijden, neem ik dit ootmoedig aan. Bewaar mij voor iedere zonde, voor elk ongeval. Maak mij gedurende den dag indachtig U door mijne woorden te loven, door mijne werken te eeren en U dikwijls met den geest in het Tabernakel te bezoeken. Daar ik U gedurende den slaap niet kan prijzen, zoo gewaardig U mijne hartkloppingen te

vere
de l
mijn
huld
mij
lijke
ping
beka
dien
nen
goed
vreu

O
en
mij
tot
Gij
geru
aan
hers
oefe
kom
mij
sch
en
voo
zon

vereenigen met de hulde, welke Gij aan de heilige Drievuldigheid brengt. Neem elk mijner ademhalingen als eene oprechte hulde van geheel mijn wezen aan. Leer mij de zoo zeldzame en zoo noodzakelijke kunst om met christelijke onderwerping te lijden. Bevrijd mij van iedere bekoring en verleen mij door uwe verdiensten de genade U getrouwelijk te dienen tot den dag, waarop uwe almachtige goedheid mij zal overplaatsen in de eeuwige vreugde.

O allerheiligste Drievuldigheid, ik aanbid en loof U door het aanbiddelijk Hart, dat mij toestaat zijne gevoelens te leenen en tot de mijne te maken. Ik dank U, dat Gij Het met zoo heerlijke gaven hebt uitgerust; neem de hulde, die Het U brengt, aan tot eerherstel voor mijne zonden, tot herstel mijner verzuimenissen in de beoefening van het goede en tot tegemoetkoming voor mijne ondankbaarheid. Verleen mij uw machtigen bijstand; dat deze een schild voor mij zij tegen de boosheid der hel en mij op de gevaarlijke levensbaan behoede voor de klippen, waarop mijne getrouwheid zonder uwe genade schipbreuk zal lijden.

O Maria, ik weet dat ik u nooit zal

kunnen beminnen, gelijk gij u gewaardigt mij lief te hebben; maak nochtans, dat geen andere liefde in mijn hart mijne liefde tot u evenare.

VERZUCHTING: O Jesus, sla de oogen uwer barmhartigheid dag en nacht op mijne ziel en geef mij in wat ik vragen moet om door U verhoord te worden.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

—

XXIII. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie, bladz. 38.

Deze is de plaats mijns troons.
Ezechiël XLIII, 7.

Men kan Jesus Christus slechts op twee plaatsen vinden: in het Tabernakel en in den Hemel. Wij zouden liever tot zijn troon in den Hemel willen naderen dan tot de plaats zijns troons op aarde; maar de dood alleen opent de deur des hemels. Alle hulp en alle vertroosting, welke wij hier op aarde noodig hebben, ontvangen wij uit het Tabernakel. Gaan wij dan tot Jesus in het heilig Sacrament en vragen wij Hem de voor

ons
On
het
liefde
Apos
nade
wij
gele
om
zich
B
nake
gees
hun
zich
Maa
oefe
bijs
dad
dat
sch
tot
loov
teg
dro
van
me

ons arm hart zoo noodzakelijke opbeuring.

Onze goddelijke Verlosser openbaart in het allerheiligste Sacrament slechts zijne liefde en barmhartigheid. Vandaar zegt de Apostel Paulus: „Laat ons met vertrouwen naderen tot den troon van genade, opdat wij er barmhartigheid verwerven.” De Engelen omringen Hem daar en staan gereed om ons overeenkomstig de weldadige inzichten van zijn Hart hulp te verleen.

Bedenken wij, als wij vóór het Tabernakel zijn neergeknielt, dat de hemelsche geesten hun Meester met ons aanbidden en hunne gebeden storten voor degenen, die zich met hen in aanbidding vereenigen. Maar ook de goddelijke barmhartigheid zelve oefent invloed uit op ons gebed en haar bijstand is een onverwijld en zeer krachtdadige. 't Is boven allen twijfel verheven, dat men rondom het Tabernakel een hemelschen geur ontwaart, die de ziel verheft en tot bidden stemt. Men kan de kerk niet geloovig binnentreden, zonder zich van de tegenwoordigheid van Jesus Christus doordrongen, zonder zich als in een dampkring van genaden gewikkeld te gevoelen.

Naderen wij tot de opperste Majesteit met diepen eerbied en oprechte godsvrucht.

Maar onze goddelijke Verlosser staat ons ook toe en verlangt zelfs, dat wij ons hart voor Hem uitstorten; ja, Hij verlangt dat wij Hem liefde voor liefde teruggeven; zonder dat zou Hij niet zoo vurig begeerd hebben Zich zelve met lichaam en ziel, met menscheid en godheid aan ons te geven. Hij laat ons de nietigheid der aardsche voldoeningen gevoelen, ten einde onze blikken naar zijne schoonheid, zijne barmhartigheid, zijne goedheid te richten, opdat wij, door zijne volmaaktheden bekoord, onzen wil, onze vrijheid, onze begeerten en verwachtingen aan zijne voeten zouden nederleggen. Wachten wij de communiedagen niet af om Jesus een troon in ons hart te bereiden. Vragen wij Hem, dat Hij er zijn intrek in neme en er in blijve. Verheffen wij onze naar de aarde gebogene ziel; wij zijn voor zoo groote dingen geschapen, dat niets vergankelijk ons kan bevredigen. Onze ware vreugde zal bestaan in de aanschouwing van God.

Aanbidding.

Allerzoetste Verlosser, ik aanbid U op uw troon van liefde en barmhartigheid. Ik breng U mijne hulde in vereeniging met

die o
mijn
uw
mij
te v
St
van
vrag
bid
ik b
in
heid
mat
in
van
stig
ik
Ver
de
hoe
hoo
U
I
mij
gu
be
de
ha

die der Engelen en uitverkorenen. Ik bied U mijne ziel aan als eene verovering, waarnaar uw Hart zoozeer verlangd heeft; beweeg mij U met vasten tred op het pad der deugd te volgen.

Steunend op uwe uitdrukkelijke belofte van alles, wat wij in uwen naam zullen vragen, van uwen Vader te zullen verkrijgen, bid ik U om de volgende deugden, waaraan ik behoefte heb: geduld en zachtmoedigheid in den omgang met anderen, vastberadenheid in de vervulling mijner plichten, gematigdheid in mijne begeerten, gelatenheid in mijne kwellingen, moed in het bestrijden van mijn hoofdgebrek. Sta mij overeenkomstig de tallooze gelegenheden tot zonde, die ik dagelijks ontmoet, door uwe genade bij. Versterk mijn geloof, opdat het mij tegen de slappe grondstellingen der wereld behoede; ondersteun mijne veeltijds wankelende hoop en geef mij overvloedige genaden om U met een onwankelbare liefde te beminnen.

Neig, bid ik U, o Heer, uw Hart naar het mijne en verhoor mijne gebeden. De eerste gunst die ik U vraag is, U niet meer te bedroeven. Verleen mij den noodigen bijstand de zonde te vermijden. Ik schenk U mijn hart, dat zoolang aan uwe genade weder-

staan heeft en steeds door de eigenliefde verhinderd werd zich *zonder voorbehoud* aan U geven. Neem het geheel en al en, dewijl ik de plechtige beloften, bij mijn doopsel aan U gedaan en bij mijne eerste heilige Communie vernieuwd, geschonden heb, zoo maak, dat ik U in het vervolg meer beminne dan ik U tot dusver heb beleedigd.

O Jesus, maak mij zalig door het verlangen zelve, dat U bezielt naar mijne volharding ten einde toe; maak zalig al mijne nabestaanden en al mijne vrienden. Spoor hen door uwe genade krachtig aan, dat zij zich ten tijde des gevaars uwer barmhartigheid aanbevelen. Laat ons niet ten prooi aan gevaarlijke bekoringen. Doe met mij zooals het U behaagt; ik heb het vaste vertrouwen van door U voor het kwade bewaard en in het goede gesteund te worden tot den dag, waarop ik U rekenschap zal geven van de mij verleende middelen ter zaligheid. Mocht ik, door de allerheiligste Maagd geholpen, U alsdan mijn leven kunnen aanbieden als een getrouwe afspiegeling van uw geduld, uwe zachtmoedigheid en uwen ootmoed. Versterk mijne hoop, naarmate ik, teruggekomen van de droombeelden mijner jeugd, den drempel der eeuwige woning meer nabij kom.

O Maria, maak dat ik u beminne en deel aan mijn hart een vonkje mede van die liefde, welke gij uwen Zoon hebt toegedragen.

VERZUCHTING: Heer Jesus, schenk mij de genade door waren ootmoed in mijn geestelijke armoede te voorzien.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

—

XXIV. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie, bladz. 38.

Zie, ik ben met u al de dingen, tot aan de voleindiging der wereld.

Mat. xxviii. 20.

Onze goddelijke Verlosser zegt niet: Zie, ik zal met u zijn, maar: zie, ik *ben* met u wijl het tegenwoordige bij God eeuwig is. Hoezeer geven deze woorden de liefde van Jesus, zijn verlangen om ons zalig te maken en eeuwig aan zijn Hart te drukken, te kennen!

Ja, Jesus is met ons en zal altijd met ons zijn door zijne tegenwoordigheid in het heilig Sacrament, door zijne genade, door

zijne verdiensten en door zijnen geest. Ten hemel opklimmend, is Hij toch voor altoos bij ons gebleven. Een onverbreekbare, door zijne almacht vervulde belofte hecht Hem vast aan de sacramentele gedaanten. Noch de ondankbaarheid der menschen, noch de haat der duivelen kunnen Hem daar wegrukken, zoolang de uitwendige gedaanten aanwezig zijn. Wij bezitten Hem zelfs op eene voor onze zielen voordeelijker wijze dan degene Hem bezaten, die tegelijk met Hem op aarde leefden. Was Hij zichtbaar onder ons gebleven op een enkele plaats der aarde, dan zou de weldaad van het H. Sacrament minder gewaardeerd zijn geworden, en, slaven der zinnen als wij zijn, zouden wij aan het voorrecht Hem van tijd tot tijd te zien de voorkeur gegeven hebben boven het hooger genot Hem altijd, schoon onzichtbaar, in het Tabernakel te kunnen vinden. Zonder aan onze zintuigen de verdienste des offers te ontnemen, schenkt Hij aan ons geloof den troost, dat wij ons van zijne tegenwoordigheid in ons midden *verzekerd* kunnen houden. De wijze, waarop Hij op aarde woont, vergunt alle menschen Hem te naderen en Hem in de heilige Communie te bezitten.

De liefde alleen houdt Jesus in het Tabernakel; de liefde alleen moet ons naar Hem heenvoeren. Komt onder de beweegredenen, die ons naar de kerk drijven, ook somwijlen een ongeregelde zucht naar bovennatuurlijke vertroosting en voor, dat wij die als niet zuiver genoeg van ons verwijderen; ontdoen wij ons van deze zwakheid door ons bij ons bezoek een hooger doel voor te stellen. Kiezen wij het hoogste: gaan wij tot Jesus om Jesus zelve! —

Aanbidding.

Lieve Jesus, ik aanbid U, onder den sluier der sacramentele gedaanten verborgen, met te meer eerbied, wijl Gij onzichtbaar zijt aan mijne oogen. Ik wensch U de uitwendige eer te geven, die Gij uit liefde tot mij versmaadt; deel mij de gevoelens van eerbied, vrees en bewondering mede, welke de Engelen; die U omgeven, bezielen.

Gelukkig door U zelve, o mijn God, handelt Gij, alsof Gij zonder mij niet gelukkig kondet zijn. Van heerlijkheid in den hemel omstraald, begeeft Gij U telkens weder in het Tabernakel, wijl deze schuilplaats U in onze nabijheid brengt. De liefde oefent een zoet geweld op U uit om hierbeneden

onder ons te wonen. Het smart mij innig U zoo veeltijds vergeten, U zoo weinig bemind te hebben. Vergeef mij mijne ongetrouweden en mijne geringe zorg om U te behagen. Indien uwe barmhartigheid niet onbegrensd ware, zou ik een zware tuchting vreezen. Daar Gij echter meer liefde van mij verlangt dan vreeze, zoo keer mijn hart om en maak, dat het in het vervolg even vrijmoedig tot U kome als het zich vroeger stoutmoedig van U verwijderd heeft.

»O Jesus, wees het eenigst voorwerp mijner liefde; dat ik U alleen begeere en aan niets anders denke dan om U te loven en te beminnen. Grif de herinnering aan de menigvuldige weldaden, die ik van U heb ontvangen, diep in mijn hart en vervul al de vermogens mijner ziel met uwe heilige liefde.” ¹⁾

Geef, o aanbiddelijke Jesus, dat ik de ijdelheid der aardsche dingen inzie en naar de hemelsche verlange. Hecht mij vast aan U, die alleen waardig zijt eeuwig bemind en verheerlijkt te worden. Verleen mij den noodigen bijstand mij van de kluisters der wereld te ontdoen en U eenig en alleen te beminnen tot aan mijn laatsten snik.

¹⁾ H. Aug. Med.

»O Maria, kom mijne ziel te hulp, als zij op het punt zal zijn uit deze wereld te scheiden, en ontvang haar in uwe armen. vertroost haar door uw zoete tegenwoordigheid, wees haar weg ten hemel, verwerf haar de genade der vergeving van hare zonden en laat haar ingaan in de eeuwige rust.

O Maria, bescherm uwe dienaren en verdedig hunne zaak voor den rechterstoel van Jesus Christus.” (H. Bonaventura).

VERZUCHTING: O goddelijk Sacrament, wees mijne sterkte in alles wat ik doen, wat ik laten en wat ik verduren moet.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XXV. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie, bladz. 38.

Vrees niet, want Ik ben met u.
Isaias xli, 10.

Op ontelbare plaatsen woont Jesus in het heilig Sacrament dag en nacht in onze kerken alsof deze zijn hemel waren. Hij komt daar om zijne genaden uit te deelen, voor de eer zijns Vaders op aarde te wer-

ken en Hem in onzen naam eene onuitsprekelijke eer te bewijzen. Hij maakt zich daar tot het levend brandpunt der hemelsche vertroostingën. Bij Jesus in het heilig Sacrament zullen wij in zielsverdriet en in slagen, die onze familie door droevige sterfgevallen treffen, moed en opbeuring vinden.

In Hem vereenigen wij ons met de welbeminden, die uit deze wereld zijn heengegaan, doch in den hemel leven. Hoe meer wij tot Jesus Christus naderen, des te dichter zijn wij bij hen en des te inniger met hen vereenigd. »Jesus in het heilig Sacrament, zegt Monseigneur de Ségur, is eene zon, die hare stralen naar den hemel en naar de aarde zendt: de engelen en heiligen zijn hare hemelsche, de geloovigen op aarde zijn hare aardsche stralen. In Hem vereenigen wij ons gelijk de stralen van een cirkel alle op het middelpunt uitloopen.»

Wij zouden in ons hart zeer diep te beklagen zijn, indien wij ons niet konden verlaten op Jesus Christus; doch Hij verzekert ons zelf van zijne tegenwoordigheid en verbiedt ons in het lijden den moed te laten zinken. Waarom zoude het ons aan moed ontbreken, daar onze natuurlijke genegeheid, door de genade tot een hoogere orde

verheven, als zij zich vestigt op de vrienden van God, slechts in zuiverheid en volmaakt-
heid kan winnen? De liefde, die volgens God is, vergaat niet. Is het op aarde zoet te beminnen, het is niet minder zoet zijne liefde op Jesus in het Tabernakel over te dragen en ze door het Hart van Jesus hemelwaarts te zenden.

Als wij onze tranen bij Jesus laten vlieten, verliezen zij hunne bitterheid, wij de goedertierenheid zijns Harten onze hoop voedt, dat wij onze dierbaren eens zullen wederzien. Zij zijn voor onze oogen verdwenen, maar niet dood; zij zijn meer levend dan wij; geen kwaad, geen onheil kan hen van het eeuwige leven berooven. Zij hebben hunne voorbereiding tot het gelukzalig leven goed ten einde gebracht; doen wij insgelijks, opdat wij weder met hen vereenigd mogen worden in den schoot van God.

Geven wij ons bij onzen Heer niet te zeer over aan de smart over de afwezigheid van hen, die wij voor het oogenblik verloren hebben; bedenken wij, welk een groot geschenk onze goddelijke Verlosser ons in het allerheiligste Sacrament heeft gegeven, en geven wij Hem geen reden te den-

ken, dat Hij ons niet genoeg is. Laat ons, alvorens wij in den hemel zien hoe voordeelig ons de tegenwoordige beproevingen geweest zijn, Hem bidden ons nu reeds door het geloof het nut te leeren kennen, dat hier op aarde voor ons in het lijden en in het bezoeken van Jesus in het allerheiligste Sacrament is gelegen.

Aanbidding.

Mijn dierbare Verlosser, ik aanbid U! — Ik geloof vastelijk dat Gij mij ziet, dat Gij mij hoort en dat uw blik doordringt tot in het binnenste mijner ziel. Ontvang mijne eerbiedigste hulde, in vereeniging met die welke de koren der Engelen U brengen. Ik wenschte U te kennen als de Cherubijnen, U te beminnen als de Serafijnen, U te gehoorzamen als al de hemelsche geesten, en in heilige godsvrucht mij aan uwe voeten te vergeten.

Telkens als ik denk aan mijn leed, word ik op nieuw geschokt; laat echter, zoo dikwijls als ik aan U denk, de liefde tot U steeds dieper doordringen in mijn hart. Bedien U van de smartelijke offers, die het moest brengen, om het meer en meer tot U te trekken. Vul de leegten aan, die de

dood in mijn leven gemaakt heeft. Dat de gedachte aan U mijn geest meer bezig houde dan de herinnering aan de tijdelijk verbrokene banden, en dat zij in mijn hart de smart overtreffe. Maak, dat ik U navolge op het pad, door de goddelijke Voorzienigheid aangewezen, welk pad op de gelukzalige eeuwigheid uitloopt; en geleid mij langs dezen weg, die op Calvarie eindigt, tot een volmaakt christelijken dood.

Ik dank U, lieve Jesus, dat Gij mij op aarde niet alleen hebt gelaten en mij niet genoodzaakt hebt uw kostbaar verblijf op aarde te gaan zoeken aan gene zijde der zeeën. Vermeerder mijn geloof, verlevendig mijne hoop, schenk mij een steeds vuriger liefde voor het allerheiligste Sacrament, eene liefde, die het mij gemakkelijk maakt mij aan het aardsche te onthechten.

O Maria, ik smEEK u bij de vreugde, die uw hart ondervond, toen gij voor het eerst uwen goddelijken Zoon aanschouwdet, verwerf voor mijne oogen het geluk Hem eenmaal te zien en voor mijn hart de genade Hem eeuwig te beminnen.

VERZUCHTING: O Jesus, geef mij de genade, dat ik in alle voorvallen des levens

mij terstond met de gedachte en met het hart naar het tabernakel wende.

Geestelijke Communie, bladz. 40

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

—

XXVI. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie, bladz. 38

Zie, in mijne handen heb Ik u geschreven.
Isaias XLIX, 16.

Hoe zouden wij kunnen denken, dat Jesus ons vergat of ons met onverschilligheid beschouwde, daar Hij zelf ons verzekert dat Hij onze namen, die in zijne handen geschreven zijn, onophoudelijk voor oogen heeft? Onze zonden hebben deze bloedige, voor Jesus zoo smartelijke, voor ons zoo barmhartige, letters gegrift! — Niet in gramscap, maar met liefde zijn onze namen geschreven. Kan onze goddelijke Verlosser al niet vergeten, welke handen Hem deze diepe wonden hebben toegebracht, zij geven toch in zijn oog aanspraak op vergeving door de verdiensten van zijn bloed. Jesus blijft in het Tabernakel om ons op nieuw te zeggen dat Hij ons vergeeft, om ons zijne liefde en zijn medelijden te toonen,

om ons te zegenen met dezelfde handen, welke wij zoo wreedaardig doorboord hebben! — Welke goedheid! Zulk eene daad van goedertierenheid schijnt ongeloofelijk. Toch is zij werkelijkheid. Zouden wij een enkelen dag kunnen laten voorbijgaan, zonder voor het Tabernakel neder te knielen en Jesus te vragen zijne handen, die altijd doorboord zijn, te mogen kussen en Hem voortdurend te herinneren, hoezeer wij zijne barmhartigheid noodig hebben?

Gaan wij bij Jesus in het heilig Sacrament onze zonden beweenen, vergiffenis vragen, het verlorene herstellen en ons met nieuwe genaden verrijken. Wij zullen overeenkomstig de Goddelijke belofte: »Vraagt en gij zult verkrijgen,» werkelijk naar de mate van onze vurigheid en ons vertrouwen ontvangen. Laat ons echter wel in het oog houden dat wij dikwijls helaas! slechts weinig vragen en dat weinige nog zonder vertrouwen, terwijl het vertrouwvol gebed op het Hart van Jesus alles vermag.

Leggen wij onze handen met vertrouwen in de doorboorde handen onzes Heeren en beloven wij Hem van ganscher harte, dat wij Hem voor altijd zullen toebehooren. Vernieuwen wij met vurige godsvrucht de

plechtige beloften, welke wij bij ons doopsel hebben afgelegd.

Aanbidding.

Heer Jesus, ik werp mij voor U neder en aanbid U met de Engelen. Ik offer U hun vurige godsvrucht, hun groote liefde en voornamelijk de liefde uwer moeder op, waaraan ik uw kinderlijk hart herinner.

O mijn zoete Verlosser, vergeef dat ik door mijne zonden mijnen naam met bloedige letters in uwe handen geschreven heb. Wat heeft het U gekost mij zalig te maken! — Wat kost het U in het Tabernakel mij te doen begrijpen, hoezeer Gij mij liefhebt! Ik dank U voor de verlichting, die Gij mij op dit oogenblik schenkt. Ik bemin U en wensch U mijn leven zooveel als in mijn vermogen is toe te wijden. Ik verzaak uit geheel mijn hart aan den duivel en zijne werken, aan de wereld en hare ijdelheden. Ik beloof U dat ik de beloften, die ik bij mijn doopsel gedaan en bij mijne eerste H. Communie vernieuwd heb, met de hulp uwer genade getrouwer zal vervullen.

Gij bemindet mij vóórdát ik geboren was, Gij hieldet niet op mij te beminnen toen ik U beleedigde, en Gij schonkt mij de ge-

nade van een oprecht berouw; maak dat ik U op mijne beurt trouwhartig beminne. Daar ik U altijd dierbaar ben geweest, is het billijk dat Gij, mijn Heer en mijn God, mij ook steeds dierbaar zijt. Sta mij toe, dat ik met den gelukzaligen Suso tot U spreke: »Eenigste liefde mijns harten, aanschouw mijn innige wensch U diep in mijn wezen te prenten. Kom, Gij die alles vermoogt, mijn onvermogen te hulp en grif uw aanbiddelijken Naam dermate in het diepste mijns harten, dat noch uwe liefde, noch uw Naam er ooit kunnen worden uitgewischt.» Geef, dat ik mijne liefde tot U in het allerheiligste Sacrament in mijne handen schrijve en die liefde door al mijne handelingen aan den dag legge. Ontsteek mij met het liefdevuur van uw goddelijk Hart. Laat mij de liefde, waarmede Het mij bemint, onophoudelijk gedenken en U bidden mijne liefde te vermeerderen, naarmate ik meer deelachtig word aan uwe verdiensten. O, mocht ik mijne ondankbaarheid diep betreuren en steeds indachtig zijn, dat Gij met hetzelfde bloed, hetwelk om mijnentwille vergoten is, mijn naam op nieuw geschreven hebt in het boek des levens! Leg de ongerechtigheden der wereld met uw door-

boorde handen in de weegschaal der goddelijke gerechtigheid, en zij zal ten onzen gunste overhellen. Mocht ik weder het ongeluk hebben U te beleedigen, dan hoop ik, dat Gij mij nogmaals vergeven zult, wijl Gij geen enkelen zondaar verstoot; bewaar mij echter voor het hervallen in de zonde, dat meer te duchten is dan alle rampen der wereld. Gewaardig U ook door de kracht van uw kostbaar bloed alle zondaars te bekeeren, alle christenen tot U te trekken en mij den hemel te openen in het uur van mijn dood.

O Maria, herinner mij dikwijls aan de zoete verplichting, die ik heb aangegaan om u te beminnen en u getrouwelijk te dienen, en maak dat ik nimmer aan mijne plichten ten opzichte van Jesus en van u te kort kom. Verleen mij de gunst u gedurende de geheele eeuwigheid *mijne moeder* te mogen noemen.

VERZUCHTING: Heer Jesus, geef dat ik U in al mijne bezigheden een klein bewijs van liefde schenke.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XXVII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38

Komt tot Mij. Mat xi, 28.

Alle christenen moeten Jesus bezoeken in het allerheiligste Sacrament. Immers de bijzondere betrekkingen, welke zij hier onderhouden met Hem, staan, volgens de plannen van God, in nauwe betrekking tot den graad van vereeniging met Hem, waarin zij zich eeuwig zullen verheugen. Het is derhalve van belang, dat wij de betrekkingen, waarin de goddelijke Voorzienigheid ons tot Jesus in het heilig Sacrament geplaatst heeft, met de grootste getrouwheid onderhouden, dewijl zij als een afbeeldsel en voorspel zijn van die, welke ons in den hemel wachten. Jesus verlangt dat zij innig zijn, opdat Hij ons zijne aanschouwing overvloedig in eeuwigheid kan doen genieten. Hij roept tot zich de zieken, de bedroefden, de zwakken van harte, de neêrslachtigen, al degenen die lijden en weenen. Wanneer zij niet komen, dan behoeven zij zich niet te verwonderen, dat zij geen troost of genezing vinden.

Wie kan de goedertierenheid beschrijven,

waarmede Jesus ons ontvangt; de inschikkelijkheid, waarmede Hij ons verhoort zonder ooit het altijd terugkeerend verhaal onzer ellenden, die Hij beter kent dan wij, te onderbreken; het geduld, waarmede Hij onze verstrooiingen verdraagt; de voorkomendheid waarmede Hij ons opbeurt en ons een weinig liefde jegens Hem in het hart stort? Het is Hem een genot ons aan zijne voeten te zien, als wij met het kleed zijner genade versierd zijn; doch Hij verlangt niet minder door zondaars omringd te worden. Hij wacht op degenen, die Hem vergeten! Hij bidt voor hen, die Hem beleedigen en, om de goddelijke gramschap te stillen, herhaalt zijn Hart zonder ophouden het gebed, dat zijn stervende mond eenmaal op het kruishout sprak: »Vader, vergeef hun!»

Wij weten niet, wat Jesus in het heilig Sacrament al voortdurend voor ons van God, zijnen Vader, verkrijgt. — Bereiden wij ons niet het smartelijk naberouw voor van de bemiddeling onzes Heeren op het altaar te weinig benuttigd te hebben. Danken wij Hem, dat Hij ons voor menige zonde bewaard en ons vele heilige inspraken geschonken heeft. Verheugen wij Hem door Hem trouw te bezoeken.

Aanbidding.

O mijn Jesus, nog meer verborgen in de heilige Hostie dan Gij het waart aan het kruis, ik erken U als mijn God en mijn Zaligmaker en aanbid U met den diepsten eerbied. Ik prijs uwe liefde en barmhartigheid, waarmede Gij U zoo diep voor ons vernedert. Verlevendig mijn geloof, versterk mijne hoop, vermeerder mijne liefde, deze deugden, waarin men altijd kan toenemen, zonder ooit de maat te overschrijden.

Lieve Jesus, hoor het woord, dat Gij wenscht te vernemen uit mijn hart: Ik bemin U! Ben ik echter zeker U altijd te zullen beminnen? Helaas! er was een tijd, dat ik U weinig beminde, en ik kan uwe liefde weder verliezen. Geef, dat ik nimmer vergete U zonder ophouden de genade te vragen van U te beminnen en U in al mijnen nood met vurige godsvrucht en met een vast vertrouwen te bidden.

O mijn zoete Verlosser, ik kom tot U, omdat ik een zondaar ben; ontvang mij in de armen uwer barmhartigheid, opdat ik nimmer weder in mijne vorige zonden hervalle. Ik kom tot U, omdat ik arm en hulpbehoevend ben, en bid U ook voor mijne licha-

melijke, en tijdelijke behoeften te willen zorgen in zoover dit voor mijne eeuwige belangen noodig of nuttig is. Ik kom gebukt onder het kruis; indien Gij mij den last mijner ellenden wilt laten gevoelen, onderwerp ik mij aan uwe barmhartige en rechtvaardige beschikkingen. Ik wil liever in deze wereld de tot mijne zuivering noodige beproevingen ondergaan dan de boeting uitstellen tot in het vagevuur, waar het lijden niet meer verdienstelijk zal zijn. Verlicht mijne ziel door een levendig geloof en verleen mij de genade een rein en aan uwe liefde geheel toegewijd leven te leiden.

O Maria, God heeft u zoo hoog verheven, dat gij alles vermoogt door uwe voorspraak bij Hem. Maak van uwe macht ten gunste mijner ziel gebruik, opdat ik de deugd beoefene en de eer van God bevordere. Houd niet op mij te beschermen en geleid mij op den weg, dien God mij heeft aangewezen, naar het hemelsche vaderland.

VERZUCHTING: Heer Jesus, verberg mij voor uwe opperste gerechtigheid in de wonde van uw Hart en beschouw mij niet anders meer dan gedekt door uw bloed en uwe oneindige verdiensten.

Geestelijke Communie, bladz. 40.

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XXVIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie, bladz. 38

Heb betrouwen. Mat. IX, 2.

De H. Theresia zegt, dat onze Heer zijne majesteit onder de gedaante van brood heeft verborgen om ons moed te geven zijnaanbiddelijk Hart met vertrouwen te naderen. Juist daarom, wijl Jesus *voor ons* op aarde blijft, wenscht Hij ons iederen dag te zien, wenscht Hij iederen dag onze gebeden en het verhaal onzer ellenden te hooren. Tot loon van hetgeen Hij doet om ons zalig te maken, verlangt Hij slechts onze liefde; maar ze moet Hem vrijelijk worden aangeboden.

Eene van liefde voor Jesus in het heilig Sacrament vervulde ziel heeft geen geheim voor Hem. Zij ondervindt aan den voet des altaars noch verveling, noch vreeze; en de uren, die zij daar doorbrengt, gaan haar met snelheid voorbij. Zij belijdt onzen Heer

hare misslagen ootmoedig en met een oprecht berouw, klaagt Hem haren nood en durft het zelfs te wagen Hem vragen te doen.

Jesus houdt van deze vertrouwelikheden. Toen de gelukzalige Suso op zekeren dag een Engel over sommige waarheden ondervroeg, gaf de Engel hem ten antwoord: »Waarom wendt gij u tot mij? Vreest gij, u aan God te vertrouwen? Weet en geloof, dat Hij u van eeuwigheid met eene zoo groote liefde bemind heeft en nog bemint, dat Hij u nimmer zal verlaten.''

Toonen wij in Jesus in het heilig Sacrament een zijner goedheid waardig vertrouwen te stellen, want hij is onvergelykelijk meer genegen ons wel te doen dan ons te straffen. Zeggen wij Hem alles! Verzwijgen wij Hem geene zonde, geene ellende, geene kwelling, geene smart. Dit onderwerp is lang, het zal den tijd onzer aanbidding gemakkelijk in beslag nemen. Stellen wij de tijdelijke belangen, die ons verontrusten, in zijne handen. Geen haar valt er van ons hoofd, zonder dat Hij het bemerkt. Vertrouwen wij Hem ons leven, onze gezondheid, het leven van hen, die ons dierbaar zijn, toe. Openbaren wij Hem, die ze alleen

kan verdrijven, onze angsten en ongerustheden. Vertrouwen wij bijzonderlijk onze volharding tot het einde toe aan zijn Hart. Na onze eeuwige belangen zoo zorgvuldig en belangloos behartigd te hebben gedurende ons leven, zal Hij ze niet veronachtzamen in het uur van onzen dood. O tot welk een graad van heiligheid zouden wij opklimmen, als wij zijne ingevingen met betrouwen en bereidwilligheid volgden!

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, met den diepsten eerbied werp ik mij aanbidgend voor uwe goddelijke Majesteit neder. Ik offer U de liefde des Vaders en de liefde des H. Geestes, de aanbiddingen en lofzeggingen uwer allerheiligste Moeder, van de Engelen en van de rechtvaardigen, die in de geheele wereld vóór het heilig Sacrament zijn neergeknield, voor de mijne op.

Ik ben geheel onwaardig voor U te verschijnen. Ik heb niet alleen in uwe ontzaglijke alomtegenwoordigheid gezondigd, maar in de nabijheid des tabernakels. Al word ik er ook door eenigen afstand van gescheiden, ik ben U niettemin overal den eerbied schuldig, dien Gij, o God, van ons

vordert. Ik had verdiend, o Heer, de onschatbare goederen der genade te verliezen, Gij zoudt mij de verlichtingen en heilige ingevingen, welke ik in uwe tegenwoordigheid ontvang, kunnen onthouden; maar in plaats van mij uwe gaven te onttrekken, bid ik U mij te helpen er voortaan een heilig gebruik van te maken. Ik bid U ook voor de zegepraal der heilige Kerk, voor de bekeering harer vijanden en van alle zondaars. Ontferm U over de zielen, die door bekoringen gekweld worden, en laat haar niet over aan hare zwakheid. Zegen, o Heer, al degenen die mij dierbaar zijn. Geef eindelijk, dat ik nimmer vergete U te bidden om de gave des gebeds en om de onwaardeerbare genade der volharding tot het einde.

O Maria, ik beveel mij heden en al de oogenblikken mijns levens, vooral in het uur van mijnen dood, in uwe moederlijke bescherming. Verwerf mij de vergiffenis mijner zonden en de genade niet weder in de zonde te hervallen. Verwek in mij een vurige liefde om den wil van God te volbrengen. Help mij, dat ik morgen in een betere gesteltenis dan heden terugkome om Jesus in het heilig Sacrament te bezoeken.

Ver
van
del
zie
sm
he

ni
en
U

Vermeerder mijne godsvrucht ten opzichte van dit aanbiddelijk Geheim. Sta mij eindelijk, hoe groot een zondaar ik ook ben, zichtbaar bij in het uur van mijnen dood. Ik smEEK U door de verdiensten van uwen heiligen Bruidegom mijn gebed te verhooren.

VERZUCHTING: Geef lieve Jesus, dat ik nimmer wankele in het vertrouwen op U en op Maria, dat mij zoo gemakkelijk tot U doet naderen.

Geestelijke Communie, bladz. 40

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41

—

XXIX. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38

Ik, Ik zelf zal u troosten.

Isaias LI, 12.

Hoe groot onze zedelijke kracht ook zijn moge, er komen smartelijke oogenblikken, waarin wij, trots alle overgeving, behoefte hebben aan troost. Om met goed gevolg te kunnen troosten is het niet genoeg, dat men het lijden van anderen met droefheid aanschouwe, men moet het ook ondervonden hebben. Er is echter geen enkele smart,

die Jesus niet heeft ondervonden. Hij heeft de onverschilligheid, de trouweloosheid, de on-dankbaarheid, den haat verduurd. Hij weet dus uit eigen ondervinding, hoeveel men daardoor kan lijden. Onze smarten doen hem denken aan de zijne en, gelijk Hij in de dagen van zijn leven op aarde begaan was met het lijden der menschen, zoo wil *Hij zelf* ons troosten. Hoe weinig leed zouden wij kunnen verdragen, indien zijne tegenwoordigheid het ons niet verzachtte?

Zoeken wij dan onzen troost bij het Hart van Jesus, en niet *ergens anders*. »Hier, dus sprak onze goddelijke Verlosser tot de diepbedroefde H. Gertrudis, terwijl Hij haar aan zijn hart deed rusten, hier zult gij uitrusten tegen alle leed beveiligd; zoo dikwijls gij u echter van dit toevluchtsoord verwijdert, zal de bitterheid u op nieuw overvallen, ten einde u te doen weten, dat Ik alleen de allesvermogende trooster ben.»

Jesus in het heilig Sacrament bezit het geheim en de macht om te troosten. Geen bedrukte ziel werpt zich voor het allerheiligste Sacrament neder, zonder wel-dra te ondervinden, dat zij hier beter begrepen wordt dan door den besten en verstan-

digsten vriend. Men weent nog bij het Tabernakel, maar het zijn vreedzame tranen die men stort ; en een zekere zalving, overal elders ongekend, verzoet eenigermate onze droefheid.

Vreezen wij niet ons leed aan Jesus te openbaren. Spreken wij met Hem in allen eenvoud en laten wij ons door Hem, die de tranen der ontroostbaar bedroefden zoo goed wist te drogen, troosten.

Roepen wij Jesus dikwijls te hulp ; zenden wij menigvuldige akten van liefde tot Hem op, dit is het beste middel zijn Hart te treffen. Dan zal Hij, indien het Hem niet behaagt ons kruis te verlichten of van ons weg te nemen, ons zijne genade, zijne kracht tot lijden in ruime mate verleen. Met het oog op de eeuwigheid is eene genade van geduld veel kostbaarder dan een gevoelige vertroosting.

Aanbidding.

Aanbiddelijke Verlosser, geef dat ik mij met den eerbied en de liefde der Engelen, die uw altaar omringen, in uwe tegenwoordigheid bevinde. Ik aanbid U in vereeniging met hen en offer U hunne onafgebrokene lofzeggingen op. Ik dank U voor

uwe weldaden, onder welke ik ook de kwellingen, die mijne zonden mij berokkenen, mag rekenen. Niet waardig uwe vertroosting te ontvangen, smeeik ik U nochtans mij met een blik van barmhartigheid te aanschouwen.

Lieve Jesus, geef mij in zooverre mogelijk, eene aan de droefheid, welke mijne langdurige ongetrouweden U veroorzaakt hebben, geëvenredigde droefheid over mijne zonden. Mocht ik door nieuwe zonden in mijn vorige onverschilligheid terugvallen, verlaat mij dan niet; straf mij dan, maar met liefde, en verwijder van mij ten tijde der beproeving de schepselen, die mij zouden beletten mijn troost te gaan zoeken bij uw goddelijk Hart.

Met de hulp uwer genade, o Jesus, ben ik bereid alle soorten van smarten te verduren; doch bij den eersten aanval er van ontzinkt mij de moed. Toch is het mijn grootste geluk uw heiligen wil te volbrengen. Schenk mij een levendig geloof aan uw goddelijk woord: »Zalig zij, die lijden,» en ik ben bereid zooveel te lijden als Gij verlangt. Laat niet toe, dat mijn geloof door het lijden verflauwe. O oneindige Liefde, laat mijn lijden strekken tot mijn heil en tot heil van hen, die ik liefheb. Het zien

onzer onwaardigheid heeft U niet belet in het heilig Sacrament op onze altaren te blijven, geef dat het vooruitzicht en de verwachting mijner smarten mij niet beletten U te beminnen en mijn troost te vinden in mijne liefde tot U.

Eeuwige Vader, ik offer U al de bewegingen op van het goddelijk Hart van Jesus, zijne lofzeggingen, zijne aanbiddingen, zijne wenschen, zijne smarten en zijne liefde, om U dank te zeggen, dat Gij er in toegestemd hebt Uw goddelijken Zoon tot troost in ons droevig ballingsoord onder ons te laten wonen. Ik offer U de heilige Hostie, die in het Tabernakel is, op tot eerherstel voor de zonden der geheele wereld en inzonderheid voor de mijne. Verleen mij de genade, dat ik met groote schreden op den weg der volmaaktheid voortga, dat ik, naarmate mijne jaren toenemen, ook toeneme in heiligheid en eindelijk tot den hoogsten trap der volmaaktheid opklimme.

O Maria, sta mij bij in mijn leven en in het uur van mijn dood, opdat Jesus mij steeds met welgevallen aan zijne voeten moge zien en mij steeds dichtër aan zijn Hart moge drukken.

VERZUCHTING : O Jesus, geef mij de genade,

dat ik in klachten, ontevredenheid en gemor
nimmermeer een oogenblikje laat verloren
gaan van den kostbaren tijd, dien Gij mij
gegeven hebt om uit liefde tot U te lijden.

Geestelijke Communie, bladz. 40

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41

—

XXX. B E Z O E K.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38

Treedt nader en hoort Mij aan.
Isaias. XLVIII, 16.

Beseffen wij, welk een geluk het voor ons
is, dat wij zoo dicht tot Jesus in het Taber-
nakel mogen naderen. Hoe groot is de goed-
heid, waarmede Hij gezorgd heeft, dat wij
Hem niet op grooten afstand van ons ver-
wijderd behoeven te aanbidden, en belet
heeft, dat wij niet door vrees en eerbied
worden teruggehouden om zijn aanbiddelijke
Majesteit te naderen! Wij kunnen met Hem
spreken en zijne heilige woorden vernemen.
De goddelijke Meester weet alles wat wij
Hem wenschen te zeggen; 't is ons voor-
deeliger naar Hem te luisteren dan lang
met Hem te spreken. Hij heeft ons zooveel

te zeggen! Indien Hij aan ons verscheen in de glorie zijner godheid, zou een hard woord uit zijnen mond ons van schrik doen sterven, of een woord van liefde ons van zulk een liefdevuur ontsteken, dat het ons leven verteerde. Hij staat ons echter toe op een vertrouwelijke wijze met zijn Hart te verkeeren.

Leenen wij een opletrend oor aan hetgeen Jesus in het heilig Sacrament ons zegt; Hij wil ons de geheimen van zijn Hart openbaren. Doch geven wij acht op de wijze, waarop wij naar Hem luisteren; want indien wij aan Jesus' woorden maar een halve oplettenheid schonken of onzen geest zich met andere dingen lieten bezig houden, terwijl Hij tot ons spreekt, zou Hij dan niet te vergeefs zijne stem verheffen om ons te verlichten, te onderwijzen, te berispen of te troosten? Spreken wij tot Hem met diepen eerbied: »Ik zal luisteren naar hetgeen mijn Heer mij zal zeggen." Jesus spreekt tot het binnenste des harten. En wanneer de gedachte bij ons opkomt eene verkeerde neiging afbreuk te doen, een onschuldig vermaak voor een goed werk op te offeren, eene gelegenheid van zonde te vluchten, eene deugd te be-

oefenen, zijn wij dan gehoorzaam aan de stem van Jesus, die zich tot belooning voor de oplettendheid, waarmede wij ons in zijne tegenwoordigheid gedragen, aan ons laat hooren.

Beminnen wij de stilte des Tabernakels, dezer plaats, waar wij van alles, behalve van God, zijn verwijderd. Leeren wij bij Jesus de stem der zinnelijke natuur, die onze godsvrucht verstoort, de stem der wereld, die nu en dan onzen geest betoovert, tot zwijgen te brengen. Zamelen wij onze gedachten bijeen en hooren wij Jesus tot ons spreken: Denk aan Mij, — bemin Mij, — bid tot Mij, — of hooren wij Hem eene of andere gewichtige raadgeving tot ons richten tot onze heiliging. Zijn wij dan gehoorzaam en noodzaken wij Hem niet zijne vermaningen te herhalen. Hij luistert gaarne naar een ootmoedige ziel, bij welke, evenals bij Hem, alles gebed, liefde en offer is. Verbeelden wij ons nooit, dat het Hem verveelt ons aan te hooren, of dat Hij onze gebeden ter oorzaak onzer zonden maar ten halve verhoort.

Aanbidding.

O mijn goddelijke Meester, ik aanbid U.

Ik waag het uwe heilige voeten te kussen en mijne aanbiddingen en lofzeggingen te vereenigen met de lofzangen der hemelsche geesten, die U in dit zoete geheim vereeren. Waarom verlangt Gij zoozeer mij hier te zien? Wat beweegt U mij met zoo veel aandrang tot U te roepen? Niets anders dan uwe goedheid en mijne ellende, maar ook mijn vertrouwen. Wilt Gij aan dit bezoek eene voor mijne heiliging beslissende genade verbinden, geef dan dat ik ze deelachtig worde en dat ze mij tot bereiking uwer oogmerken behulpzaam zij.

Heer, ik luister; gewaardig U mij eerbied en oplettendheid voor uw heilig woord te verleen. Mijne ziel is bereid U aan te hooren; laat haar inwendig uwe stem vernemen en uwe lessen getrouwelijk bewaren. Maak, dat ik aan de harde taal der waarheid de voorkeur schenke boven de vleierijen der wereld, die ik tot dusver bemind heb. Zeg mij, wat ik in mij moet onderdrukken, moet uitroeien en mij eigen moet maken.

Laat vooral niet toe, dat deze in uwe tegenwoordigheid doorgebrachte oogenblikken nutteloos voorbijgaan. Geef, dat men als ik tot mijne omgeving zal zijn wedergekeerd, iets van uwen ootmoed, van uwe

zachtmoedigheid, van uw geduld in mij bespeure; dat men mij, uit dankbaarheid voor uwe weldaden, ijverig bezig zie met de beoefening der christelijke liefde. Ik dank U, dat Gij mij gelegenheid geeft mijzelven te overwinnen en bid U mij door een waar berouw weder op te richten, als ik in den moeielijken strijd tegen mijne hartstochten uit zwakheid overwonnen word. Laat mij gedurende de dagen, die ik nog te leven heb, het leed, dat ik U veroorzaakt heb, beweenen, en verwijder van mij elke gevaarlijke bekoring. Zegen mijn voornemen U te aanbidden, U met meer getrouwheid te dienen, mij toe te leggen op de werken, die aan uw heilig Hart welgevallig zijn en uit al mijne krachten mede te werken tot uwe eer.

O Maria, bewaar in mij de vrucht van dit bezoek bij uwen goddelijken Zoon. Vraag Hem, dat de aantrekkingskracht van zijn Hart het mij onmogelijk make zijnen heiligen wil te wederstaan. Laat mij ieder oogenblik zijn goddelijken prikkel gevoelen. Bid voor mij, opdat ik, in de liefde Gods volhardend, tot het hoogste Goed gerake, wiens onveranderlijk bezit uwe gelukzaligheid uitmaakt.

VERZUCHTING: O Jesus, verleen mij de genade mijne zonden te betreuren zonder

eenig mistrouwen op uwe barmhartigheid.
Geestelijke Communie, bladz. 40
Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41.

XXXI. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38

Wend u tot Mij, en gij zult
 behouden zijn.

Isaias XLV, 22.

Zou ons hart, dat zich natuurlijkerwijze neigt tot degenen die ons beminnen, het moeite kosten zich tot Jesus in het heilig Sacrament te wenden? Zou het persoonlijk belang ons alleen doen besluiten Hem een weinig te beminnen? Denken wij er eens rijpelijk over na, wat Hij voor ons geluk doet, en het zal ons niet meer mogelijk zijn Hem onze liefde te weigeren. Verheerlijkt als Hij leeft in den hemel, wil Hij de zaligheid niet genieten, zonder dat wij er in deelen. Hij doet zijne barmhartigheid, zijne weldaden, Zichzelven nederdalen te midden der christenen en vraagt tot loon voor zijn verblijf onder ons slechts een *blik van liefde*, maar rechtstreeks en dikwijls op Hem gevestigd. Hij heeft in het

allerheiligste Sacrament het geluk, dat hier beneden niet te vinden was, nagelaten. In Hem komt de hemel op aarde, omdat hij overal is, waar God is. Daar nu de gelukzaligheid bestaat in het bezit van God, hebben wij van dit bezit reeds zooveel als onze staat van beproeving en boete toelaat en dus ook reeds eenige gelukzaligheid.

Om deze gelukzaligheid op aarde te genieten, moeten wij met de hulp van Gods genade onze harten onophoudelijk naar Jesus in het heilig Sacrament wenden. De vatbaarheid onzer zinnen voor indrukken van buiten maakt ons tot slaven der zichtbare dingen en maar al te dikwijls onverschillig voor de onzichtbare goederen, door het geloof geopenbaard. Het aanbiddelijk, verre boven onze zinnen verheven, Geheim des Altaars wekt onze liefde niet genoeg op, ofschoon het ons eene akte van geloof afdwingt.

Bidden wij om de liefde tot Jesus in het heilig Sacrament en tot de goddelijke dingen en wij zullen in waarheid niet meer van deze wereld zijn, noch slaven van ons zelve, evenmin als de martelaren, die, door de hoop reeds in zekeren zin van hunne lichamen gescheiden, onder de verschrikkelijke fol-

terin
ziele
met

V
Tab
tot
Bep
sele
stev
Hen

I
van
Wo
der
van
op
vur
eere

C
gen
mij
zon
toe
ver
vol
zon

teringen zouden bezweken zijn, indien hunne zielen niet reeds te voren door de liefde met Jesus Christus waren vereenigd.

Vragen wij Jesus, wiens leven in het Tabernakel geheel hemelsch is, zijn Hart tot middelpunt van ons leven te maken. Beperken wij de liefde, welke wij de schepselen toedragen, en de hoop zal ons als een stevig anker aan het Tabernakel en aan den Hemel vastbinden.

Aanbidding.

Ik groet U, o goddelijk Sacrament, Afglans van de heerlijkheid des vleeschgeworden Woords Ik aanbid U, o onschatbare Gave der eeuwige liefde. Ik aanbid U in naam van alle schepselen en offer U bijzonderlijk op de hulde der allerheiligste Maagd en de vurige gebeden van al uwe getrouwe ver eerders op aarde.

O Jesus, in het heilig Sacrament verbor gen, laat mij U waardig prijzen. Sta aan mijne ziel, die zoo dikwijls gedachteloos, zonder liefde en als stom voor U verschijnt, toe zich met uwe gedachten en gebeden te vereenigen. Draag ze uwen Vader op tot voldoening voor mijne zonden en voor de zonden der geheele wereld. Ik smEEK U,

lieve Jesus, verlaat mijne ziel niet weder; gedoog niet, dat ik U noodzake U ooit van haar te verwijderen. Dat ik alles vergete, o mijn Jesus, om er slechts aan te denken U eenig en alleen te dienen.

O mijn God, zoo liefdevol en beminnewaardig, »schenk U aan mij, wijl ik U bemin, en geef, dewijl mijne liefde te zwak is, dat ik U meer beminne. 't Is mij onmogelijk te weten, hoeveel aan mijne liefde tot U ontbreekt en hoever zij nog verwijderd is van den graad, dien zij behoorde te bereiken. Doch ik werp mij in uwe armen om mij nimmermeer van U te scheiden. Dat mijn leven, o Heer, in het licht uws aanschijns, waarin Gij degenen verbergt die U beminnen, voorbijga en eindige. »Al wat ik weet is, dat ik in allen deele, behalve in U, uitwendig en inwendig, allerellendigst ben; want alle rijkdom, die niet mijn God is, is slechts armoede voor mij." ¹⁾ Stort over mij de machtige genade uit, welke Gij aan de vrome vereerders van het allerheiligste Sacrament zoo ruimschoots mededeelt, opdat ik toeneme in liefde en ijver in uwen dienst.

¹⁾ H. Aug. Belijd. xiii.

O Maria, de hemel en de aarde, maar nog meer het Tabernakel spreken mij van de goddelijke liefde; spreek gij daarvan tot mijn hart. Wek het op om Jesus te beminnen, in Hem te hopen en alles van zijne goedheid te verwachten. Verdubbel mijne krachten om mij aan alle dingen te onthechten en het Hart van Jesus, dat zich onverdeeld aan mij schenkt, ook onverdeeld te beminnen.

Onbevleete Maagd, die beter dan wij de volmaaktheden van het Hart van Jesus kent, geef mij in wat ik doen moet om het een bijzondere vereering te bewijzen.

VERZUCHTING: O mijn zoete Verlosser, neem mij op onder het getal der door uwe genade levenden en aan de wereld gestorvenen. Laat mij nooit meer wenschen op nieuw voor de schepselen te leven.

Geestelijke Communie, bladz. 40

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41

XXXII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38.

Sursum corda.

De harten omhoog.

Préfatie der H. Mis.

Jesus woont in het allerheiligste Sacrament op aarde, maar Hij komt er slechts mede in aanraking om alles tot zijne liefde terug te voeren. — Verlaten wij met de gedachten en met ons hart de aarde en wij zullen vóór het Tabernakel een hemelsche lucht inademen, de verkwikkende lucht des Vaderlands. Leggen wij voor de voeten van onzen goddelijken Meester de natuurlijke gehechtheden, de zorgen die ons drukken en alle onrust des geestes af, en rusten wij uit in zijn Hart, in dat verblijf des vredes. Hoe? Jesus in het heilig Sacrament laat den glans zijner hemelsche hofhouding varen om ons in de stille schaduw des Tabernakels bij zich te ontvangen, en wij zouden niet voornemens zijn de boeien te verscheuren, die ons hierbeneden vasthouden!

Verheffen wij ons door de ingekeerdheid en het gebed naar *hoogere* sferen, waar de liefde ons roept. Werpen wij ons anker

in
in
door
ons
over
als
wo
aan
den
kon
me
me
mir
wa
de
Daa
ons
van
wo
gev
en
wij
ope
ge
na
lee
lie

in de hoogte en laten wij ons door Jesus in het heilig Sacrament den weg wijzen door de zee dezer wereld. Hij vraagt van ons deze verheffing van geest, die zoo in overeenstemming is met onze waardigheid als christen, zoo noodzakelijk in de tegenwoordigheid van onzen God, zoo voordeelig aan onze eeuwige belangen. Wij zijn voor den hemel geschapen; trachten wij er te komen langs den weg, door het heilig Sacrament ons aangewezen. Ons leven op aarde is, met de betrekking tot onze eeuwige bestemming, slechts een bijkomend iets, welks waarde geheel afhangt van de plannen, die de goddelijke Voorzienigheid met ons heeft. Daarom: Sursum corda, de harten omhoog!

Om in de hoogte te blijven, moet alles ons onverschillig zijn, behalve de liefde van het goddelijk Hart. Gelijk het laatste woord van Jesus' eucharistisch leven is het geven van Zichzelven, zoo zij ook het eerste en laatste woord onzer aanbidding eene toewijding aan zijn Hart, eene telkens herhaalde opoffering van al onze gedachten en neigingen. Zijne liefde verheugt zich, wanneer Hij, na zich aan ons gegeven te hebben, in ons leeft. Met dat geven van Zichzelven verliest Jesus niets; zoo ook hebben wij, met

Hem heer en meester te laten over onze ziel, niets te verliezen, maar alles te winnen.

Vragen wij onzen goddelijken Verlosser ons eenigermate te doen deelen in de machtige aantrekkelijkheid, welke zijn Hart voor zijne getrouwe aanbidders bezit. Hij zelf zegt tot ons: Breng hier niets anders mede dan uzelf; ga de uitboezeming des harten, waartoe mijne liefde u wil opwekken, niet tegen; hef u met de gedachten, de begeerten, de gewaarwordingen omhoog en daal niet weder naar beneden, gij zoudt de kracht, de godsvrucht, den vrede en de vreugde verliezen. Derhalve: Sursum corda, de harten omhoog!

Aanbidding.

Mijn Heer en mijn God, ik werp mij in ootmoed neder en aanbid U. Ik gevoel mij ongeschikt uwe onmetelijke goedheid, uwe oneindige liefde in het allerheiligste Sacrament te beschouwen. Hoe minder ik mij in staat acht U voor deze onbegrijpelijke weldaad naar behooren te danken, des te vuriger smee ik U mijn hart de gevoelens in te storten, welke mij ontbreken. Dat uwe liefde mij aan de wereld en aan mij zelven onthechte en mij de woorden ingeve, die

mijn verlangen om U te beminnen en in leven en dood geheel aan uw goddelijk Hart toe te behooren, beter kunnen uitdrukken.

O mijn God, die een oneindige liefde waardig zijt, ik bemin U, en mijn eenig verlangen is U te beminnen en U tot mijn laatsten snik in het Tabernakel te vereeren, gelijk Gij het verdient.

Ik bemin U, o Heer Jesus, die mij met een eeuwige liefde bemint en mij daarvan het bewijs geeft door uwe voortdurende tegenwoordigheid op het altaar. Ik vraag U slechts ééne genade, deze namelijk van U altijd te beminnen.

Ik bemin U meer dan al het andere en meer dan mij zelven, o Jesus, die mijne liefde hooger schat dan uwe uitwendige glorie. Ik wil liever op dit oogenblik in uwe liefde sterven dan één oogenblik leven zonder U te beminnen.

Ik bemin U, o Jesus, en ik verlang en wensch van de veelvuldige communie en zelfs van den hemel slechts het geluk U volmaakt te beminnen.

Kan ik U, o mijn God, mijne liefde niet ieder oogenblik door woorden betuigen, geef dan, dat mijn hart de voort-

urende meening hebbe om zoo dikwijls ik ademhaal een akte van liefde te verwekken.

Ik bemin U, o Heer Jesus, die U wel gewaardigt eenzaam voor mij op het altaar te blijven. Ik bemin U, lieve Jesus, die U aan duizende beleedigingen blootstelt om mij niet van uwe tegenwoordigheid te berooven; verleen mij de genade dat ik, tot eerherstel, U beminnend wete te lijden en lijdend U wete te beminnen.

Ik bemin U, o Jesus, wijl gij mij in het heilig Sacrament des Altaars uw Hart geschonken hebt en mij toestaat U bij iedere H. Communie het mijne op te offeren.

Mijn zoete Verlosser, gewaardig U, naarmate ik den dood meer nabij kom, mijne liefde tot U te vermeerderen en tot volmaaktheid op te voeren. Verleen mij de genade in een akte van volmaakte liefde te sterven en alsdan te *gevoelen*, dat ik U bemin, niet meer met een tijdelijke, maar met een eeuwige liefde.

O Maria, help mij door de liefde en het vertrouwen tot het Hart van Jesus op te stijgen.

VERZUCHTING : O Jesus, maak het mij tot

een gewoonte mijn hart tot U te verheffen,
en onthecht mij meer en meer aan de aard-
sche dingen.

Geestelijke Communie, bladz. 40

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41

—

XXXIII. BEZOEK.

Gebed van voorbereiding. Zie bladz. 38

Jesus bidt voor ons.

Hebr. vii, 25.

Volgens het getuigenis van den H. Apostel Paulus bidt Jesus zonder ophouden voor ons. Hij maakt zich tot den *Bewerker* van ons heil bij zijn hemelschen Vader. Om zijnen Vader gunstig voor ons te stemmen en meer weldaden van Hem te verkrijgen, toont Hij Hem de litteekenen zijner wonden en zijn geopende Zijde, en biedt Hem de laatste bloeddroppels aan, die uit zijn heilig Hart zijn gevloeid. Het gebed neemt alle cogenblikken der achttienhonderdjarige gevangenschap van Jesus in het heilig Sacrament in beslag. Maar zou Hij niet voornamelijk bidden voor degenen, die zijn eucharistischen troon omringen en hunne gebeden met de zijne vereenigen?

Laat ons Jesus in het heilig Sacrament niet alleen laten bidden. Vereenigen wij ons gebed met dat van den *grooten Voorspreker* der Kerk. Zijn gebed is zooveel te machtiger, als het vuriger en ootmoediger is. Vragen wij wat Jesus vraagt. Hij bidt zijnen Vader zijne Kerk te zegenen, te verheffen, uit te breiden en haar te beschermen tegen hare vijanden. Bidden wij dus, vóór het Tabernakel neergeknielt, voor de heilige Kerk, voor den Plaatsbekleeder van Jesus Christus, voor de priesters, voor de geestelijke orden, voor de bedrukten, voor de beproefden, voor alle geloovigen. Vergeten wij de zondaars en de ketters niet. Voegen wij er ook bijzondere gebeden bij voor de behoeften onzer ziel en voor die van onze nabestaanden; en denken wij in ons gebed aan de zielen in het vagevuur, dat gedeelte der heilige Kerk, hetwelk zoo dierbaar is aan het Hart van Jesus.

Laat ons echter, om het goddelijk Hart te vermurwen en gunstig voor onze verlangens te stemmen, bij ons gebed een offer voegen. Wij kunnen ons bloed voor Jesus niet storten, schenken wij Hem echter onzen wil. Hij toont ons door onophoudelijke weldaden, dat wij de *gelief-*

koo
ons
min
van
Alf
boe
chr
voll
me
de
in
doo
ver
we
hoo

gel
bev
hoo
die
sen
Va
mi
lig
los
mi

koosde zielen zijns Harten zijn; betoonen wij ons door onze edelmoedigheid als waarlijk *minnende* zielen, die niet altijd willen ontvangen zonder te geven. Wel laat de H. Alfonsus de Liguorio, in zijn voortreffelijk boek over de liefde van Jesus Christus, de christelijke liefde met recht bestaan in een volkomene gelijkvormigheid van onzen wil met den wil van God. De liefde toch is als de drijfveer van den wil. Vragen wij Jesus in het heilig Sacrament zonder ophouden ons door de liefde te ontsteken, welke zijn Hart verteert; want als wij bidden met liefde en werken met liefde, dan zullen wij zeker verhoord worden.

Aanbidding.

Allerliefste Jesus, ik aanbid U met de Engelen en breng U mijne hulde met de onbevleete Maagd en geheel het hemelsch hof. Zegen deze oogenblikken, o mijn Jesus, die in het Tabernakel, evenals in Gethsemane, evenals op Calvarië, uw hemelschen Vader voor ons bidt. Vereenig, bid ik U, mijn gebed met het uwe in het allerheiligste Sacrament. Wat zou er, o mijn Verlosser, zonder uw goddelijke voorspraak van mij geworden zijn? Gij hebt mij, benevens

andere gunsten, de genade van het ware geloof, de vergiffenis mijner zonden, de liefde tot het heilig Sacrament en de belofte des hemels verworven. Houd niet op mij uwen Vader aan te bevelen. Mijne zwakheid is niet minder te vreezen dan de bekoring. Geef mij de kracht aan de bekoring te weerstaan en schenk mij vooral de genade van een vurige liefde, want na mijn dood zal deze niet meer toenemen. Alleen de hoop op mijne zaligheid kan mijn hart niet bevredigen. Ik vrees, dat ik U in den hemel niet genoeg zal beminnen, en verlang met de hulp uwer genade alle middelen aan te wenden om U gedurende de geheele eeuwigheid te beminnen met een allervurigste liefde.

O mijn Verlosser, die U tot onzen Voor spreker maakt bij uwen Vader, ik dank U, dat Gij zijne barmhartigheid over mijne arme ziel afsmeekt; Gij alleen weet, hoezeer ik die noodig heb. Duld niet langer, dat zooveel zielen in de wereld, om wier heil Gij bidt, zich niet bekeeren; dat zooveel zondaars, die Gij met weldaden overlaadt, U niet beminnen noch dienen.

O Jesus, ik wend mij tot uw Hart, dat men nooit te vergeefs aanroept: maak dat men U kenne en beminne. Breid uw rijk

uit over de geheele aarde en vervul de harten met uwe liefde. Laat mij het Tabernakel niet verlaten, zonder dat Gij mijn gebed verhoord hebt

Stort uwe zegeningen uit over degenen die mij dierbaar zijn; bescherm hunne geestelijke en tijdelijke belangen; kom allen te hulp die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen. Schenk ons de vermeerdering der heiligmakende genade, de gaven des H. Geestes, de volharding tot het einde en maak ons indachtig er alle dagen van ons leven om te bidden.

O Maria, moge mijn hart in vereeniging met het uwe den God des Tabernakels, Jesus in het allerheiligste Sacrament, aanbidden, loven, danken en beminnen!

VERZUCHTING: Heer Jesus verleen mij de genade, dat ik U in mijn doodsuur beminne met een zoo belanglooze liefde, als waarmede uw Hart mij in 't uur van uw dood aan 't kruis heeft liefgehad.

Geestelijke Communie, bladz. 40

Gebed tot sluiting van 't bezoek, bladz. 41

LITANIEN, GEBEDEN, HYMNEN EN ANTIFONEN.

LITANIE VAN HET HEILIG SACRAMENT.

Heer, ontferm U onzer!
Christus, ontferm U onzer!
Heer, ontferm U onzer!
Christus, hoor ons!
Christus, verhoor ons!
God hemelsche Vader, ontferm U onzer!
God Zoon, Verlosser der wereld,
God Heilige Geest,
Heilige Drievuldigheid, één God,
Levend brood, dat uit den hemel ge-
daald zijt,
Verborgten God en Zaligmaker,
Tarwe der uitverkorenen,
Wijn, die maagden voortbrengt,
Voedzaam brood en geneugte der ko-
ningen,

ontferm U onzer!

Altijddurend offer, ontferm U onzer!
 Zuivere opdracht,
 Lam zonder vlek,
 Allerzuiverste maaltijd,
 Spijs der Engelen,
 Verborgen hemelsch voedsel,
 Gedachtenis van Gods wonderen,
 Bovennatuurlijk brood,
 Vleeschgeworden Woord, onder ons wo-
 nend,
 Heilig slachtoffer,
 Kelk der zegening,
 Geheim des geloofs,
 Hoogwaardig en uitmuntend Sacrament,
 Allerheiligste offerande,
 Zoenoffer voor levenden en dooden,
 Hemelsch behoedmiddel, dat ons voor zon-
 den bewaart,
 Wonder van Gods wonderen,
 Allerheiligste gedachtenis van het lijden
 des Heeren,
 Geschenk, dat alle volheid te boven
 gaat,
 Voortreffelijk gedenkteeken der godde-
 lijke liefde,
 Overvloeiende bron van Gods mildda-
 digheid,
 Hoogheilig en allerverhevenst Geheim,

ontferm U onzer!

EN.

ontferm U onzer!

Krachtige spijs der onsterfelijkheid,
 Aanbiddelijk en levendmakend Sacrament,
 ontferm U onzer!
 Onbloedige offerande,
 Spijs en dischgenoot,
 Allerzoetste maaltijd, bij welke de En-
 gelen tegenwoordig zijn en dienen,
 Sacrament van godsvrucht,
 Band van liefde,
 Opperpriester, die zelf de offerande zijt,
 Geestelijke zoetheid, die in haar eigen
 oorsprong gesmaakt wordt,
 Verkwikking der heilige zielen,
 Teerspijs dergenen, die in den Heer
 sterven,
 Onderpand der toekomende glorie,
 Wees genadig; spaar ons, Heer!
 Wees genadig; verhoor ons, Heer!
 Van het onwaardig nuttigen uws lichaams
 en bloeds, verlos ons Heer!
 Van de begeerlijkheid des vleesches,
 Van de begeerlijkheid der oogen,
 Van de hoovaardij des levens,
 Van alle gelegenheid tot zonde,
 Door de groote begeerte, die Gij gehad
 hebt, om dit Paaschlam met uwe leer-
 lingen te eten,
 Door de diepe ootmoedigheid, waarmede

ontferm U onzer!

verlos ons, Heer!

Gij de voeten uwer leerlingen gewaschen hebt, verlos ons, Heer!

Door de allervurigste liefde, waarmede Gij dit goddelijk Sacrament hebt ingesteld,

Door uw kostbaar Bloed, hetwelk Gij ons op het altaar hebt nagelaten,

Door de vijf wonden, die Gij in uw allerheiligst lichaam voor ons ontvangen hebt,

Wij zondaren, wij bidden U, verhoor ons!

Dat het U believe, het geloof, den eerbied en de godsvrucht jegens dit bewonderenswaardig Sacrament in ons te vermeerderen en te bewaren,

Dat het U believe, ons door eene oprechte belijdenis onzer zonden tot het dikwijls ontvangen van dit aanbiddelijk Geheim voor te bereiden,

Dat het U believe, ons van alle ketterij, trouweloosheid en verhardheid des harten te bevrijden,

Dat het U believe, ons de hemelsche en kostbare vruchten van dit allerheiligst Sacrament ruimschoots mede te deelen,

Dat het U believe, ons in het uur des doods met deze hemelsche teerspijs te versterken en te beschermen,

verlos ons, Heer!

wij bidden U, verhoor ons!

Zoon Gods ! wij bidden U, verhoor ons !
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, spaar ons, Heer !
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, verhoor ons, Heer !
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, ontferm U onzer, Heer !
 Christus, hoor ons !
 Christus verhoor ons !
 v Heer, verhoor mijn gebed,
 R En mijn geroep kome tot U.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die ons onder dit wonderbaar
 Sacrament de gedachtenis van uw lijden
 hebt nagelaten : verleen ons, bidden wij U,
 de heilige geheimen van uw lichaam en
 bloed zóó te vereeren, dat wij de vrucht
 uwer verlossing gedurig in ons mogen ge-
 voelen. Die leeft en regeert in de eeuwen
 der eeuwen. Amen.

LI

Hee

Chr

Hee

Chr

Chr

God

God

c

God

H.

Ha

s

Hart van Jesus,

LITANIE VAN HET H. HART VAN JESUS.

Heer, ontferm U onzer !

Christus, ontferm U onzer !

Heer, ontferm U onzer !

Christus, hoor ons !

Christus, verhoor ons !

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer !

God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U
onzer !

God, Heilige Geest, ontferm U onzer !

H. Drievuldigheid, één God, ontferm U onzer !

Hart van Jesus, met het woord Gods zelf-
standig vereenigd,

Heiligdom der Godheid,

Tempel der H. Drieëenheid,

Afgrond van wijsheid,

Oceaan van goedheid,

Troon der barmhartigheid,

Nooit uitgeputte schat,

Wiens overvloed ons allen verrijkt,

Onze vrede en onze verzoening,

Toonbeeld van alle deugden,

Oneindig beminnend, en oneindig be-

minnenswaardig,

Springader des eeuwigen levens,

ontferm U onzer, Jesus !

Hart van Jesus,

Waarin de Vader zijn behagen schept,
 Verzoeningsaltaar voor onze zonden,
 Voor ons met bitterheid gelaafd,
 In Gethsemane tot stervens toe be-
 nauwd,
 Met verguizingen verzadigd,
 Van liefde gewond,
 Dat al Uw bloed aan het kruis vergoot,
 Verbrijzeld om onze snoodheden,
 Nu nog door ondankbaren verscheurd,
 Toevlucht der zondaren,
 Sterkte der zwakken,
 Troost der bedrukten,
 Volharding der rechtvaardigen,
 Heilbron voor die op U vertrouwen,
 Plechtanker voor die in U sterven,
 Troostvolle bescherming voor uwe
 vereerders,
 Geneugte van alle Heiligen,
 Onze hulp in overstelpenden nood,
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, spaar ons, Jesus.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, verhoor ons, Jesus.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
 wereld, ontferm U onzer, Jesus.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.

Hart van Jesus,

ontferm U onzer Jesus!

Har
Ont
v

A
ons
Uw
en
zijn
en
Doe

Ky
Ch

Ky
Ch
Ch
Pa

Fil

Hart van Jesus brandende van liefde voor ons.
Ontvlam in ons hart eene brandende liefde
voor U.

LATEN WIJ BIDDEN.

Almachtige God, wij bidden U, verleen
ons, dat wij, die in het allerheiligste hart
Uws geliefden Zoons al onzen roem stellen,
en daaraan de voornaamste weldaden van
zijne liefde dank weten, ook in de werking
en vruchten daarvan ons mogen verblijden.
Door denzelfden Christus onzen Heer.

Antw. Amen.

LITANIE DER H. MAAGD.

Kyrie eleïson.	Heer, ontferm U onzer.
Christe eleïson.	Christus, ontferm U onzer.
Kyrie eleïson.	Heer, ontferm U onzer.
Christe, audi nos.	Christus, hoor ons.
Christe, exaudi nos.	Christus, verhoor ons.
Pater de coelis Deus,	God, Hemelsche Vader,
miserere nobis.	ontferm U onzer.
Fili Redemptor Mundi	God Zoon, Verlosser
Deus, miserere no-	der wereld, ontferm

bis.	U onzer.
Spiritus sancte Deus,	God H. Geest, ontferm
miserere nobis.	U onzer.
Sancta Trinitas unus	H. Drievuldigheid één
Deus, miserere no-	God, ontferm U on-
bis.	zer.
Sancta Maria, ora pro	H. Maria, bid voor ons.
nobis.	
Sancta Dei Genitrix,	H. Moeder Gods,
Sancta Virgo virginum,	H. Maagd der maag-
	den,
Mater Christi,	Moeder van Christus,
Mater divinae gratiae,	Moeder der goddelijke
	genade,
Mater purissima,	Allerzuiverste Moe-
	der,
Mater castissima,	Allerreinste Moeder,
Mater inviolata,	Onbevleete Moeder,
Mater intemerata,	Ongeschonden Moe-
	der,
Mater amabilis,	Minnelijke moeder,
Mater admirabilis,	Wonderlijke Moeder,
Mater Creatoris,	Moeder des Scheppers,
Mater Salvatoris,	Moeder des Zaligma-
	kers,
Virgo prudentissima,	Allervoorzichtigste
	Maagd,
Virgo veneranda,	Eerwaardige Maagd,

Ora pro nobis.

Bid voor ons.

Virg
Virg
Virg
Virg
Spe

Sed
Cau

Vas
Vas
Vas

Ros
Tur
Tur
Don
Foe
Jæn
Ste
Sal
Ref

Con
n
Aus
n
Reg

Virgo praedicanda,	Loffelijke Maagd,
Virgo potens,	Machtige Maagd,
Virgo clemens,	Goedertieren Maagd,
Virgo fidelis,	Getrouwe Maagd,
Speculum justitiae,	Spiegel der rechtvaardigheid,
Sedes sapientiae,	Stoel der wijsheid,
Causa nostraelaetitiae,	Oorzaak onzer blijdschap,
Vas spirituale,	Geestelijk Vat,
Vas honorabile,	Verheven Vat,
Vas insigne devotionis,	Uitstekend Vat van Godsvrucht,
Rosa mystica,	Geheimzinnige Roos,
Turris Davidica,	Toren van David,
Turris eburnea,	Ivoren Toren,
Domus aurea,	Huis van Goud,
Foederis arca,	Arke des verbonds,
Janua Coeli,	Deur des Hemels,
Stella matutina,	Morgenster,
Salus infirmorum,	Behoud der zieken,
Refugium peccatorum,	Toevlucht der zondaren,
Consolatrix afflictorum,	Troosteres der bedrukten,
Auxilium Christianorum,	Hulp der Christenen,
Regina Angelorum,	Koningin der Engelen,

Ora pro nobis.

Bid voor ons.

Regina Patriarcha-	Koningin der Oudva-	
rum,	ders,	
Regina Prophetarum,	Koningin der Profeten,	
Regina Apostolorum,	Koningin der Aposte-	
	len,	
Regina Martyrum,	Koningin der Mar-	Bid
	telaren,	voor
Regina Confesso-	Koningin der Belij-	ons.
rum,	ders, Koningin der	
Regina Virginum,	Maagden, Koningin	
Regina Sanctorum	v. alle Heiligen,	
omnium,	Koningin zonder	
Regina sine labe-	erfsmet ontvangen,	
originali concepta,	Koningin van den al-	
Regina sacratissimi	lerheiligsten Rozen-	
Rosarii,	krans,	
Agnus Dei, qui tol-	Lam Gods, dat weg-	
lis peccata mundi,	neemt de zonden der	
parce nobis, Domine.	wereld, spaar ons,	
	Heer.	
Agnus Dei, qui tollis	Lam Gods, dat weg-	
peccata mundi, ex-	neemt de zonden	
audinos, Domine.	der wereld, verhoor	
	ons, Heer.	
Agnus Dei, qui tollis	Lam Gods, dat weg-	
peccata mundi, mi-	neemt de zonden	
serere nobis.	der wereld, ont-	
	ferm U onzer.	

Chr
Chr
v.
sanc
R.
prom

G
aesu
men
fund
nunt
lii t
cogn
sione
cem.
glori
Per
Dom
Ame

Christe, audi nos,
 Christe, exaudi nos,
 v. Ora pro nobis,
 sancta Dei genitrix,
 R. Ut digni efficiamur
 promissionibus Christi.

Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.
 v. Bid voor ons, heilige Moeder Gods,
 A. Opdat wij de beloften van Christus waardig worden.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Gratiam tuam, quaesumus, Domine, mentibus nostris infunde, ut qui, angelo nuntiante, Christi Filii tui incarnationem cognovimus, per passionem ejus et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Wij bidden U, o Heer, stort uwe genade in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des engels, de menschwording van Christus uwen Zoon hebben leeren kennen, door zijn lijden en kruis tot de glorie der verrijzenis mogen gebracht worden. Door denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

VERSCHILLENDE GEBEDEN.

AKTE VAN EERHERSTEL DOOR JESUS IN HET H. SACRAMENT.

O driewerf heilige God, ik aanbid U, ik bemin U, ik loof U door het heilig Hart van Jesus in het allerheiligste Sacrament des Altaars, en ik offer U door de gezegende handen der onbevleete Maagd Maria al de heilige Hostiën, die op onze altaren en in onze Tabernakels aanwezig zijn, op tot een offer van verzoening, van eerherstel en van vergiffenis voor al de heiligschennissen, onteeringen, goddeloosheden, godslasteringen en boosheden, die U over de geheele aarde worden aangedaan.

GEBED TOT JESUS IN HET H. SACRAMENT.

O Jesus, Heer en Meester mijns harten, ik bid U met aandrang om de genade U in het allerheiligste Sacrament met een vurige en grootmoedige liefde te vereeren en, zoo noodig, zelfs te lijden en te ster-

ven
op,
mo
de
we
der
baa
op
uwe
ik
ster
stel
de
een
dat
wer
oor
eeu
lijk
ged
en

G

I
leve
doe

ven ter eere van U. Ik offer U mijne ziel op, opdat Gij ze, indien het U behagen mocht haar in de benauwdheden, waaraan de uwe gedurende uw lijden ten prooi geweest is, te doen ~~de~~elen, door eene bijzondere genade in staat stelt om met dankbaarheid te lijden. Ik offer U mijn lichaam op als een uitwendig slachtoffer, dat aan uwe verheerlijking is toegewijd. Geef, dat ik steeds met groote getrouwheid de versterving boven de zinnelijke voldoeningen stelle én een geweldigen afkeer hebbe van de aardsche dingen. O Jesus, boezem mij een heiligen haat in jegens mij zelve, opdat ik de voorbijgaande genietingen dezer wereld, welke ik mij zoo gemakkelijk veroorloof, gaarne ten offer brenge voor de eeuwige van hiernamaals. Geef mij eindelijk de genade, dat ik U hier op aarde en gedurende de geheele eeuwigheid beminne en verheerlijke. Amen.

GEBED OM DE LIEFDE TOT HET HART VAN
JESUS TE VRAGEN.

Ik aanbid U, o van liefde gloeiend Hart, levend heiligdom der Godheid! Wat kan ik doen om U schadeloos te stellen voor de

vernederling, waarin het allerheiligste Sacrament U gebracht heeft? Ik bemin U, o goddelijk Hart, geheel brandend van liefde voor God en voor mij! Ik vereenig mij met al uwe bewegingen, met al uwe gesteltenissen; en ik bid U om de genade van uw leven te leven en van uw liefdevuur te branden. Ik verheug mij, dat ik U in den hemel bemind en verheerlijkt zie en ik smEEK U om de genade in uwe smarten te mogen deelen. Ik wensch van ganscher harte liever te lijden dan U te mishagen en wensch te sterven om slechts ééne doodzonde te kunnen beletten. Laat mijne ziel uw goddelijken spoorslag gevoelen en maak, dat zij zich aan alle dingen onthechte, welke mij van U kunnen scheiden of mijne liefde tot U kunnen verminderen.

O goddelijk Hart, mijn vurigste wensch is in U te rusten en slechts door U, in U en uit liefde tot U te leven. Geef dat ik als de lamp, die voortdurend vóór het Tabernakel brandt, in den geest steeds bij U blijve, en dat mijn hart, aan deze lamp gelijk, uwe tegenwoordigheid nimmer uit het oog verlieze. Maak, dat uw wil het licht mijns geestes en uwe liefde de vlam zij, die mijn hart hier en hiernamaals verteert. Amen.

GEL

de
te
ont
hei
ger
vlu
uit
par
en
om
alle
Sch
heidez
Ik
lig
Ge
uw
gemi
he
oo

GEBED OM DEN ZEGEN VAN HET ALLERHEILIG-
STE SACRAMENT TE VRAGEN.

O Jesus, die uit uw Tabernakel komt om de ontfermingen uws Harten over ons uit te storten, geef mij de gesteltenis om ze te ontvangen. Drijf de vijanden mijner zaligheid, die alles aanwenden om mij uwe tegenwoordigheid te doen vergeten, op de vlucht. Stort uw goddelijken zegen over mij uit en geef, dat deze zegen mij een onderpand zij voor de vergiffenis mijner zonden en een behoedmiddel tegen de gelegenheden om U te beleedigen. Zuiver mijne ziel van alle vlekken en bevestig haar in de deugd. Schenk mij uwe liefde en de middelen om heilig te leven en te sterven.

O mijn God, ik smeeek van uwe goedheid dezelfde gunsten af voor mijne nabestaanden. Ik beveel hen bijzonderlijk aan uw allerheiligst Hart en bid U ons met uw goddelijken Geest te vervullen. Schenk ons allen, o Heer, uwen zegen, en dat deze zich uitstrekke over geheel ons leven tot aan onzen dood.

O mijne Moeder, zegen mij al de dagen mijns levens. Maak, bid ik u, dat ik u in het uur mijns doods met mijne sterfelijke oogen moge aanschouwen, hoe onwaardig

ik deze gunst ook ben. Verwerf mij de genade, dat ik al mijne zonden hier op aarde moge afboeten en sterven moge in liefde met God en in een onbegrensd vertrouwen op uwen *altijddurenden bijstand*. Amen.

AKTE VAN TOEWIJDING AAN HET ALLERHEILIGST HART VAN JESUS.

O aanbiddelijk Hart van mijn Jesus! het teederste, het beminnelijkste, en het edelmoedigste van alle harten, doordrongen van dankbaarheid bij de overdenking uwer weldaden, kom ik mij geheel en voor altijd aan U toewijden. Ik wil al mijne krachten inspannen om uwe vereering uit te breiden en om, indien zulks mogelijk is, alle harten voor U te winnen. O Jesus, ontvang heden mijn hart, of liever neem Gij het zelf, verander het, zuiver het om het aan U meer en meer gelijkvormig te doen worden, en maak mijn hart gelijk aan het uwe, ootmoedig, zachtmoedig, geduldig, vol van heilige en edelmoedige liefde. Verberg mijn hart met al de harten die U beminnen in het uwe, en laat nimmer toe dat ik het terugneme. Ja, ik wil liever sterven dan ooit uw aanbiddelijk Hart bedroeven.

Hart van Jesus! het verlangen mijns harten
is, U altijd te beminnen, U altijd te eeren,
U altijd te dienen. U altijd toe te behooren,
èn in het leven, èn in den dood, èn in alle
eeuwigheid. Amen.

Geloofd en gedankt zij elk oogenblik het
allerheiligst en allergoddelijkst Sacrament! ¹⁾

1) 100 d. afl. eens per dag, en driemaal daags
elken Donderdag en gedurende het octaaf van
het feest van het Allerheiligst Sacrament.

HYMNEN.

LOFZANG PANGE, LINGUA. 1)

Pange, lingua, gloriosi,	Wil, mijn tong, 't Ge- heim des Heeren,
Corporis mysterium,	't Lichaam, allenroem te groot,
Sanguinisque pretiosi,	't Kostbaar Bloed met lofzang eeren,
Quem in mundi pretium	Dat de Vrucht uit ed'len schoot,
Fructus ventris gene- rosi	Dat de Heer van wie regeeren
Rex effudit gentium.	Ten rantsoen der aard' vergoot.
Nobis datus, nobis natus,	Ons gegeven, ons gebo- ren,
Ex intacta Virgine	Uit een maagdelijke Bruid,
Et in mundo conversa- tus	Heeft Hij de aard' ten woon verkoren,
Sparso verbi semine,	Strooit het zaad des woords er uit,
Sui moras incolatus	Tot Hij 't leven Hem, beschoren,

1) Vertaling van wijlen Mgr. P. van der Ploeg met vergunning van den uitgever, den heer J. W. van Leeuwen te Leiden, hier overgenomen.

Miro clausit ordine.	Met een wondere orde sluit.
In supremæ nocte coenæ	't Laatst, dien avond van zijn leven,
Recumbens cum fratri- bus	Met zijn broed'ren aan den Disch,
Observata lege plene	Heeft Hij, als het voor- geschreven
Cibis in legalibus	Paaschmaal trouw ge- houden is,
Cibum turbæ duodenæ	Zelf Zich hun ten spijs gegeven,
Se dat suis manibus.	In dit nieuw Gehei- menis.
Verbum caro panem verum	't Woord, in 't vleesch tot ons gekomen,
Verbo carnem efficit	Maakte brood zijn vleesch door 't woord,
Fitque sanguis Christi merum	Wijn zijn bloed, dat uit ging stroomen ;
Et si sensus deficit	Zoo geen zin 't Ge- heim doorboort,
Ad firmandum cor sin- cerum	't Is genoeg voor 't hart des vromen,
Sola fides sufficit.	Dat hij hier 't geloof slechts hoort.

TANTUM ERGO.

Tantum ergo Sacramen-	Eeren wij dan diep-ge-
tum veneremur cer-	bogen;
nui ;	Een zoo Heilig Sacra-
	ment.
Et antiquum documen-	De oude schaduw is ver-
tum novo cedat ritui ;	vlogen,
	In dit nieuw Geheim
	volend ;
Præstet fides supple-	Wat de zinnen niet ver-
mentum sensuum de-	mogen :
fectui.	't Worde door 't ge-
	loof gekend.
Genitori Genitoque laus	Lof den vader, Onge-
et jubilatio :	boren,
	En zijn Ééngelboren
	Zoon;
Salus, honor, virtus quo-	Lof van alle jubelkoren
que sit et benedictio ;	Zij, met dank en ze-
	gentoon,
Procedenti ab utroque	Beider Geest, als Hun,
compar sit laudatio.	beschoren
	Op hun éénen glorie-
	troon.
Amen.	Amen.
v. Panem de coelo præ-	v. Brood uit den hemel
stitisti eis.	hebt Gij hun gege-
	ven.
R. Omne delectamen-	R. Dat alle geneugte in
tum in se habentem,	zich heeft.

L
sac
pas
reli
sum
et
mys
red
tum
sen
reg
cul
A

LC

Ver
d
Ne
d
Ad

Ver
r

In

1)

Oremus.

LAAT ONS BIDDEN.

Deus, qui nobis, sub
sacramento mirabili,
passionis tuae memoriam
reliquisti; tribue, quae-
sumus, ita nos corporis
et sanguinis tui sacra
mysteria venerari, ut
redemptionis tuae fruc-
tum in nobis jugiter
sentiamus. Qui vivis et
regnas in saecula sae-
culorum.

Amen.

God, die ons onder
het wonderbaar Sacra-
ment de gedachtenis
van uw lijden hebt na-
gelaten: verleen ons,
bidden wij U, de hei-
lige geheimen van uw
lichaam en bloed zóó
te vereeren, dat wij de
vrucht uwer verlossing
gedurig in ons mogen
gevoelen. Die leeft en
regeert in de eeuwen
der eeuwen. Amen.

LOFZANG VERBUM SUPERNUM. ¹⁾

Verbum supernum pro-	Gods uitgaand Hemel-
diens,	woord verliet
Nec Patris linquens	De rechterhand zijns
dexteram,	Vaders niet,
Ad opus suum exiens	En voor zijn werk toog
	Hij hier rond;
Venit ad vitae vespe-	En kwam aan 's levens
ram.	avondstond.

In mortem a disci-	Eer Hem zijn leerling
pulo.	straks ter dood

1) Vertaling enz. Zie bladz. 216.

Suis tradendus aemu- In handen van zijn haat'-
 lis, ren bood,
 Prius in vitae ferculo Biedt Jesus zich op
 won'dre wijs
 Se tradidit discipulis. Den zijnen aan ten le-
 vensspijs.

Quibus sub bina spe- Hij wilde hun, bij dubb'-
 cie len schijn,
 Carnem dedit et san- Met vleesch en bloed ten
 guinem, spijsze zijn,
 Ut duplici substantiae Opdat Hij zoo den
 mensch geheel
 Totum cibaret homi- Zou voeden naar zijn
 nem dubbel deel.

Se nascens dedit so- Geboren ons ten lotge-
 cium, noot,
 Convescens in edulium, Hij aan den Disch ten
 levensbrood,
 Se moriens in pretium, Hij, stervend, ten ver-
 lossingsprijs,
 Se regnans dat in prae- Is Vorst en loon in 't
 mium. Paradijs.

O SALUTARIS HOSTIA.

O salutaris hostia! O heilrijk Offer, dat ons
 redt,
 Quae coeli pandis os- En 's hemels poorten,
 tium! openzet,
 Bella premunt hostilia; Geef ons, om 's vijands
 druk te ontgaan,

Da robur, fer auxi- Geef krachten, en breng
lium. bijstand aan.

Uni trinoque Domino Aan d' Éénen en Drie-
een' gen Heer

Sit sempiterna gloria, Zij nimmer-onderbro-
ken eer;

Qui vitam sine termino Die 't leven door alle
eeuwen heen

Nobis donet in patria, Aan ons in 't Vader-
land verleen';

Amen. Amen.

LOFZANG ADORO TE.

Adore Te devote, la- Ik aanbid U met die-
tens Deitas, pen eerbied, o ver-
borgene Godheid!

Quae sub his figuris Die onder deze gedaan-
vere latitas: ten waarlijk schuilt:

Tibe se cor meum to- Aan U onderwerpt zich
tum subiicit, mijn hart gansch en al,

Quia Te contemplans Daar het U beschou-
totum dilicit. wend al zijne nietig-
heid erkent.

Visus, tactus, gustus, Gezicht, gevoel en
in Te falitur: smaak bedriegen zich
in U;

Sed auditu solo tuto Veilig gelooft men ech-
creditur. ter op 'tgehooralleen.

Credo quidquid dixit Dei Filius.	Ik geloof al wat Gods Zoon gezegd heeft.
Nil hoc veritatis ver- boverius.	Niets onfeilbaarder dan dit woord der Waar- heid
In cruce latebat sola Deitas;	Aan het kruis was al- leen de Godheid ver- borgen;
At hic latet simul et humanitas:	Hier echter schuilt tevens de menschheid.
Ambo tamen credens atque confitens,	Beide evenwel geloof- vende en belijdende,
Peto quod petivit la- tro poenitens	Vraag ik wat de boet- vaardige moordenaar U vroeg.
Plagas, sicut Thomas, non intueor;	Niet als Thomas zie ik uwe wonden:
Deum tamen meum Te confiteor:	En toch belijd ik U als mijn God:
Fac me Tibi semper ma- gis credere,	Geef, dat mijn geloof in U steeds grooter worde; Dat ik op U hope, U beminne.
In Te spem habere, Te diligere.	O gedachtenis van 's Heeren dood,
O memoriale mortis Domini,	Levend brood, dat den mensch het leven schenkt,
Panis vivis, vitam praes- tans homini,	Verleen mijner ziel de genade van in U te leven
Praesta meae menti de Te vivere,	

Et Te illi semper dulce sapere.	En altijd zoeten smaak in U te vinden.
Pie Peliance, Jesu Do- mine,	Liefderijke Pelikaan, o Jesus, Heer,
Me immundum munda Tuo sanguine,	Zuiver mij zoo onrein ik ben in uw bloed.
Cujus una stillia salvum facere.	Waarvan één druppel slechts voldoende is
Totum mundum quit ab omni scelere.	Om de zonden der ge- heele wereld uit te wisschen.
Jesu, quem velatum nunc aspicio.	O Jesus, dien ik thans onder een sluier ver- borgen zie,
Oro, fiat illud quod tam sitio,	Mij geworden, bid ik, waarik zoonaardorst,
Ut, Te revelata cernens facie,	Dat ik eenmaal, U met ontsluierd gelaat aan- schouwende,
Visu sim beatus Tuae gloriae.	Zalig zij in het zien Uwer glorie.
Amen.	Amen.

PANIS ANGELICUS.

Panis angelicus fit panis Het brood der Engelen
hominum: wordt het brood der
 menschen;

Dat panis cœlicus figu- Dit brood des Hemels
ris terminum. maakt een einde aan
 de zinnebeelden.

Ores mirabilis! mandu- O wonder! De arme en
cat Dominum geringe dienstknecht

Pauper, servus, et hu- nuttigt den Heer.
milis.

Te, trina Deitas unaque U, éénen God in drie
poscimus, Personen, vragen wij:

Sic nos tu visita, sicut Bezoek ons, gelijk wij
te colimus; U aanbidden;

Per tuas semitas. Geleid ons op uwe we-
Duc nos quo tendimus, gen waarheen wij
 streven,

Ad lucem quam inha- Naar het licht, waarin
bitas. Gij woont.

Amen. Amen.

AVE VERUM.

Ave, verum corpus na- Gegroet, o waarachtig
tum. lichaam, geboren uit

Ex Maria Virgine! de Maagd Maria!

Vere passum, immola- Waarlijk leedt Gij, of-
tum ferdet Gij U voor den

In cruce pro homine ! mensch aan het kruis-
Cuius latus perforatum Uit uwe doorboorde zij!
Vero fluxit sanguine. de vloeide waarlijk
bloed.

Esto nobis praegusta- Wees onze teerspijs in
tum het uur van onzen
Mortis in examine. dood.

O clemens, o pie, O zachtmoedige, o goe-
dertierene,

O dulcis Jesu, Fili O zoete Jesus, Zoon van
Mariae ! Maria !

O SACRUM.

O sacrum convivium O heilig Gastmaal,
in quo Christus sumi- waar Christus wordt ge-
tur, recolitur memoria nuttigt ; de gedachtenis
passionis ejus, mens im- van zijn lijden gevierd,
pletur gratia et futurae de ziel met genade ver-
gloriae nobis pignus da- vuld, en ons het onder-
tur. pand der toekomstige
glorie gegeven wordt.

LOFZANG JESU, DULCIS MEMORIA.

Jesu dulcis memoria O Jesus, uw zoete
Dans vera cordi gau- herinnering geeft aan
dia ; het hart ware vreugde ;

Sed super mel, et om-
nia
Ejus dulcis praesentia.

maar uwe tegenwoor-
digheid gaat boven
alles, overtreft de honig
in zoetheid.

Nil canitur suavius
Nil auditur jucundius.
Nil cogitatur dulcius,
Quam Jesus Dei Filius.

Geen gezang zoo wel-
luidend, geen woord zoo
aangenaam, geene ge-
dachte zoo zoet, als de
naam van Jesus, Zoon
van God.

Jesu, spes poeniten-
tibus,
Quam pius es petenti-
bus,
Quam bonus te quae-
rentibus
Sed quid invenienti-
bus!

O Jesus, hoop der
boetvaardigen, hoe goe-
dertieren zijt Gij voor
hen die tot U bidden,
hoe goed voor degenen
die U zoeken; doch
wat zijt Gij niet voor
hen die U vinden!

Nec lingua valet di-
cere,
Nec littera exprimere
Expertus potest cre-
dere
Quid sit Jesum dili-
gere.

Geene tong kan het
uitspreken, geene schrift
het uitdrukken, alleen
hij die het ondervonden
heeft kan het gelooven,
wat het is Jesus te be-
minnen.

Sis, Jesu, nostrum gau-
dium,
Qui es futurum prae-
mium,

O Jesus, wees onze
vreugde, Gij die een-
maal ons loon zult zijn;
onze glorie zij in U

Sit nostra in Te gloria. door alle eeuwen heen.
 Per cuncta semper sae- Amen.
 cula. Amen.

LOFZANG TOT HET H. HART VAN JESUS.

O Cor, amoris victima! O Hart, slachtoffer der
 Coeli perenne gaudium, liefde, eeuwige vreugde
 Mortalium solatium, des Hemels, troost en
 Mortalium spes ultima. laatste hoop der sterve-
 lingen!

Cor dulce. Cor amabile, Zoet hart, beminnelijk
 Amore nostri saucium, Hart, uit liefde tot ons
 Amore nostri languidum, verwond, van liefde tot
 Fac, sis mihi placabile. ons kwijnend, wees mij
 barmhartig.

Quos abluisti sanguine Voor allen, die Gij
 Venis apertum omnibus; door uw bloed hebt
 Nos intimis recessibus afgewasschen, geopend,
 Semel receptis contine. wil ons, na ons eenmaal
 in uw binnenste ontvan-
 gen te hebben, bewaren.

Jesu, Cor amantissimum, Allerbeminnelijkst
 Puris amicum mentibus, Hart van Jesus, Vriend
 Puris amandum cordi- der zuivere zielen en
 bus' beminnenswaardig voor

In corde regnes omnium!
de zuiveren van harte,
heersch over de harten
van allen!

LOFZANG AVE, MARIS STELLA.

Ave, maris Stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix Coeli porta.

Wees gegroet Sterre
der zee, verheven Moe-
der Gods en altijd
Maagd, heilvolle deur
des Hemels.

Sumens illud Ave,
Gabriëlis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evae nomen.

Gij hebt de groetenis
uit den mond van Ga-
briël aannemende, den
naam van Eva veran-
derd, en ons den vrede
bezorgd.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Slaak de boeien der
schuldigen, schenk aan
de blinden het licht,
verdrijf al onze rampen
en verwerf ons alle goed.

Monstra te esse Ma-
trem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Toon U onze Moeder:
dat Hij, die, voor ons
geboren, Uw zoon heeft
willen worden, door U
onze gebeden aanneme.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Uitstekende Maagd,
de zachtmoedigste van
allen, bevrij ons van
onze schuld en maak
ons zachtmoedig en
kuisch.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collaetemur.

Geef dat ons leven
rein, onze weg veilig
zij, opdat wij ons eens
eeuwig met U in de
aanschouwing van Jesus
verheugen.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui Sancto
Tribus honor unus.
Amen.

Lof aan God den
Vader, lof aan God den
Zoor en aan God den
H. Geest; dezelfde eer-
bewijzing en hulde zij
aan de Drietoegebracht.
Amen.

STABAT MATER.¹⁾

Stabat Mater dolorosa	Naast het kruis, met schreiende oogen,
Juxta crucem lacry- mosa	Stond de Moeder, diep bewogen,
Dum pendebat Filius.	Daar de Zoon te sterven hing,

¹⁾ Vertaling enz. Zie bladz. 216.

Cuius animam gemen- tem,	En haar door het zuch- tend harte,
Contristatam et dolē tem	Overstelt van wee en smarte,
Pertransivit gladius.	't Zevenvoudig slag- zwaard ging.
O quam tristis et af- flicta	O, hoe droef, hoe vol van rouwe
Fuit illa benedicta	Was die zegenrijkste vrouwe
Mater Unigeniti	Om Gods eengeboren Zoon!
Quae moerebat et dole- bat	Ach, hoe streed zij! ach, hoe kreet zij,
Pia Mater, quum vide- bat	En wat folteringen leed zij
Nati poenas inclyti.	Bij 't aanschouwen van dien hoon?
Quis est homo qui non fleret.	Wie, die hier niet schreien zoude,
Matrem Christi si vide- ret	Die het grievend leed aanschouwde,
In tanto supplicio.	Dat Maria's ziel ver- scheurt?
Quis non posset con- tristari	Wie kan, zonder mee te weenen,
Christi Matrem contem- plari.	Christus' Moeder hoo- ren stenen,
Dolentem cum Filio.	Daar zij met haar Zoon hier treurt?
Pro peccatis suae gen- tis	Voor de zonden van de zijnen
Vidit Jesum in tormentis	Zag zij Jesuszoo in pijnen

Et flagellis subditum.	En in wreede geesels- traf;
Vidit suum dulcem na- tum	Zag haar lieven Zoon zoo lijden,
Morientem, desolatum	Heel alleen den dood- kamp strijden,
Dum emisit spiritum.	Tot Hij zijnen geest hergaf.
Eja, Mater, fons amo- ris!	Geef, o Moeder! bron van liefde,
Me sentire vim doloris	Dat ik voele wat u griefde,
Fac, ut tecum lugeam.	Dat ik met u medeklaag;
Fac ut ardeat cor meum	Dat mij 't hart ontgloeit van binnen
In amando Christum Deum	In mijn Heer en God te minnen,
Ut sibi complaceam.	Dat ik Hem alleen be- haag.
Sancta Mater! istud agas;	Heil'ge Moeder! wil mij hooren,
Crucifixi fige plagas	Met de wonden mij door- boren,
Cordi meo valide.	Die Hij aan het kruis- hout leed;
Tui nati vulnerati.	Ach, dat ik die pijn ge- voelde,
Tam dignati pro me pati.	Die uw lieven Zoon doorwoelde,
Poenas mecum divide.	Toen hij stervend voor mij streed.
Fac me tecum pie flere.	Mocht ik klagen al mijn dagen,

Crucifixo condolere	En zijn plagen waarlijk dragen
Donec ego vixero.	Tot mijn jongste ster- venssmart.
Juxta crucem tecum stare,	Met u onder 't kruis te weenen,
Et me tibi sociare	Met uw rouwe mij ver- eenen,
In planctu desidero.	Dat verlangt mijn wee- nend hart.
Virgo virginum prae- clara	Maagd der Maagden! nooit volprezen,
Mihi jam non sis amara,	Wil nu niet mij tegen wezen,
Fac me tecum plangere.	Laat mij treuren aan uw zij;
Fac ut portem Christi mortem.	Laat mij al de wreede plagen
Passionis fac consortem	En den dood van Chris- tus dragen,
Et plagas recolere.	Laat mij sterven zoo als lij.
Fac me plagis vulne- rari,	Laat, mij in zijn kruis verslonden
Fac me cruce inebriari	Laat zijn wonden mij doorwonden
Et cruore Filii.	Om de liefde van uw Zoon.
Flammis ne urar suc- census,	Dan in wederliefde ont- stoken,
Per te Virgo, sim de- fensus	Worde ik door u voor- gesproken,

In die judicii.

Christe, quum sit hinc
exire,

Da per Matrem me
venire

Ad palmam victoriae

Quando corpus morie-
tur,

Fat ut animae donetur

Paradisi gloria.

Amen.

Moeder ! voor zijn rech-
tertroon.

Maak, dat mij het kruis
beware,

Dat dan Christus' dood
mij spare,

Dat Hij mij genâ be-
wijz' ;

En als 't lichaam eens
zal sterven,

Doe mij dan de glorie
erven

Van het Hemelsch Para-
dijs.

Amen.

ANTIFONEN VAN DE H. MAAGD.

In den Advent.

Alma Redemptoris Mater, quae pervia coeli porta manes et stella maris.

Succurre cadenti, surgere qui curat populo:

Tu quae genuisti, natura mirante, tuum Sanctum genitorem virgo prius ac posterius.

Gabriëlis ab ore sumens illud ave, peccatorum miserere.

v. Angelus Domini nuntiavit Mariae.

R. Et concepit de Spiritu Sancto.

Verhevene Moeder des Verlossers, die ons eene opene hemeldeur en zeester blijft

Snel uw volk dat bezwijkt en zich bekeeren wil ter hulpe.

Gij die tot verbazing der natuur uwen Heiligen Schepper hebt ter wereld gebracht en immer maagd gebleven zijt.

Gij die uit Gabriëls mond den wondervollen groet mocht hooren, wil ons zondaars genadig zijn.

De Engel des Heeren bracht aan Maria de boodschap. En zij heeft ontvangen van den H. Geest.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Gratiam tuam, quae-

Stort, bidden wij, o

sumus, Domine menti-
bus nostris infunde, ut
qui, angelo nuntiante,
Christi Filii tui incar-
nationem cognovimus,
per passionem ejus et
crucem ad resurrectio-
nis gloriam perducamur.
Per eundem Christum
Dominum nostrum.
Amen.

Heer! Uwe genade uit
in onze harten, opdat
wij, die door de bood-
schap des Engels de
Menschwording van
Christus Uwen Zoon
gekend hebben, door
zijn Kruis en lijden tot
de glorie der verrijzenis
mogengebracht worden.
Door denzelfden Chris-
tus, onzen Heer. Amen

Van Kerst-avond tot Maria Lichtmis.

De Antifonen als boven met het volgende vers.

V. Post partum virgo,
inviolata permansiti.

R. Dei genitrix interce-
de pro nobis.

Na de geboorte zijt gij
onbevleete Maagd ge-
bleven.

Heilige Moeder Gods
wees onze voorspraak
bij God.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Deus, qui salutis ae-
ternae, Beatae Mariae
Virginitate foecunda,
humano generi prae-
mia praestitisti, tribue
quaesumus ut ipsam pro
nobis intercedere sen-

O God, die door den
vruchtbaren maagdom
der allerheiligste Moe-
der Maria aan het
menschdom den prijs
van het eeuwige heil
hebt verleend, geef, bid-

tiamus, per quam me-
ruimus auctorem vitae
suscipere, Dominum
nostrum Jesum Chris-
tum Filium tuum.
Amen.

den wij U, dat wij de
voorspraak mogen on-
dervinden van haar door
wie wij den oorsprong
des levens hebben mo-
gen ontvangen, onzen
Heer Jesus Christus,
Uwen Zoon. Amen.

Van Maria Lichtmis tot Paaschavond.

Ave Regina caelorum,
ave Domina angelo-
rum.
Salve radix, salve por-
ta, ex qua mundo lux
est orta.

Gauda Virgo gloriosa,
super omnes spe-
ciosa.

Vale, o valde decora et
pro nobis Christum
exora.

v. Dignare me laudare
te. Virgo Sacrata.

R. Da mihi virtutem
contra hostes tuos.

Gegroet, o Koningin
des Hemels, gegroet der
engelen Vorstin

Gegroet, o heilige
stam, gegroet, o Hemel-
deur, vanwaar de we-
reld het heillicht wierd.

Verblijd U, o glorie-
rijke Maagd, die allen
in schoonheid overtreft.

Gegroet, o wonder-
schoone, en laat U voor
ons bij Christus hooren.

Vergun mij, o heilige
Maagd uwen lof te ver-
kondigen.

Geef mij kracht tegen
uwe vijanden.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Concede misericors
Deus fragilitati nos-
trae praesidium, ut qui
sanctae Dei Genitricis
memoriam agimus in-
tercessionis ejus auxi-
lio a nostris iniquita-
tibus resurgamus. Per
eumdem Christum. Do-
minum nostrum.
Amen.

Schenk goedertieren
God onze zwakheid bij-
stand opdat wij de ge-
dachtenis der Heilige
Moedermaagd veree-
rende, door hare hulp-
rijke voorbede van onze
zonden mogen opstaan.
Door denzelfden Chris-
tus onzen Heer.
Amen.

Van Paschen tot H. Drievuldigheids- Zondag.

Regina coeli laetare.
Alleluia.

Koningin des Hemels
verheug u Alleluja.

Quia quem meruisti
portare. Alleluia.

Want dien Gij waar-
dig geweest zijt te dra-
gen. Alleluja.

Resurrexit, sicut dixit.
Alleluia.

Is verrezen gelijk Hij
gezegd heeft. Alleluja.

Ora pro nobis Deum.
Alleluia.

Bid voor ons tot God.
Alleluja.

v. Gaude et laetare Vir-
go Maria Alleluia.

Verheug u en verblijd
u, o Maagd Maria. Al-
leluja

R. Quia surrexit Domi-
nis vere. Alleluia.

Want de Heer is waar-
lijk verrezen. Alleluja.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum laetificare dignatus es, praesta quaesumus, ut per ejus genitricem Virginem Mariam perpetuae capiamus gaudia vitae. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

O God, die U gewaar- digd hebt door de verrijzenis van Uwen Zoon, onzen Heer Jesus Christus de wereld te verblijden, geef bidden wij U, dat wij door zijne Moeder, de heilige Maagd, de vreugde van het eeuwige leven mogen erlangen. Door denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

Van H. Drievuldigheids-Zondag tot den Advent.

Salve, Regina, Mater
Misericordiae.

Wees gegroet, o Koningin, Moeder van Barmhartigheid.

Vita, dulcedo et spes
nostra, salve.

Ons leven, onze zee-
heid en onze hoop, wees
gegroet.

Ad te clamamus exu-
les, filii Evae.

Tot u roepen wij bal-
lingen, kinderen van
Eva.

Ad te suspiramus ge-
mentes et flentes in
haelacrymarum valle.

Tot u smeeiken wij
zuchtend en weenend
in dit dal van tranen.

Eja ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte.

Et Jesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende.

O clemens, o pia.

O dulcis Virgo Maria v. Ora pro nobis Sancta Dei genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Daarom dan, onze Voor-spreekster, ach sla op ons uwe zoo barmhartige oogen.

En toon ons, na deze ballingschap Jesus de gezegende vrucht uws lichaams.

O goedertierene, o meêdoogende.

O zoete Maagd Maria.

Bid voor ons heilige Moeder Gods.

Opdat wij de beloften van Christus waardig worden.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Omnipotens sempiterna Deus, qui glorio-sae virginis Matris Mariae corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu Sancto cooperante praeparasti, da ut cujus commemoratione laetamur, ejus pia intercessione ab instantibus malis et a morte perpetua liberemur. Per eumdem

Almachtige Eeuwige God, die het lichaam en de ziel der glorieijke Moedermaagd Maria, door de medewerking des H. Geestes tot eene waardige woning Uws Zoons hebt voorbereid; geef dat wij, die ons in hare gedachtenis verblijden, door hare liefderijke voorbede van alle toekomstige kwalen en van den eeuwigen

Christum Dominum nos-	dood bevrijd worden,
trum. Amen.	doordenzelfden Christus
	onzen Heer. Amen.

Tota pulchra es.

Tota pulchra es, Maria.	Geheel schoon zijt gij, Maria.
Et macula originalis non est in te.	En de smet der erf- zonde is niet in U.
Tu gloria Jerusalem.	Gij zijt de glorie van Jerusalem.
Tu laetitia Israël.	Gij de vreugd van Is- raël.
Tu honorificentia populi nostri.	Gij de verheerlijking van ons geslacht.
Tu advocata peccato- rum.	Gij de voorspreek- ster van zondaren.
O Maria!	O Maria!
O Maria!	O Maria!
Virgo prudentissima.	Allervoorzichtigste Maagd.
Virgo clementissima.	Goedertierenste Maagd.
Ora pro nobis.	Bid voor ons.
Intercede pro nobis ad Dominum Jesum Christum. Amen.	Smeeek voor ons tot den Heer Jesus Christus. Amen.

GEESTELIJKE OEFENING

TER EERE VAN HET

ALLERHEILIGSTE HART VAN JESUS.

V. Deus in adjutorium meum intende.

R. Domine ad adjuvandum me festina.

Men zingt den volgenden Psalm 116.

Laudate Dominum omnes gentes, *laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus; *et veritas Domini manet in aeternum.

V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Men leest vóór met luider stem:

I.

Tegenwoordigheid Gods.

Laat ons opwekken een levendig geloof in de tegenwoordigheid Gods. Laat ons al

onze werken opdragen tot Zijn meerdere glorie; en laat ons bidden om Zijne goddelijke hulp, ten einde vruchten te trekken uit deze vrome oefening.

Wij allen, in den naam des Heeren in deze Kerk vergaderd, nemen ons voor te vereeren en te aanbidden het allerheiligste Hart van Jesus, brandend van liefde tot onze zielen, vooral omdat Hij in het lijden en den dood Zijn kostbaar bloed heeft gestort voor alle menschen, omdat Hij is gebleven met ons tot aan de voleinding der eeuwen in het allerheiligste Sacrament des Altaars, en Zich op deze wijze maakte tot onze spijs, onzen gezelschap, onzen vriend in het leven, en onze teerspijs in den dood. Hier betuigen wij, Hem altijd te willen danken voor zooveel liefde, Hem altijd trouw te willen dienen, en beminnen met geheel ons hart, en te maken dat Hij gekend en bemind worde door anderen. Uit dankbare beantwoording aan Zijne zoo groote liefde zijn wij nog besloten, met alle godvruchtige hulde van aanbidding en van liefde te willen samenwerken om te vergoeden, en te herstellen de oneerbiedigheden, de beleedigingen, de minachtingen en de ondankbaarheden, die Hij ontvangt in het Allerheiligste Sacrament des Altaars.

II.

ROZENHOEDJE

van het Goddelijk Hart van Jesus.

1°. Mijn allerminnelijkste Jesus, bij het denken aan Uw goed Hart, en bij het zien hoe het geheel toegenegenheid en zoetheid is jegens de zondaars, voel ik mijn hart zich verheugen en vervuld worden met vertrouwen dat ik door U goed zal ontvangen worden. Helaas! wat al zonden heb ik bedreven! Maar, met Petrus, met de boetvaardige Magdalena beween ik ze thans, en verfoei ze, omdat zij U beleedigd hebben, U, mijn opperste Goed! Ik smeeek U, schenk mij algeheele vergeving, en o, dat ik sterve, ja ik bid U door Uw goed Hart, dat ik sterve liever dan U te beleedigen, en zekerlijk dat ik leve alleen om U op nieuw te beminnen.

Men bidt één *Onze Vader*, vijfmaal *Eere zij den Vader*, ter eere van de vijf wonden en van het goddelijk Hart van Jesus.

O Zoet Hart van Jesus!

Maak dat ik U steeds meer beminne!

2°. Ik zegen, mijn Jesus, Uw allerrootmoedigst Hart en dank U dat Gij niet alleen

met teedere bezorgdheid mij uitnoodigt het na te volgen, maar ook door Uwe groote vernederingen mij den weg daartoe hebt aangewezen en voorbereid.

Dwaze en ondankbare, die ik was! Hoe verre ben ik afgedwaald. Vergeef mij. Neen, geen hoovaardigheid meer en zelfverheffing, maar met een ootmoedig hart wil ik U, door de vernederingen henen volgen, en vrede en zaligheid vinden.

Geef mij moed, en eeuwig zal ik Uw Hart zegenen.

Één Onze Vader, vijfmaal Eere zij den Vader, enz.

O Zoet Hart, enz.

3°. Ik bewonder, mijn Jesus! Uw allergeuldigst Hart en ik dank U voor de groote voorbeelden van overwinnelijke gelatenheid, die Gij ons hebt verstrekt. Ik betreur het, dat zij mij tot heden vruchteloos mijne lafhartigheid, die niets verdragen kan, verweeten hebben.

Ach, geliefde Jesus! stort in mijn hart een vurige en blijvende liefde tot wederwaardigheden, kruisen, verstervingen en boetvaardigheid, opdat ik U volgende naar Calvarië, met U de glorie en de zaligheid des hemels bereike.

Één Onze Vader, vijfmaal Eere zij den Vader, enz.

O Zoet Hart, enz.

4°. Bij het aanschouwen van Uw allerschachtmoedigst Hart, dierbare Jesus, word ik van afschrik vervuld voor het mijne zoo verschillend van het Uwe. Helaas! eene niets beduidende zaak, een enkel gebaar, een woord van tegenspraak verontrust mij en doet mij klagen.

Vergeef mij mijne opwellingen van gramschap en verleen mij de genade, van voortaan bij elke tegenkanting Uwe onveranderlijke zachtmoedigheid na te volgen en alzoo immer een heiligen vrede te smaken.

Één Onze Vader, vijfmaal Eere zij den Vader, enz.

O Zoet Hart, enz.

5°. Anderen mogen, o Jesus! den lof bezingen, dien Uw alleredelmoedigst Hart, over dood en hel zegevierende, zoo rechtmatig verdiend heeft. Ik, voor mij, ben meer dan ooit beschaamd bij den aanblik van mijn hart, dat zoo kleinmoedig is, dat ieder onaangenaam gezegde vreest en alles wat schrik kan aanjagen; maar niet langer zal het zoo zijn. U smee ik om zooveel sterkte en moed, dat ik strijdende en overwinnende

op aarde, daarna blijde zegeviere in den Hemel.

Één Onze Vader, vijfmaal Eere zij den Vader, enz.

O Zoet Hart, enz.

Keeren wij ons tot Maria, dragen wij ons nogmaals aan haar op en zeggen wij met het volste vertrouwen op Haar moederlijk Hart:

O machtige Moeder van God, en mijne Moeder Maria, verkrijg mij door de hooge voorrechten van Uw allerzoetst Hart, eene ware en duurzame godsvrucht tot het H. Hart van Jesus, Uwen Welbeminden Zoon, opdat ik door mijne gedachten en genegheden met Hem vereenigd, al mijne plichten getrouw vervulle en altijd, maar voornamelijk op dezen dag, met een vreugdevol hart Jesus diene.

v. Cor Jesu flagrans
amore nostri,

v. Hart van Jesus!
brandende van liefde
tot ons,

R. Inflamma cor
nostrum amore tui.

R. Ontvlam ons hart
van liefde tot U.

OREMUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Illo nos igne, quae-
sumus Domine, Spiri-
tus Sanctus inflammet,
quem Dominus noster
Jesus Christus e pe-
netralibus Cordis sui
misit in terram, et vo-
luit vehementer ac-
cendi: qui tecum vi-
vit, et regnat in uni-
tate ejusdem Spiritus
Sancti Deus per om-
nia saecula saeculo-
rum. Amen.

Wij smeeken U, o
God! dat de H. Geest
ons door dat vuur
ontvlamme, wat onze
Heer Jesus Christus
uit het binnenste Zijns
Harten op aarde ge-
zonden heeft, en drin-
gend gewild dat het
zou ontstoken wor-
den: die met U leeft,
en heerscht, in de een-
heid van den zelfden
Heiligen Geest God
door alle eeuwen der
eeuwen. Amen.

AFLAAT.

Ook toepasselijk op de Zielen in het vagevuur.

De H. stoel heeft verleend aan alle geloovigen,
die met een rouwmoedig hart bovenstaand Ro-
zenhoedje zullen bidden, een aflaat van 300 da-
gen telkens, en een volle aflaat, eenmaal in de
maand aan hen, die het minstens eenmaal
daags zullen gedaan hebben, mits men gebiecht

en gecommuniceerd hebbend, dien dag bidde ter intentie van Zijne Heiligheid.

III.

Gebed voor de levende leden.

Bidden wij godvruchtig voor de leden van dit Broederschap en voor de weldoeners dezer Kerk: *Één Onze Vader, Wees gegroet en Eer zij den Vader.*

Gebed voor de overledene leden.

Men noemt de namen der laatst overledene leden van het broederschap en bidt:

PSALM 129.

De profundis clamavi ad te, Domine, Domine! exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes, in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit?

Uit de diepten heb ik tot U geroepen, o Heer, o Heer! verhoor mijne stem.

Laat uwe ooren opmerkzaam zijn op de stem mijner smeekeing.

Zoo gij o Heer! op de ongerechtigheden acht geeft, wie o Heer zal het onderstaan?

Quia apud te propitiatio est: et propter legem tuam sustinuit te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus ejus.

Requiem aeternam dona eis Domine: et lux perpetua luceat eis.

v. A porta inferi.

R. Erue Domine animas eorum.

v. Requiescant in pace.

R. Amen.

Omdat bij U genade is, en om uwe wet, o Heer! heb ik mij op U verlaten.

Mijn ziel heeft op zijn woord zich verlaten: mijne ziel heeft op den Heer gehoopt.

Dat Israël van de morgenwake, tot den nacht op den Heer hope.

Want bij den Heer is barmhartigheid: en bij Hem is overvloedige verlossing.

En hij zelf zal Israël van al zijne ongerechtigheden verlossen.

Heer geef hun de eeuwige rust en het eeuwigelicht beschijne hen.

v. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

v. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Deus, veniae largitor, et humanae salutis amator, quaesumus clementiam tuam, ut nostrae Congregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, Beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

v. Requiem aeternam dona eis Domine.

R. Et lux perpetua luceat eis.

v. Requiescant in pace.

R. Amen.

IV.

Hier kan de Priester een stichtend woord spreken.

Het Allerheiligste wordt vervolgens uitgesteld en men zingt:

ANTIPHONA.

Sub tuum praesidium confugimus, Sancta

Dei Genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa, et benedicta.

LITANIÆ

BEATÆ Mariæ VIRGINIS.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de Coelis Deus, miserere nobis.

Fili Redemptor Mundi Deus, miserere nobis.

Spiritus Sancte Deus, miserere nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserere nobis.

Sancta MARIA, ora

Sancta Dei Genitrix, ora

Sancta Virgo Virginum, ora

Mater Christi, ora

Mater Divinae Gratiae, ora

Mater Purissima, ora

Mater Castissima, ora

Mater Inviolata, ora

Mater Intemerata, ora

Mater Amabilis,	ora
Mater Admirabilis,	ora
Mater Creatoris,	ora
Mater Salvatoris,	ora
Virgo Prudentissima,	ora
Virgo Veneranda,	ora
Virgo Prædicanda,	ora
Virgo Potens,	ora
Virgo Clemens,	ora
Virgo Fidelis,	ora
Speculum Justitiae,	ora
Sedes Sapientiae,	ora
Causa nostrae laetitiae,	ora
Vas Spirituale,	ora
Vas honorabile,	ora
Vas insigne devotionis,	ora
Rosa Mystica,	ora
Turris Davidica,	ora
Turris Eburnea,	ora
Domus Aurea,	ora
Foederis Arca,	ora
Janua Coeli,	ora
Stella Matutina,	ora
Salus Infirmorum,	ora
Refugium Peccatorum,	ora
Consolatrix Afflictorum,	ora
Auxilium Christianorum,	ora
Regina Angelorum,	ora

Regina Patriarcharum,	ora
Regina Prophetarum,	ora
Regina Apostolorum,	ora
Regina Martyrum,	ora
Regina Confessorum,	ora
Regina Virginum,	ora
Regina Sanctorum omnium,	ora
Regina sine labe originali concepta,	ora
Regina sacratissimi Rosarii	ora
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis Domine.	
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos, Domine.	
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Misere- rere nobis.	
v. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.	
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.	

OREMUS.

Concede nos famulos tuos, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere: et gloriosae Beatae Mariae semper Virginis intercessione, a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia.

Deus omnium fidelium Pastor, et Rector Famulum tuum N., quem Pastorem Ecclesiae tuae praeesse voluisti, propitius respice

da ei quaesumus, verbo et exemplo, quibus praeest, proficere, ut ad vitam una cum grege sibi credito perveniat sempiternam.

Deus refugium nostrum, et virtus; adesto piis Ecclesiae tuae precibus, auctor ipse pietatis, et praesta: ut quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

HYMNUS.

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui,
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui;
Praestet Fides supplementum
Sensuum defectui.

Genitori, Genitoque
Laus, et jubilatio,
Salus, honor, virtus, quoque
Sit, et benedictio;
Procedenti ab utroque.
Compar sit laudatio. R. Amen.
v. Panem de Coelo praestitisti eis.
R. Omne delectamentum in se habentem.

OREMUS.

Deus qui nobis sub Sacramento mirabili

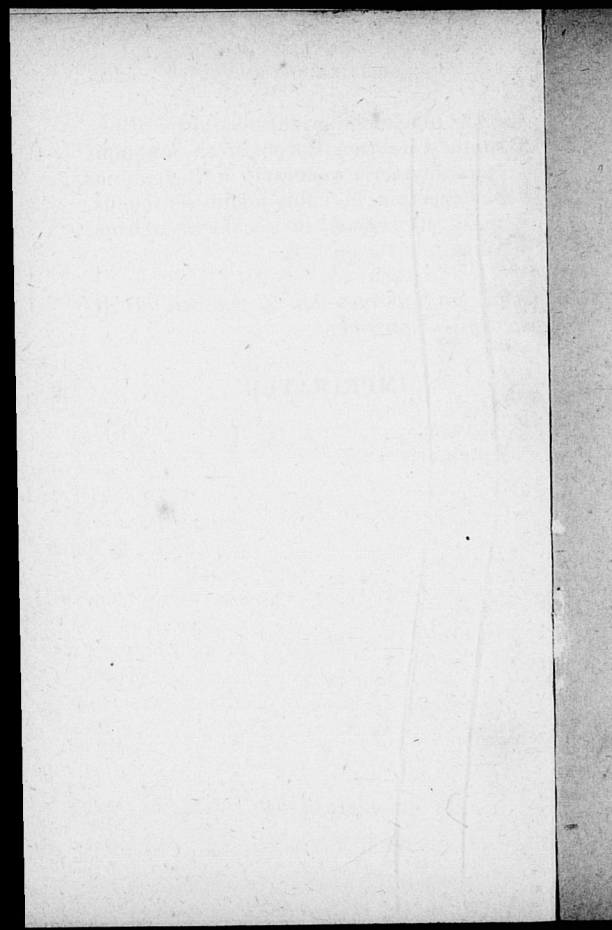
Passionis tuae memoriam reliquisti: tribue
quaesumus, ita nos Corporis, et Sanguinis
tui sacra mysteria venerari, ut Redemptio-
nis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus.
Qui vivis, et regnas in saecula saeculorum.
R. Amen.

*Men eindigt met den Zegen van het Al-
lerheiligste Sacrament.*

IMPRIMATUR.

MAARSSSEN,
16 Septembris 1885.

J. G. H. C. ESSINK,
lib. cens.

A
5

AS